COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 22.3.2023
COM(2023) 166 final

2023/0085 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu (Directiva privind afirmațiile legate de mediu)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

În martie 2022, Comisia a propus actualizarea legislației Uniunii privind protecția consumatorilor pentru a se asigura că consumatorii sunt protejați și pot contribui în mod activ la tranziția verde[1]. Prezenta propunere prevede norme mai specifice (*lex specialis*) și completează modificările propuse la Directiva privind practicile comerciale neloiale[2] (*lex generalis*). Ambele propuneri vizează abordarea unui set comun de probleme prin punerea în aplicare a diferitelor elemente ale aceluiași pachet de politici preferat, identificate în evaluarea impactului publicată împreună cu inițiativa privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi[3].

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

- **Rolul consumatorilor în accelerarea tranziției verzi**

În cadrul Pactului verde european[4], Comisia s-a angajat să asigure consolidarea rolului consumatorilor în ceea ce privește efectuarea unor alegeri în cunoștință de cauză și participarea în mod activ la tranziția ecologică. Mai precis, Pactul verde european stabilește un angajament de a combate mențiunile false legate de mediu, asigurând punerea la dispoziția cumpărătorilor a unor informații fiabile, comparabile și verificabile, care le vor permite să ia decizii mai sustenabile și să reducă riscul de dezinformare ecologică. Necesitatea de a aborda dezinformarea ecologică a fost ulterior stabilită ca prioritate atât în cadrul noului Plan de acțiune privind economia circulară[5], cât și în cadrul Noii agende privind consumatorii[6]. Planul industrial al Pactului verde[7] recent adoptat reiterează necesitatea de a li se oferi consumatorilor posibilitatea de a-și face alegerile pe baza unor informații transparente și fiabile privind sustenabilitatea, durabilitatea și amprenta de carbon a produselor și subliniază că transparența pieței este un instrument care facilitează adoptarea unor produse cu zero emisii nete, superioare din punct de vedere tehnologic și ecologic.

Parlamentul European și Consiliul au solicitat Comisiei să aibă în vedere măsuri suplimentare în acest domeniu. În decembrie 2020, în concluziile sale privind o redresare circulară și verde[8], Consiliul a menționat că apreciază intenția Comisiei de a se asigura că mențiunile „ecologic” sunt justificate pe baza impactului asupra mediului de-a lungul întregului ciclu de viață al produselor. În rezoluția sa referitoare la noul plan de acțiune privind economia

---

1 Comisia Europeană, Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare, COM(2022) 143 final, disponibilă la adresa: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022PC0143&from=EN.

2 Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (Directiva privind practicile comerciale neloiale), *JO L 149, 11.6.2005, p. 22*, cu modificările și completările ulterioare.

3 SWD(2022) 85 final; EUR-Lex - 52022SC0085 - RO - EUR-Lex (europa.eu).

4 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Pactul verde european, COM(2019) 640 final/3.

5 COM(2020) 98 final, 11 martie 2020.

6 COM(2020) 696 final, 13 noiembrie 2020.

7 COM(2023) 62 final, 1 februarie 2023.

8 Concluziile Consiliului, 14167/20.

circulară[9], Parlamentul European a susținut în mod ferm intenția Comisiei de a prezenta propuneri de reglementare a utilizării mențiunilor „ecologic” prin stabilirea unor metode de calcul temeinice și armonizate care să acopere întregul lanț valoric.

Consumatorii doresc să fie mai bine informați cu privire la impactul consumului lor asupra mediului și să facă alegeri mai potrivite. Printre solicitările prevăzute în cadrul Conferinței privind viitorul Europei[10] se numără un apel la sporirea transparenței în ceea ce privește sustenabilitatea și amprenta de mediu a produselor, în special în cadrul propunerii 5 privind consumul, ambalajele și producția sustenabile și în cadrul propunerii 20 privind stabilirea standardelor în interiorul și în afara UE privind politicile de mediu. Propunerea privind afirmațiile legate de mediu este răspunsul Comisiei la acest apel[11].

Definitivarea cadrului legislativ al UE care sprijină un consum mai sustenabil va contribui la atingerea obiectivului de dezvoltare durabilă 12.6 care vizează încurajarea companiilor, în special a companiilor mari și transnaționale, să adopte practici sustenabile și să integreze informațiile privind sustenabilitatea în ciclul lor de raportare.

Acțiunile suplimentare ale UE în acest domeniu vor avea, de asemenea, un impact pozitiv asupra lanțurilor valorice globale care implică procese de producție în țări terțe. Prin urmare, acestea vor stimula întreprinderile din țările terțe să contribuie la tranziția verde, în special întreprinderile care desfășoară activități comerciale pe piața internă a UE. Pe lângă acestea, cooperarea multilaterală cu țările terțe va fi încurajată pentru a asigura o bună înțelegere a noului cadru de reglementare și a beneficiilor acestuia. În plus, capitolele privind dezvoltarea durabilă din cadrul acordurilor comerciale bilaterale și interregionale ale UE pot crea oportunități de cooperare în conformitate cu obiectivele generale ale UE de a consolida dimensiunea legată de sustenabilitate a politicii sale comerciale.

- **Obstacole în calea stimulării potențialului piețelor verzi în UE prin consolidarea rolului consumatorilor**

În pofida disponibilității consumatorilor de a contribui la o economie mai verde și mai circulară în viața lor de zi cu zi[12], rolul lor activ și eficace în această tranziție verde este îngreunat de barierele din calea efectuării unor alegeri de consum sustenabile din punctul de vedere al mediului la punctul de vânzare, îndeosebi lipsa de încredere în credibilitatea afirmațiilor legate de mediu și proliferarea practicilor comerciale înșelătoare legate de sustenabilitatea produselor din punctul de vedere al mediului.

Elementele de probă colectate pentru a sprijini evaluarea impactului[3] care însoțește propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi, care însoțește, de asemenea, propunerea privind afirmațiile legate de mediu, atât prin evaluarea inițială a impactului[13], cât și prin consultarea sa publică[14], împreună cu o consultare publică suplimentară efectuată în 2020[15], sugerează că practicile înșelătoare, cum ar fi dezinformarea ecologică și lipsa de transparență și de credibilitate a etichetelor de mediu, au loc în diferite

---

9 Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la noul plan de acțiune privind economia circulară [2020/2077(INI)].

10 Conferința privind viitorul Europei, Raport privind rezultatele finale, mai 2022.

11 COM(2022) 404 final.

12 Comisia Europeană, Studiu comportamental privind implicarea consumatorilor în economia circulară, 2018, p. 10.

13 Comisia Europeană, Evaluarea inițială a impactului: consolidarea rolului consumatorilor în tranziția către o economie verde, 2020.

14 Un rezumat al CPD este disponibil pe site-ul web al Comisiei Europene „Exprimați-vă părerea”: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12467-Politica-de-protectie-a-consumatorilor-consolidarea-rolului-consumatorilor-in-tranzitia-catre-o-economie-verde_ro.

15 Performanța de mediu a produselor și întreprinderilor – justificarea afirmațiilor (europa.eu).

etape ale traseului de consum: în etapa de publicitate, în etapa de achiziție sau în timpul utilizării produselor.

a) *Consumatorii se confruntă cu practica de a face afirmații neclare sau nefondate legate de mediu („dezinformare ecologică”)*

Propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi definește o *afirmație legată de mediu* drept orice mesaj sau reprezentare care nu este obligatoriu (obligatorie) în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, inclusiv text, imagine, reprezentare grafică sau simbolică, sub orice formă, inclusiv etichete, mărci, denumiri de societăți sau denumiri de produse, în contextul unei comunicări comerciale, care afirmă sau implică faptul că un produs sau un comerciant are un impact pozitiv sau nu are niciun impact asupra mediului sau este mai puțin dăunător pentru mediu decât alte produse sau, respectiv, alți comercianți ori și-a îmbunătățit impactul în timp[1].

Comisia a realizat două evidențe ale afirmațiilor legate de mediu: una în 2014[16] și una în 2020[17]. Studiile au analizat un eșantion de 150 de afirmații legate de mediu pentru o gamă largă de produse în raport cu principiile Directivei privind practicile comerciale neloiale[2] (DPCN): claritate, lipsă de ambiguitate, acuratețe și posibilitate de verificare. Potrivit studiului din 2020, o **parte considerabilă a afirmațiilor legate de mediu (53,3 %) oferă informații vagi, înșelătoare sau nefondate** cu privire la caracteristicile de mediu ale produselor în întreaga UE și în raport cu o gamă largă de categorii de produse. Evidența din 2020 a afirmațiilor legate de mediu a analizat, de asemenea, justificarea unor astfel de afirmații, analizând claritatea, acuratețea și măsura în care acestea sunt susținute de elemente de probă care pot fi verificate. Potrivit constatărilor analizei, **40 % dintre afirmații au fost nefondate**.

Aceste rezultate au fost confirmate, de asemenea, printr-o acțiune de verificare efectuată de autoritățile de cooperare în materie de protecție a consumatorilor în noiembrie 2020[18]. Din cele 344 de afirmații privind sustenabilitatea evaluate, autoritățile au considerat că, **în peste jumătate dintre cazuri (57,5 %), comerciantul nu a furnizat suficiente elemente care să permită aprecierea caracterului just al afirmației**. În numeroase cazuri, autoritățile au întâmpinat dificultăți în a identifica dacă afirmația viza întregul produs sau doar una dintre componentele acestuia (50 %), dacă se referea la societate sau doar la anumite produse (36 %), precum și etapa vizată a ciclului de viață al produselor (75 %)[19].

În plus, majoritatea părților interesate consultate au convenit asupra faptului că **dezinformarea ecologică este o problemă**, cu excepția notabilă a reprezentanților industriei. Peste jumătate dintre acestea s-au confruntat cu afirmații înșelătoare și au exprimat mai puțină încredere în declarațiile de mediu și în logourile gestionate de întreprinderi sau de entități private[19]. În plus, majoritatea respondenților la consultările specifice au indicat lipsa conștientizării de către consumatori a impactului produselor asupra mediului din cauza faptului că informațiile nu sunt furnizate ori nu sunt disponibile[20].

---

16 *Consumer Market Study on Environmental Claims for Non-Food Products* („Studiu de piață în rândul consumatorilor privind afirmațiile legate de mediu în materie de produse nealimentare”), Comisia Europeană, 2014.

17 *Environmental claims in the EU: Inventory and reliability assessment* („Afirmații legate de mediu în UE – inventar și evaluarea fiabilității”), Raport final, Comisia Europeană, 2020. Disponibil la adresa https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/2020_Greenclaims_inventory.zip.

18 2020 – verificări privind afirmațiile înșelătoare legate de sustenabilitate, Sweeps (europa.eu).

19 Verificarea dezinformării ecologice online: în jumătate din cazuri folosirea mențiunii „ecologic” nu este întemeiată pe dovezi, disponibil la adresa: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/ip_21_269.

20 SWD(2022) 85 final, anexa 2, p. 66.

În general, **încrederea consumatorilor în afirmațiile legate de mediu este destul de scăzută**. În cursul consultării publice deschise din 2020[15], publicul larg nu a fost de acord cu afirmația potrivit căreia ar avea încredere în declarațiile de mediu privind produsele (1,57/4,00)[21]. Nivelul de încredere a fost mai ridicat în cazul afirmațiilor privind comercianții[22], dar totuși scăzut (2,25/4,00).

b) *Consumatorii se confruntă cu utilizarea unor etichete de sustenabilitate care nu sunt întotdeauna transparente și credibile*

Etichetele de mediu reprezintă un subansamblu de afirmații legate de mediu. Etichetele se prezintă sub forma unei mărci de încredere, a unei mărci de calitate sau a unei mărci echivalente care separă și promovează un produs/proces sau o întreprindere în ceea ce privește aspectele sale de mediu. Aceste etichete se bazează uneori pe sisteme de certificare (sisteme de etichetare de mediu) care certifică faptul că un produs/proces sau o întreprindere îndeplinește cerințele stabilite de sistem și monitorizează conformitatea.

Etichetele de mediu existente pe piața internă a UE sunt supuse unor niveluri diferite de robustețe, supraveghere și transparență, și anume modele de guvernanță diferite. Se preconizează că o confuzie suplimentară va fi cauzată de un număr tot mai mare de etichete ecologice care vizează diferite aspecte, adoptând abordări operaționale diferite și făcând obiectul unor niveluri diferite de control (de exemplu, deschiderea procesului de elaborare a acestora sau nivelul și independența auditului și verificării)[23].

În studiul pregătitor pentru colectarea de date cu privire la modalitățile prin care li se poate oferi consumatorilor posibilitatea de a juca un rol activ în tranziția verde[24], o evaluare a unui număr de 232 de etichete ecologice active în UE a examinat, de asemenea, aspectele legate de verificarea și certificarea acestora și a concluzionat că, în aproape jumătate din cazuri, **verificarea etichetelor a fost fie necorespunzătoare, fie neefectuată.** În plus, consumatorii nu au cunoștință de distincția dintre etichetele reglementate de sistemele de certificare ale terților și cele bazate pe „autocertificări”, și anume neverificate de nicio parte terță.

În cadrul consultării pentru evaluarea inițială a impactului[24] și în timpul consultărilor specifice, **proliferarea etichetelor și a logourilor de sustenabilitate a fost, de asemenea, identificată ca fiind o problemă importantă și persistentă în întreaga UE** de către părțile interesate din majoritatea grupurilor de părți interesate. În mod similar, în cadrul consultării publice deschise, peste un sfert (27 %) dintre participanți au selectat „**proliferarea și/sau lipsa de transparență/înțelegere/fiabilitate** a logourilor/etichetelor de sustenabilitate pe produse și servicii” **ca un obstacol relevant** în calea consolidării rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi[15].

Această proliferare a etichetelor, coroborată cu modelele lor variate de guvernanță, implică faptul că producătorii și comercianții cu amănuntul pot aplica o varietate de strategii atunci când optează pentru o etichetă de sustenabilitate specifică. Foarte adesea, acest lucru se

---

21 Răspunsuri oferite aplicând o scală Likert de la 1 la 5. Acestea au fost transformate în puncte pentru a contribui la o prezentare coerentă și pentru a reflecta în mod corespunzător gradul de acord. Răspunsurile „Nu știu” au primit 0 puncte, „nu sunt deloc interesat(ă)” sau „nu sunt deloc eficace” 1 punct – la celălalt capăt al scalei, răspunsurile „foarte interesat(ă)” sau „întotdeauna” au primit 4 puncte.

22 O afirmație privind un comerciant se referă la orice afirmație formulată de comerciant despre sine ca organizație, spre deosebire de o afirmație formulată de comerciant cu privire la unul dintre produsele sale (bunuri sau servicii).

23 Studiu pregătitor pentru colectarea de date cu privire la modalitățile prin care li se poate oferi consumatorilor posibilitatea de a juca un rol activ în tranziția verde, octombrie 2021. Disponibil în Propunerea de directivă privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi și în anexă (europa.eu).

24 Comisia Europeană, Evaluarea inițială a impactului: consolidarea rolului consumatorilor în tranziția către o economie verde, 2020 – prezentare generală a consultărilor în anexa 2 la evaluarea impactului, p. 69.

traduce, de asemenea, prin faptul că întreprinderile afișează diferite etichete pentru a garanta sustenabilitatea produselor lor. **34 % dintre întreprinderi au identificat „proliferarea și/sau lipsa de transparență/înțelegere/fiabilitate a logourilor/etichetelor de sustenabilitate” ca fiind un obstacol[15].** Într-adevăr, întreprinderile care depun eforturi pentru a adera la sisteme fiabile de etichetare de mediu sau pentru a elabora astfel de sisteme sunt dezavantajate în comparație cu întreprinderile care utilizează etichete de mediu nefiabile, deoarece adesea consumatorii nu pot sesiza diferența. Acest aspect a fost amplificat de apariția rapidă a unei serii de sisteme de etichetare (private/facultative) la nivelul statelor membre, **comparabilitatea între produse devenind din ce în ce mai dificilă pentru consumatori**.

Feedbackul din partea părților interesate arată un **sprijin deosebit de puternic pentru acțiunile UE** în măsură să conducă la o abordare comună a furnizării către consumatori a informațiilor privind sustenabilitatea, **să consolideze condițiile de concurență echitabile pentru întreprinderi** și să limiteze proliferarea etichetelor și a afirmațiilor înșelătoare legate de mediu pe piața unică[14].

Întreprinderile care oferă produse cu adevărat sustenabile sunt dezavantajate în raport cu cele care nu oferă astfel de produse. De asemenea, ele **riscă să suporte costuri de conformare inutil de ridicate**, pe măsură ce țările UE încep să introducă soluții naționale diferite pentru a aborda problemele descrise anterior[25].

1.2. Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat

- **Inițiativa UE privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi**

Directiva privind practicile comerciale neloiale reglementează practicile înșelătoare și omisiunile înșelătoare prin dispoziții generale care pot fi aplicate afirmațiilor legate de mediu în contextul tranzacțiilor dintre întreprinderi și consumatori atunci când acestea afectează în mod negativ deciziile comerciale ale consumatorilor. Aceasta invită autoritățile responsabile de protecția consumatorilor din statele membre să evalueze aceste practici de la caz la caz, în urma unui test al deciziei comerciale (evaluare de la caz la caz)[26]. De asemenea, stabilește o listă neagră a practicilor comerciale[27] considerate neloiale în orice situație, fără a fi necesară o evaluare de la caz la caz. Nerespectarea cerințelor directivei este urmărită de consumatorul care depune o cerere sau de o autoritate competentă care acționează din proprie inițiativă.

Propunerea de modificare a Directivei privind practicile comerciale neloiale[1] abordează parțial problemele enumerate în secțiunea 1.1 („dezinformarea ecologică” și etichetele de sustenabilitate netransparente). Aceasta pune în aplicare o serie de măsuri privind afirmațiile legate de mediu care rezultă din opțiunile de politică preferate, inclusiv:

---

25 Mai multe informații cu privire la consecințele problemelor pentru piața și mediul de consum sunt incluse în anexa 12 la SWD(2022) 85 final.

26 Articolele 6 și 7 din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (Directiva privind practicile comerciale neloiale) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

27 Anexa I la Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (Directiva privind practicile comerciale neloiale) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

(1) Lista **caracteristicilor produsului cu privire la care un comerciant nu ar trebui să inducă în eroare un consumator**, prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2005/29/CE, se modifică pentru a include „**impactul** social sau **asupra mediului”**, „durabilitatea” și „posibilitatea de reparare”.

(2) Lista **acțiunilor care trebuie considerate înșelătoare** în cazul în care determină sau pot **determina** consumatorii medii să ia o decizie comercială pe care altfel nu ar fi luat-o, prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2005/29/CE, se modifică pentru a include *formularea unei afirmații legate de mediu cu privire la performanța de mediu viitoare fără angajamente și ținte clare, obiective și verificabile și fără un sistem independent de monitorizare*.

(3) Lista **practicilor comerciale considerate neloiale în orice situație**, prevăzută în anexa I la Directiva 2005/29/CE, este extinsă la patru practici asociate cu dezinformarea ecologică:

- A afișa o etichetă de sustenabilitate care nu se bazează pe un sistem de certificare sau care nu este instituit de autorități publice.
- A face o afirmație generică legată de mediu pentru care comerciantul nu poate demonstra o performanță de mediu excelentă recunoscută, relevantă pentru afirmație.
- A face o afirmație legată de mediu cu privire la întregul produs, atunci când aceasta se referă de fapt doar la un anumit aspect al produsului.
- A prezenta cerințe impuse prin lege pentru toate produsele din categoria de produse relevantă de pe piața Uniunii ca o caracteristică distinctivă a ofertei comerciantului.

Prin urmare, propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi abordează o gamă largă de practici, produse și metode de vânzare într-un mod mai generalizat. Aceasta oferă garanții importante pentru a proteja consumatorii împotriva afirmațiilor înșelătoare legate de mediu și a etichetelor nefiabile.

- **Alte acțiuni ale UE care încurajează consumul sustenabil prin furnizarea de informații despre mediu**

Pe lângă cadrul de protecție a consumatorilor, există un cadru legislativ al UE care se referă la furnizarea de informații despre mediu, stabilește cerințe metodologice privind măsurarea și calcularea impactului asupra mediului, cum ar fi metodologiile UE de certificare pentru eliminările de dioxid de carbon elaborate în temeiul Regulamentului privind certificarea eliminărilor de dioxid de carbon[28] (odată adoptat) sau privind informațiile și etichetele privind impactul asupra mediului, aspectele sau performanța unui produs sau a unui comerciant. De exemplu, Directiva privind proiectarea ecologică[29] instituie un cadru pentru stabilirea unor cerințe obligatorii în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic, pentru a încuraja performanța energetică și proiectarea circulară a acestora, precum și pentru a promova noi modele de afaceri. De asemenea, în martie 2022, Comisia a adoptat o propunere pentru un nou regulament privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile[30], cu scopul de a îmbunătăți în mod semnificativ circularitatea, performanța energetică, impactul

28 COM(2022) 672 final.

29 Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic, L 285/10.

30 COM(2022) 142 final.

asupra mediului și alte aspecte legate de sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului pentru anumite grupuri de produse prioritare. Aceasta va permite stabilirea cerințelor de performanță și a cerințelor privind informațiile pentru aproape toate categoriile de bunuri fizice introduse pe piața UE. În cadrul planului de acțiune privind economia circulară și al politicii privind produsele, alte propuneri prezentate de Comisie includ cerințe de informare, de exemplu în temeiul propunerilor de regulamente privind comercializarea produselor pentru construcții[31] și privind bateriile și deșeurile de baterii[32].

În plus, sunt în vigoare acte juridice privind etichetele, atât obligatorii, cât și facultative, elaborate la nivelul UE, cum ar fi eticheta ecologică a UE. Instituită în 1992, eticheta ecologică a UE este eticheta oficială facultativă pentru excelență în materie de mediu a produselor din UE care demonstrează performanțe de vârf. Regulamentul privind eticheta UE ecologică[33] instituie norme privind stabilirea și aplicarea acestui sistem facultativ. Alte acte legislative conexe ale UE privind etichetele includ sistemul de management de mediu și audit (EMAS)[34], regulamentele privind eticheta pentru agricultura ecologică[35], etichetarea energetică[36] și marcajul CE[37].

- **Completarea setului de norme ale UE privind afirmațiile legate de mediu**

Pentru a aborda în continuare problema identificată a dezinformării ecologice și a etichetelor de mediu nefiabile, cadrul actual ar putea beneficia de cerințe mai specifice privind afirmațiile nereglementate, fie pentru anumite grupuri de produse, sectoare specifice sau pentru impacturi asupra mediului ori aspecte de mediu specifice. **Prezenta propunere privind justificarea și comunicarea afirmațiilor legate de mediu completează, ca *lex specialis*, setul existent de norme ale UE privind protecția consumatorilor.** Propunerea va permite punerea în aplicare pe deplin a opțiunilor de politică preferate identificate în evaluarea impactului, astfel cum este descris în secțiunea 3.2.

Principalele obiective ale propunerii privind afirmațiile legate de mediu sunt, prin urmare:

– creșterea nivelului de protecție a mediului și facilitarea accelerării tranziției verzi către o economie circulară, curată și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei în UE;

– protejarea consumatorilor și a întreprinderilor împotriva dezinformării ecologice și oferirea posibilității consumatorilor de a contribui la accelerarea tranziției verzi prin luarea unor decizii de cumpărare în cunoștință de cauză, bazate pe afirmații și etichete credibile legate de mediu;

---

31 Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO L 88, 4.4.2011, p. 5).

32 COM(2020) 798 final.

33 Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1).

34 Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei (JO L 342, 22.12.2009, p. 1).

35 Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului (JO L 150, 14.6.2018, p. 1).

36 Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).

37 Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (reformare) (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

– îmbunătățirea securității juridice în ceea ce privește afirmațiile legate de mediu și condițiile de concurență echitabile de pe piața internă, stimularea competitivității operatorilor economici care depun eforturi pentru a spori sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului a produselor și a activităților lor, precum și crearea unor oportunități de reducere a costurilor pentru respectivii operatori care desfășoară activități comerciale transfrontaliere.

Domeniul de aplicare al prezentei propuneri, fiind *lex specialis*, este aliniat la *lex generalis* corespunzătoare. Directiva revizuită privind practicile comerciale neloiale vizează toate practicile comerciale voluntare ale întreprinderilor față de consumatori înainte, în timpul și după o tranzacție comercială în legătură cu un produs. Domeniul de aplicare al prezentei propuneri reglementează justificarea și comunicarea **afirmațiilor voluntare *legate de mediu***.

În același mod, propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi reglementează etichetele de sustenabilitate care vizează *aspecte de mediu sau sociale sau ambele.* Cu toate acestea, prezenta propunere se limitează doar la **etichetele *de mediu***, și anume cele care vizează în principal aspectele *de mediu* ale unui produs sau ale unui comerciant.

După cum s-a menționat, propunerea privind afirmațiile legate de mediu **este menită să acționeze ca o plasă de siguranță pentru toate sectoarele în care etichetele sau afirmațiile legate de mediu nu sunt reglementate la nivelul UE. Aceasta nu vizează modificarea normelor sectoriale existente sau viitoare.** Dimpotrivă, cerințele în materie de evaluare și comunicare prevăzute în alte acte legislative ale Uniunii vor prevala asupra cerințelor prevăzute în propunere și, prin urmare, ar trebui să fie utilizate pentru a justifica și a comunica afirmațiile legate de mediu în aceste domenii specifice.

1.3. Coerența cu alte politici ale Uniunii

Propunerea privind afirmațiile legate de mediu sprijină obiectivele Pactului verde european și contribuie la soluționarea celor trei crize legate de schimbările climatice, poluare și pierderea biodiversității. Aceasta contribuie la combaterea dezinformării ecologice, care a fost identificată ca fiind o prioritate în noul plan de acțiune al Comisiei privind economia circulară[5] și în noua agendă privind consumatorii[6]. Propunerea va consolida, de asemenea, strategiile globale, cum ar fi planul de acțiune privind reducerea la zero a poluării[38] sau Strategia privind biodiversitatea pentru 2030[39] și va veni în completarea strategiilor care vizează sectoare specifice, cum ar fi strategia „De la fermă la consumator”[40], sau aspecte specifice, cum ar fi solicitările de îmbunătățire a eficienței și a reutilizării apei în cadrul strategiei UE privind adaptarea la schimbările climatice[41].

Astfel cum s-a menționat, prezenta propunere de directivă privind afirmațiile legate de mediu și propunerea de modificare a Directivei privind practicile comerciale neloiale stabilesc în comun un cadru de politică coerent pentru a sprijini Uniunea în procesul de tranziție către o economie verde prin transformarea modelelor de consum într-o direcție mai sustenabilă. Scopul lor este de a contribui la o piață internă mai verde prin încurajarea reducerii amprentei de mediu a produselor consumate în Uniune. Acestea vor contribui, de asemenea, la atingerea obiectivului Legii europene a climei de a asigura un echilibru la nivelul Uniunii între emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră (GES), cel târziu până în 2050, prin abordarea afirmațiilor legate de reducerea emisiilor de GES și de neutralitatea climatică.

38 https://ec.europa.eu/environment/strategy/zero-pollution-action-plan_en.
39 COM(2020) 380 final.
40 COM(2020) 381 final.
41 COM(2021) 82.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

2.1 Temeiul juridic

Prezenta propunere este întemeiată pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care se aplică măsurilor ce au ca scop instituirea sau asigurarea funcționării pieței interne, luând în același timp ca referință un nivel ridicat de protecție a mediului.

Cerințele diferite impuse de legislația națională sau de inițiativele private ce reglementează afirmațiile legate de mediu creează o sarcină inutilă pentru întreprinderi în cazul schimburilor comerciale transfrontaliere, deoarece trebuie să respecte diferite cerințe în fiecare țară. Acest aspect le afectează capacitatea de a funcționa pe piața internă și de a obține beneficii de pe urma acesteia. În același timp, participanții la piață întâmpină dificultăți în a identifica afirmații fiabile legate de mediu și în a lua decizii optime de cumpărare pe piața internă.

Prin urmare, propunerea urmărește să asigure funcționarea pieței interne pentru actorii economici care își desfășoară activitatea pe piața internă și pentru consumatorii care se bazează pe afirmațiile legate de mediu. Măsurile propuse în prezenta directivă vor spori nivelul de protecție a mediului, conducând în același timp la o mai bună armonizare în ceea ce privește reglementarea afirmațiilor legate de mediu, și ar evita fragmentarea pieței din cauza abordărilor naționale divergente care au fost introduse sau care ar urma să fie introduse în absența unor norme la nivelul UE.
Dimensiunea pieței interne pentru atingerea obiectivului de mediu are caracter predominant și, prin urmare, articolul 114 reprezintă în continuare temeiul juridic adecvat.

2.2 Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Instituirea unui set comun de norme în cadrul pieței interne a UE este esențială pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici. În cazul în care statele membre acționează individual, nivelul de protecție a mediului s-ar menține sub nivelul optim și există riscul utilizării unor sisteme concurente diferite, bazate pe metode și abordări diferite.

Propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi nu specifică acțiunile pe care întreprinderile ar trebui să le întreprindă pentru a justifica în mod corespunzător afirmațiile acestora legate de mediu. La rândul său, aceasta poate duce la abordări extrem de divergente la nivelul UE în ceea ce privește justificarea afirmațiilor. Acest aspect ar fragmenta piața internă denaturând condițiile de concurență și necesitând amendamente/modificări ale afirmațiilor la fiecare trecere a frontierelor interne. La rândul său, acest aspect generează incertitudine juridică, sporește costurile de asigurare a conformității, precum și concurența neloială pe piața unică și subminează funcționarea eficientă a pieței.

UE este bine plasată pentru a promova armonizarea în continuare a cerințelor metodologice pentru a evalua impactul produselor, serviciilor și organizațiilor asupra mediului la nivelul pieței unice, bazându-se pe experiențele statelor membre și pe inițiativele private în acest domeniu. **UE poate aduce o valoare adăugată importantă**, iar o mai bună coordonare ar genera economii de costuri pentru guverne și sectorul privat.

Feedbackul din partea părților interesate arată un sprijin deosebit de puternic pentru acțiunile UE în măsură să conducă la o **abordare comună** a furnizării către consumatori a informațiilor privind sustenabilitatea și **să limiteze proliferarea etichetelor și a afirmațiilor înșelătoare legate de mediu**. În cazul în care statele membre ar acționa individual și în absența unui cadru de orientare, există un risc ridicat ca multe sisteme concurente diferite să

conducă la o piață internă fragmentată, în special în ceea ce privește serviciile transfrontaliere (de exemplu, serviciile digitale).

Acțiunea UE este justificată și necesară, deoarece o piață internă a UE armonizată și funcțională în ceea ce privește afirmațiile legate de mediu ar spori nivelul de protecție a mediului și ar stabili condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în UE. Propunerea atenuează, de asemenea, dificultățile cu care se confruntă autoritățile naționale în ceea ce privește asigurarea respectării normelor bazate pe principii existente în Directiva privind practicile comerciale neloiale în domenii complexe, cum ar fi afirmațiile înșelătoare legate de mediu. O mai bună coordonare la nivelul UE generează economii de costuri atât pentru guverne, cât și pentru actorii privați implicați și consolidează influența asupra proceselor globale conexe, inclusiv asupra lanțurilor valorice globale.

2.3 Proporționalitate

Măsurile prevăzute în propunere nu depășesc ceea ce este necesar pentru a permite consumatorilor să ia decizii de cumpărare în cunoștință de cauză și pentru a promova consumul sustenabil, pe baza unor informații fiabile și verificate.

Proporționalitatea criteriilor generale pentru afirmațiile legate de mediu utilizate în cadrul comercializării către consumatori este asigurată prin introducerea unor cerințe uniforme pe care întreprinderile ar trebui să le respecte atunci când fac astfel de afirmații. Prezenta propunere nu necesită nicio metodă specifică de evaluare pentru justificarea unor afirmații specifice legate de mediu și se bazează pe cerințe generale care generează informații fiabile pentru consumatori. Propunerea va pune, de asemenea, la dispoziția organismelor naționale competente criterii uniforme. **Aceasta le va ajuta să evalueze caracterul echitabil al oricărei afirmații legate de mediu, oferind un grad ridicat de securitate juridică și facilitând activitățile de asigurare a respectării legislației.** De asemenea, este rezultatul unei analize aprofundate a contribuțiilor părților interesate, în special ale întreprinderilor, inclusiv ale IMM-urilor.

Proporționalitatea cerințelor privind etichetele de mediu se referă la corectitudinea afișării lor în cadrul comercializării către consumatori. Există doar un număr limitat de cerințe uniforme pentru a asigura transparența și credibilitatea unor astfel de etichete față de utilizatori. Aceste cerințe uniforme garantează că entitățile care aplică etichete de mediu, precum și întreprinderile care solicită astfel de etichete nu se confruntă cu costuri disproporționate. În același timp, se va asigura un grad ridicat de securitate juridică pentru întreprinderi. Prin punerea la dispoziția organismelor naționale competente a unor criterii uniforme de evaluare a caracterului echitabil al utilizării oricărei etichete de mediu, această măsură va facilita, de asemenea, activitățile de asigurare a respectării legislației și va urmări un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

2.4 Alegerea instrumentului

Propunerea este un instrument juridic de sine stătător care nu ar aduce modificări la nivelul legislației existente. Aceasta stabilește un cadru pentru justificarea afirmațiilor voluntare legate de mediu. Având în vedere că scopul său este de a asigura protecția consumatorilor într-un domeniu reglementat de directive, o astfel de formă juridică corespunde mai bine cadrului juridic existent la nivelul Uniunii și la nivel național și mecanismelor de asigurare a respectării legislației instituite de statele membre. Prin urmare, se consideră că instrumentul cel mai adecvat este o directivă.

3. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE, EVALUAREA IMPACTULUI, RESPECTAREA PRINCIPIILOR UNEI MAI BUNE LEGIFERĂRI ȘI DREPTURILE FUNDAMENTALE

3.1. Consultările cu părțile interesate

În procesul de elaborare a prezentei propuneri, Comisia a consultat părțile interesate prin intermediul următoarelor:

– O serie de consultări publice în contextul propunerii privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi[1542].

– O consultare publică privind cadrul de politică privind produsele pentru economia circulară, o secțiune fiind dedicată posibilelor opțiuni de politică viitoare bazate pe metodele referitoare la amprenta de mediu (în perioada 29 noiembrie 2018 – 24 ianuarie 2019)[43]. Dintre cei 291 de respondenți, unii au indicat că întreprinderile ar trebui să poată alege în mod liber modul de generare a informațiilor referitoare la mediu, cu condiția să îndeplinească criteriile minime pentru a evita dezinformarea ecologică. Respondenții au subliniat, de asemenea, nevoia de flexibilitate în ceea ce privește mediul de comunicare: utilizarea unei etichete sau a unui cod QR pentru a furniza informații nu ar trebui să aibă caracter obligatoriu, deoarece tipul de informații și nivelul de detaliere pot depinde de publicul-țintă. Respondenții au subliniat, de asemenea, necesitatea de a se oferi un instrument pentru IMM-uri sau sprijin din partea Comisiei Europene pentru punerea în aplicare.

– Consultări online specifice care au implicat principalele părți interesate în ceea ce privește metodele referitoare la amprenta de mediu (în perioada 12 noiembrie 2018 – 18 decembrie 2018) cu 124 de respondenți[44].

– O consultare publică deschisă referitoare la inițiativa privind declarațiile de mediu, care a avut loc în perioada 27 august – 3 decembrie 2020, în cadrul căreia au fost formulate 362 de contribuții[16].

- Unele *asociații de întreprinderi* au sugerat utilizarea unor organizații independente de certificare/verificare, care funcționează în conformitate cu ISO14025.
- *Întreprinderile mari* au subliniat faptul că, în ceea ce privește cadrul UE, acesta ar trebui să permită flexibilitate în raport cu mediul de comunicare utilizat pentru a face afirmații.
- *ONG-urile din domeniul mediului* au afirmat că punctajele de mediu unice nu ar trebui în niciun caz să fie o modalitate de a ascunde situațiile de compromis și ar trebui evitate.
- *ONG-urile în domeniul protecției consumatorilor* au indicat, de asemenea, că afirmațiile legate de mediu ar putea fi susținute de instrumente existente, cum ar fi etichetele ecologice de tip 1, Eco Lighthouse, EMAS și ISO14001.

---

42 O prezentare generală a tuturor consultărilor desfășurate în contextul evaluării impactului este disponibilă în anexa 2 la COM(2022) 85 final.

43 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/1740-Towards-an-EU-Product-Policy-Framework-contributing-to-the-Circular-Economy_ro.

44 https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/EF_stakeholdercons19.pdf.

- Câțiva reprezentanți ai *autorităților publice* au considerat că ar trebui să fie posibilă justificarea afirmațiilor cu etichete ecologice „oficiale”, cum ar fi Nordic Swan și eticheta ecologică a UE. Administrațiile publice preferă într-o oarecare măsură certificarea și verificarea independente.
- În ceea ce privește *cetățenii*, certificarea/verificarea independentă de către organizațiile acreditate este opțiunea preferată.

Un atelier al părților interesate cuprinzând mai multe sesiuni, desfășurat în noiembrie 2020, dedicat feedbackului general, feedbackului privind opțiunile de comunicare, provocărilor practice cu care se confruntă întreprinderile în ceea ce privește justificarea afirmațiilor legate de mediu, fiabilitatea informațiilor și implicațiile pentru etichetele ecologice; la fiecare sesiune au participat, în medie, 200 de părți interesate[45]. Atelierele au confirmat că dezinformarea ecologică trebuie să facă obiectul dezbaterilor și că se impune o abordare armonizată la nivelul UE. Mai multe părți interesate au indicat necesitatea de a continua utilizarea etichetei ecologice a UE și a altor etichete ecologice fiabile de tip I.

3.2 Evaluarea impactului

3.2.1 Definiția problemei și opțiunea de politică preferată

Prezenta propunere se întemeiază pe evaluarea impactului publicată împreună cu propunerea Comisiei privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi[46]. Comitetul de control normativ (CCN) din cadrul Comisiei a emis inițial, la 5 februarie 2021, un aviz negativ (însoțit de observații cuprinzătoare). După o revizuire semnificativă a proiectului inițial, CCN a emis, la 17 septembrie 2021, un aviz pozitiv însoțit de observații suplimentare[47]. În anexa I la evaluarea impactului se explică modul în care observațiile CCN au fost luate în considerare.

Evaluarea impactului identifică două probleme împărțite într-o serie de subprobleme. Prezenta propunere se axează pe una dintre cele două probleme și pe două dintre subproblemele sale.

Problema 2: Consumatorii se confruntă cu practici comerciale înșelătoare legate de sustenabilitatea produselor.

Subproblema 2.2: Consumatorii se confruntă cu afirmații legate de mediu neclare sau insuficient justificate („dezinformare ecologică”) din partea întreprinderilor.

Subproblema 2.3: Consumatorii se confruntă cu etichete de sustenabilitate care nu sunt întotdeauna transparente sau credibile[48].

Au fost luate în considerare o serie de opțiuni de politică pentru fiecare subproblemă individuală. Directiva privind practicile comerciale neloiale și modificarea acesteia sunt concepute pentru a acționa ca *lex generalis*. Ca atare, s-a decis că unele dintre elementele opțiunilor de politică preferate selectate în cadrul evaluării impactului pentru a aborda subproblema 2.2 și subproblema 2.3 nu vor fi puse în aplicare prin intermediul inițiativei „Consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi”, ci printr-o *lex specialis* specifică și complementară, o propunere privind afirmațiile legate de mediu.

---

45 Mai multe informații sunt disponibile la adresa https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/initiative_on_green_claims.htm.

46 SWD(2022) 85 final.

47 SEC(2022) 165.

48 Prezenta propunere nu se axează pe instrumentele digitale de informare care sunt abordate în propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi.

Pe baza unei analize bazate pe criterii multiple, completată de o analiză cost-beneficiu și de o evaluare calitativă a proporționalității diferitelor opțiuni avute în vedere, a fost propusă o combinație de două opțiuni de politică preferate[49] pentru a aborda aceste probleme:

(1) Interzicerea afirmațiilor legate de mediu care nu îndeplinesc un set minim de criterii[50] (pentru a aborda subproblema 2.2)

Opțiunea preferată ar asigura protecția consumatorilor împotriva dezinformării ecologice, întrucât cei care fac astfel de afirmații vor trebui să respecte un anumit standard. Aceasta ar facilita, de asemenea, asigurarea respectării legii de către autoritățile de protecție a consumatorilor.

(2) Interzicerea etichetelor de sustenabilitate care nu îndeplinesc cerințele minime de transparență și credibilitate[51] (pentru a aborda subproblema 2.3)

Opțiunea preferată ar garanta protecția consumatorilor împotriva inducerii în eroare de către astfel de etichete și instrumente.

În plus, în cursul pregătirii acestei inițiative, au fost identificate următoarele măsuri suplimentare pentru a spori eficacitatea și eficiența normelor UE privind afirmațiile legate de mediu:

- **instituirea unui mecanism de verificare** pentru a facilita punerea în aplicare și asigurarea respectării criteriilor minime privind justificarea afirmațiilor, a creării unor condiții de concurență echitabile pe piața UE și a faptului că întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața unică dispun de mai multă securitate juridică și sunt mai puțin împovărate;
- **utilizarea punctajelor agregate privind impactul asupra mediului**, care să **se limiteze** la afirmațiile legate de mediu, inclusiv etichete, stabilite **exclusiv la nivelul UE** cu scopul de a asigura **punerea în aplicare** a lecțiilor învățate din activitatea privind o metodă standardizată comună la nivelul UE (a se vedea caseta de mai jos);
- posibilitatea de a **exclude microîntreprinderile** de la cerințele privind justificarea **și** normele conexe privind comunicarea, pentru a evita impacturile disproporționate asupra celor mai mici comercianți;
- pentru a **limita în mod efectiv proliferarea etichetelor de mediu** și a concentra eforturile asupra creșterii gradului de adoptare a sistemelor publice existente și asupra dezvoltării cerințelor de etichetare la nivelul UE pentru piața unică,
  - crearea de noi sisteme private ar trebui să fie aprobată numai de statele membre și dacă acestea oferă valoare adăugată și
  - crearea de noi sisteme publice la nivel național sau regional ar trebui interzisă. Ar trebui dezvoltate noi sisteme publice numai la nivelul UE.

Lecții învățate din activitatea de elaborare a unei metodologii standard pentru justificarea afirmațiilor privind impactul asupra mediului

În contextul elaborării inițiale a unei inițiative privind declarațiile de mediu, Comisia Europeană a lansat lucrări și consultări cu privire la opțiunea de a utiliza o *metodologie*

49 SWD(2022) 85 final, secțiunea 7: Opțiuni de politică preferate, p. 59.
50 SWD(2022) 85 final, p. 29.
51 SWD(2022) 85 final, p. 31.

standard pentru justificarea afirmațiilor legate de mediu. Domeniul de aplicare al acestei activități s-a axat pe utilizarea metodelor UE referitoare la amprenta de mediu a produselor și a organizațiilor pentru a justifica afirmațiile legate de mediu. În funcție de categoria de produse, aceste metode[52] permit măsurarea performanței de mediu a unui produs sau a unei organizații de-a lungul întregului lanț valoric, de la extracția materiilor prime până la sfârșitul ciclului de viață. Metodele referitoare la amprenta de mediu urmăresc să ofere metodologii solide și elocvente, elaborate în deplină transparență cu părțile interesate și bazate pe dovezi științifice.

În cadrul lucrărilor pregătitoare, Comisia a considerat drept una dintre aceste opțiuni stabilirea unui cadru juridic al UE care să impună întreprinderilor ce fac afirmații legate de impactul vizat de metodele referitoare la amprenta de mediu[53] să le justifice prin intermediul metodelor respective. Cu toate acestea, chiar dacă metodele referitoare la amprenta de mediu sunt utile întreprinderilor pentru a identifica domeniile în care acestea ar trebui să își îmbunătățească impactul și performanța asupra mediului și pot justifica în mod adecvat anumite afirmații cu privire la mai multe categorii de produse, metodele nu vizează încă toate categoriile de impact relevante pentru toate tipurile de produse (de exemplu, în ceea ce privește pescuitul marin – sustenabilitatea stocului de pește vizat; în ceea ce privește produsele alimentare și agricole – biodiversitatea la nivel de fermă și protecția naturii, precum și diferitele practici agricole, în ceea ce privește textilele – eliberarea de microparticule de plastic) și, prin urmare, ar putea oferi o imagine incompletă a prerogativelor de mediu ale unui produs în contextul afirmațiilor legate de mediu. În plus, numeroase afirmații legate de mediu se referă, de asemenea, la aspectele de mediu (de exemplu, durabilitatea, potențialul de reutilizare, potențialul de reparare, potențialul de reciclare, conținutul reciclat, utilizarea conținutului natural), în raport cu care metodele referitoare la amprenta de mediu nu sunt adecvate pentru a fi utilizate ca unică metodă de justificare. Abordarea domeniului foarte larg și în schimbare rapidă al afirmațiilor legate de mediu prin intermediul unei singure metode prezintă limitări. Prescrierea unei metode unice, cum ar fi amprenta de mediu, ca metodologie standard de justificare a tuturor afirmațiilor legate de mediu nu ar fi adecvată și ar prezenta riscul ca întreprinderile să nu fie în măsură să comunice cu privire la aspectele de mediu relevante sau la performanța în ceea ce privește produsele sau activitățile lor.

Din aceste motive și pe baza rezultatelor consultării, a unei evaluări interne a implicațiilor în ceea ce privește sarcina suportată de întreprinderi și a schimburilor ulterioare cu părțile interesate, nu s-a urmărit opțiunea de a utiliza *o metodologie standard* pentru justificarea afirmațiilor legate de mediu. În schimb, a fost considerată adecvată o abordare mai flexibilă, bazată pe opțiunea de politică preferată din evaluarea impactului elaborată pentru inițiativa privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi.

3.2.2. Impactul opțiunii de politică preferate

Opțiunea de politică preferată care rezultă din analiza cost-beneficiu a evaluării impactului a fost transpusă în mai multe dispoziții atât în propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi, cât și în propunerea privind afirmațiile legate de mediu. Impacturile enumerate mai jos se referă la opțiunea de politică preferată în ansamblu și, prin urmare, cuprind dispoziții din ambele propuneri.

---

52 Mai multe informații privind metodele și faza-pilot în care au fost testate sunt disponibile la adresa: https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/.

53 Schimbări climatice, epuizarea stratului de ozon, toxicitate umană – cancer, toxicitate umană – alte boli, particule în suspensie, radiații ionizante – sănătatea umană, formarea ozonului fotochimic – sănătatea umană, acidifiere, eutrofizare – terestră, eutrofizare – apă dulce, eutrofizare – marină, ecotoxicitate – apă dulce, utilizarea terenurilor, utilizarea apei, utilizarea resurselor – minerale și metale, utilizarea resurselor – combustibili fosili.

Propunerea include măsuri care sunt relevante pentru abordarea Comisiei bazată pe principiul numărului constant de măsuri de reducere a sarcinii administrative și care au fost raportate și contabilizate anterior în evaluarea impactului care însoțește propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi.

- **Impactul preconizat al obiectivului stabilit**

Propunerea introduce cerințe minime privind justificarea și comunicarea afirmațiilor legate de mediu care fac obiectul verificării de către terți, care trebuie furnizate înainte ca afirmația să fie utilizată în comunicările comerciale. Deși se preconizează că această măsură va elimina afirmațiile înșelătoare sau false și va contribui la asigurarea respectării corespunzătoare, ea va genera costuri suplimentare pentru comercianții care doresc să facă astfel de afirmații. Se preconizează că impactul asupra întreprinderilor mai mici va fi proporțional mai mare decât asupra întreprinderilor mai mari. Din acest motiv și pentru a se asigura că cele mai mici întreprinderi (de exemplu, micile ferme familiale care vând direct consumatorilor) nu sunt afectate în mod disproporționat de acest cost administrativ suplimentar, propunerea scutește microîntreprinderile (având cel mult 10 angajați și o cifră de afaceri anuală care nu depășește 2 milioane EUR[54]) de obligațiile prevăzute în prezenta propunere în ceea ce privește cerințele în materie de justificare și de comunicare legate de evaluarea justificării. Cu toate acestea, în cazul în care aceste întreprinderi mai mici doresc totuși să primească un certificat de conformitate a afirmației legate de mediu care este recunoscut în întreaga Uniune, ele ar trebui să respecte toate cerințele prezentei propuneri.

Cu toate acestea, toți comercianții, inclusiv întreprinderile cele mai mici, intră în continuare în domeniul de aplicare al Directivei privind practicile comerciale neloiale. Aceasta înseamnă că normele sale generale privind afirmațiile legate de mediu se vor aplica în continuare, iar consumatorii afectați de practicile comerciale neloiale vor putea în continuare să depună plângeri la autoritățile competente și să solicite despăgubiri în fața instanțelor naționale și ale UE.

În plus, propunerea le solicită, de asemenea, statelor membre să ia măsurile adecvate pentru a ajuta întreprinderile mici și mijlocii să aplice cerințele propunerii. Prin facilitarea accesului la măsuri precum sprijinul financiar și asistența organizațională și tehnică, se preconizează că aceste întreprinderi vor fi încurajate să participe la tranziția verde.

- **Impactul preconizat al cerințelor privind justificarea afirmațiilor**

Prin interzicerea afirmațiilor care nu îndeplinesc criteriile minime, această măsură va contribui la **îmbunătățirea fiabilității informațiilor** furnizate consumatorilor și, prin urmare, va avea un **impact pozitiv asupra procesului decizional al consumatorilor**, facilitând alegerea produselor care oferă o mai bună performanță de mediu și, prin urmare, bunăstarea sporită a consumatorilor. Având în vedere că anumiți consumatori achiziționează produse care vor fi într-adevăr mult mai bune pentru mediu, se estimează că **impactul asupra mediului va fi extrem de pozitiv.**

În ceea ce privește **impactul asupra întreprinderilor**, va fi necesar ca afirmațiile care nu îndeplinesc aceste criterii minime să fie eliminate. Eliminarea afirmațiilor va necesita ajustări ale pachetelor de produse, ale pliantelor etc., însă acesta va fi un cost unic de ajustare[55].

---

54 Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

55 În ceea ce privește ponderea foarte mică a produselor aflate în stoc chiar înainte de aprobarea opțiunii, se presupune că afirmațiile vor fi eliminate de către vânzător (de exemplu, prin acoperirea lor cu un autocolant). Acest lucru va

În plus, **întreprinderile vor trebui să suporte costul justificării afirmațiilor**. Acest cost va depinde în mare măsură de tipul de afirmație legată de mediu pe care întreprinderea dorește să o facă în mod voluntar și pentru câte produse. Afirmațiile privind impactul asupra mediului al unui produs de-a lungul ciclului de viață (de exemplu, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră de-a lungul ciclului de viață și al lanțului valoric) vor necesita o investiție semnificativ mai mare decât afirmațiile care se axează pe un anumit aspect de mediu (de exemplu, conținutul reciclat din ambalaj). În funcție de natura și complexitatea afirmației, costul de justificare aferent poate varia în mod semnificativ. De exemplu, costurile de justificare pentru o simplă afirmație, de exemplu cu privire la materialele utilizate în producție, sunt estimate la 500 EUR[56]. Dacă o întreprindere decide, de exemplu, să facă o afirmație cu privire la amprenta de mediu a unuia dintre produsele sale și alege să efectueze un studiu utilizând metoda referitoare la amprenta de mediu a produselor, aceasta ar costa aproximativ 8 000 EUR (costul poate scădea la 4 000 EUR în cazul în care există norme privind categoria de amprentă de mediu a produsului). În cazul în care afirmația aleasă se referă, de exemplu, la amprenta organizației în sine, costul utilizării metodelor referitoare la amprenta de mediu a organizației pentru justificarea afirmației se poate ridica la 54 000 EUR (în cazul în care nu există norme sectoriale)[57].

Cu toate acestea, rămâne la latitudinea întreprinderilor să decidă dacă să includă (sau nu) afirmații legate de mediu în comunicările lor comerciale *voluntare*. Aceasta înseamnă că **societățile își pot controla costurile** prin stabilirea sferei de aplicare a afirmației (dacă este cazul), luând în considerare randamentul preconizat al investiției. Pe scurt, costurile în materie de justificare sunt de natură voluntară pentru întreprinderi, deoarece acestea fac parte din strategia de marketing și, prin urmare, estimările credibile ale costului total pentru piața Uniunii sunt dificile.

În ceea ce privește **costurile de punere în aplicare și alte costuri**, autoritățile competente vor trebui să evalueze în ce măsură afirmația specifică îndeplinește criteriile stabilite în cadrul acestei opțiuni, și anume dacă întreprinderea care face afirmația deține un certificat de conformitate eliberat de un verificator acreditat. Cu toate acestea, o serie de autorități de protecție a consumatorilor intervievate au indicat că opțiunea ar putea genera economii, deoarece va însemna că sunt necesare mai puține resurse pentru a-și justifica evaluarea „dezinformării ecologice”.

- **Impactul preconizat al cerințelor privind comunicarea afirmațiilor**

Se preconizează că normele privind comunicarea vor conduce la afirmații mai clare și mai transparente și, prin urmare, vor **spori bunăstarea consumatorilor.** În ceea ce privește costurile suportate de întreprinderi, odată cu punerea în aplicare a evaluării de justificare a afirmației, costul suplimentar al respectării cerințelor în materie de comunicare va fi neglijabil și va fi inclus, în cea mai mare parte, în costul justificării.

- **Impactul preconizat al cerințelor privind sistemele de etichetare**

---

impune anumite costuri în primii doi ani de punere în aplicare a opțiunii pentru ponderea redusă a produselor aflate în stoc, după care presupunem că toate aceste produse sunt vândute.

56 Estimare internă pentru o afirmație specifică privind un impact individual [de exemplu, ponderea în % a conținutului de origine biologică (sau reciclat) al unui produs] pentru care dovezile sunt clare, și anume o afirmație care poate fi justificată pe baza unor informații/documente ușor accesibile privind materialele utilizate în procesul de producție.

57 Estimare internă care se referă la validarea unei afirmații privind amprenta de mediu a întregii organizații. Valori medii bazate pe un sondaj specific suplimentar realizat de DG ENV cu contribuții de la șapte dintre principalii consultanți care au sprijinit evoluțiile PEFCR/OEFSR, verificate încrucișat cu alte surse din literatura de specialitate.

Introducerea unor criterii minime pentru toate etichetele de mediu va spori transparența și credibilitatea etichetelor (și va încetini sau chiar va inversa proliferarea actuală a acestor etichete) și va îmbunătăți calitatea procesului decizional al consumatorilor. Consumatorii vor fi asigurați că produsele care dețin o etichetă de sustenabilitate vor îndeplini cerințele minime privind transparența și credibilitatea, îmbunătățind încrederea consumatorilor și înțelegerea etichetelor. Se preconizează că aceste cerințe suplimentare privind guvernanța sistemelor de etichetare vor reduce numărul de etichete, întrucât sistemele care nu sunt solide vor fi eliminate. Trebuie remarcat faptul că, în ceea ce privește condițiile de aderare la sistemele de etichetare de mediu pentru întreprinderile mici și mijlocii, acestea sunt proporționale cu dimensiunea și cifra de afaceri a întreprinderilor.

Se preconizează că introducerea unor criterii minime pentru evaluarea echității etichetelor de sustenabilitate, astfel cum se prevede la opțiunea 2.3.B, va spori **bunăstarea consumatorilor**. În ceea ce privește **impactul asupra întreprinderilor**, se preconizează că această măsură va contribui la crearea unor condiții de concurență echitabile între produsele care afișează etichete, întrucât toate acestea vor trebui să respecte aceleași criterii minime. În plus, va contribui și la crearea unor condiții de concurență echitabile între organizațiile care implementează etichete.

Mai mult decât atât, se preconizează că această măsură va contribui la reducerea barierelor din calea comerțului transfrontalier prin evitarea abordărilor naționale nearmonizate ale statelor membre vizate de proliferarea etichetelor/logourilor care nu sunt transparente sau nu sunt credibile. Acest aspect va reduce incertitudinea juridică și costurile suportate de întreprinderi, dat fiind că acestea vor trebui să respecte norme similare în cadrul pieței interne.

Se preconizează că entitățile care implementează și gestionează etichetele/logourile[58] vor suporta unele **costuri administrative**. De asemenea, acestea vor suporta **costuri substanțiale de asigurare a conformității** care rezultă din punerea în aplicare a modificărilor necesare în raport cu procesele lor interne, inclusiv efectuarea de certificări de către terți pentru fiecare cerere (dacă nu acționează deja în acest sens la nivelul de referință). Costurile suportate de entitățile care implementează și gestionează etichetele, astfel cum sunt cuantificate în evaluarea impactului, vor fi transferate producătorilor și vânzătorilor care solicită eticheta.

În ceea ce privește **costurile indirecte**, se preconizează o creștere a costurilor de solicitare a etichetelor. Pe de altă parte, armonizarea sporită ar putea reduce necesitatea de a solicita mai multe etichete.

Se preconizează că, în ceea ce privește **costurile de asigurare a respectării legislației** pentru administrația publică, estimate în evaluarea impactului, acestea nu vor fi semnificative, deoarece criteriile minime propuse impun ca toate informațiile relevante să fie furnizate online, iar etichetele necesită verificarea de către terți.

Măsurile suplimentare privind etichetarea, elaborate în plus față de evaluarea impactului, vor oferi un sprijin puternic pentru realizarea obiectivului de încetare a proliferării sistemelor de etichetare ecologică în întreaga UE și de îmbunătățire a funcționării pieței interne. Prin stoparea noilor sisteme publice, autoritățile regionale și naționale vor fi împiedicate să elaboreze etichete și sisteme de etichetare care vor trebui revizuite sau abandonate la scurt timp după introducerea unei etichete echivalente la nivelul UE. Perioada dintre adoptarea acestei măsuri și punerea sa în aplicare va oferi timp pentru planificare și va preveni aceste costuri suplimentare pentru autoritățile publice. Elaborarea de etichete la nivelul UE pentru

[58] Detalii privind defalcarea costurilor administrative în SWD(2022) 85 final, p. 200.

aceleași grupuri de produse va asigura, de asemenea, o utilizare mai eficientă a resurselor decât dacă acestea ar fi elaborate la nivel național.

Instituirea necontrolată a unor noi sisteme de etichetare elaborate de operatorii privați va fi, de asemenea, redusă. Autoritățile statelor membre vor trebui să valideze elaborarea unor astfel de sisteme pe baza valorii lor adăugate. Se preconizează că acest lucru va contribui la reducerea proliferării sistemelor. **Costurile administrative suportate de autoritățile publice** pentru elaborarea și punerea în aplicare a procedurii de validare sunt dificil de estimat, deoarece nu există nicio certitudine cu privire la numărul posibil de cereri. Se preconizează că această măsură va genera **costuri administrative pentru întreprinderi** în ceea ce privește transmiterea informațiilor care însoțesc cererea lor către autoritățile statelor membre de a elabora un sistem privat de etichetare. Acest cost administrativ nu a fost încă raportat și este relevant pentru abordarea bazată pe principiul numărului constant în vederea reducerii sarcinii administrative. Cu toate acestea, costurile nu se preconizează a fi semnificative, dat fiind că numărul acestor cereri este prevăzut a fi relativ scăzut din cauza unei notificări prealabile a limitărilor în materie de instituire a unor astfel de sisteme, care rezultă din decalajul dintre data la care este prezentată prezenta propunere și data transpunerii (preconizată a fi în aproximativ 4 ani).

Limitarea posibilității ca etichetele să prezinte un rating sau un punctaj bazat pe un indicator agregat al impactului asupra mediului doar în cazul celor elaborate la nivelul UE vizează reducerea confuziei și a dezinformării consumatorilor, precum și proliferarea generală a etichetelor. Există riscul ca natura unui indicator agregat să fie utilizată pentru a dilua impactul negativ al anumitor parametri ai produsului cu efecte mai pozitive ale altor parametri și pentru a transmite consumatorului informații înșelătoare cu privire la principalele impacturi reale ale produsului. Pentru a asigura armonizarea pe piața internă, este esențial să se pună capăt potențialelor sisteme cu punctaj agregat la nivel regional sau național. În plus, astfel de etichete se bazează, de obicei, pe metodologii diferite pentru aceeași grupă de produse, ceea ce poate conduce la un rating diferit al aceluiași produs, în funcție de sistem.

- **Impactul preconizat al verificării *ex ante***

Verificarea *ex ante* efectuată de organisme acreditate independente va facilita și va sprijini **asigurarea respectării cerințelor propunerii**, fără a pune o presiune excesivă asupra resurselor autorităților competente. Certificatul de conformitate permite autorităților locale competente să verifice cu ușurință fiabilitatea unei afirmații de pe piață. Plângerile împotriva afirmațiilor pentru care există un certificat de conformitate valabil ar putea fi tratate mai rapid, ceea ce ar putea contribui la **reducerea costurilor de asigurare a respectării** în comparație cu scenariul de statu-quo.

Întreprinderile care fac afirmații legate de mediu ar **beneficia de procesul de certificare** a afirmațiilor, dat fiind că certificatul de conformitate recunoscut la nivelul UE ar oferi securitate juridică și ar necesita doar o singură certificare în cadrul UE, ceea ce ar diminua costurile și ar facilita procesul de certificare pentru entitățile care desfășoară activități comerciale pe piața internă.

În ceea ce privește **costurile administrative pentru întreprinderi**, acestea ar trebui să depună o cerere *ex ante* la un „verificator” pentru un certificat de conformitate înainte de a face o afirmație legată de mediu. Acest cost administrativ va depinde de domeniul de aplicare al fiecărei afirmații voluntare și de cantitățile preconizate de afirmații, ceea ce face dificil de estimat costul total pentru piața Uniunii într-un mod credibil. Din acest motiv, costul respectiv nu a fost încă raportat, deși este relevant pentru abordarea bazată pe principiul numărului constant în vederea reducerii sarcinii administrative.

- **Progresele preconizate în vederea atingerii obiectivelor de dezvoltare durabilă relevante**

În ceea ce privește ODD 12 care asigură modele de consum și de producție sustenabile, se preconizează că punerea în aplicare a opțiunii de politică preferate în prezenta propunere și în propunerea de consolidare a rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi va duce la o creștere a volumului de produse achiziționate care nu induc în eroare consumatorii cu privire la impactul lor asupra mediului. Se preconizează că inițiativele vor proteja mai bine consumatorii împotriva practicilor comerciale neloiale, cum ar fi dezinformarea ecologică sau etichetele de sustenabilitate voluntare netransparente, care nu sunt compatibile cu tranziția verde. În ceea ce privește ODD 13 privind acțiunile climatice, se preconizează că inițiativele vor genera o economie de 5-7 MtCO2e pe o perioadă de 15 ani[59].

3.3. Adecvarea reglementărilor și simplificarea

Propunerea este o nouă inițiativă menită să completeze directiva generală privind dreptul consumatorilor și, în special, ca *lex specialis*, propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi. Propunerea vizează în mod direct reducerea sarcinilor de reglementare prin consolidarea funcționării pieței interne pentru produsele și întreprinderile verzi și prin stabilirea unor criterii minime privind afirmațiile legate de mediu. Aceasta va reduce riscul de fragmentare juridică a pieței unice și va spori securitatea juridică. La rândul său, se preconizează că acest lucru va duce la economii de costuri pentru întreprinderile care doresc să formuleze astfel de afirmații și pentru autoritățile competente responsabile cu asigurarea respectării legislației în materie de protecție a consumatorilor. În plus, propunerea prevede o clauză de revizuire la șase ani de la intrarea în vigoare pentru a evalua dacă directiva și-a atins obiectivele și dacă este necesară o armonizare suplimentară în ceea ce privește justificarea și comunicarea afirmațiilor legate de mediu pentru a atinge aceste obiective într-un mod mai eficient. Propunerea se referă la afirmațiile legate de mediu formulate atât în mediul fizic, cât și în cel digital și, prin urmare, este considerată adaptată mediului digital.

3.4. Drepturile fundamentale

Propunerea este conformă cu articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale, potrivit căreia Uniunea trebuie să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor. Acest lucru va fi asigurat prin asigurarea fiabilității, comparabilității și posibilității de verificare a afirmațiilor legate de mediu și prin abordarea dezinformării ecologice și a utilizării unor afirmații și etichete nefiabile și netransparente legate de mediu. Propunerea va consolida, de asemenea, dreptul la un nivel ridicat de protecție a mediului și la îmbunătățire a calității acestuia, astfel cum este consacrat la articolul 37 din Cartă. În plus, prin combaterea dezinformării ecologice, propunerea va asigura condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi atunci când își comercializează produsele verzi și, prin urmare, va garanta libertatea de a desfășura o activitate comercială în conformitate cu dreptul Uniunii și cu legislațiile și practicile naționale.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Inițiativa implică un buget total de aproximativ 25 de milioane EUR până în 2027 (și anume în actualul CFM).

[59] SWD(2022) 85 final.

Potrivit informațiilor detaliate din fișa financiară legislativă, inițiativa prevede resurse umane și cheltuieli administrative pentru punerea în aplicare a directivei și elaborarea actelor delegate și de punere în aplicare.
De asemenea, prevede credite care vor fi finanțate integral prin realocare în cadrul pachetului financiar destinat programului LIFE. Astfel cum se detaliază în tabelele incluse în secțiunea 3 din fișa financiară legislativă, această sumă acoperă achiziționarea amprentei de mediu și a altor seturi de date necesare pentru a sprijini întreprinderile, în special IMM-urile, în ceea ce privește respectarea propunerii privind afirmațiile legate de mediu. Într-adevăr, accesul public la aceste informații pentru IMM-uri, întreprinderile mai mari, agențiile publice și toate părțile interesate va contribui la reducerea costurilor pentru elaborarea și consolidarea propriilor metodologii și, eventual, la reducerea costurilor pentru utilizatorii metodologiilor elaborate. Accesul la seturile de date privind amprenta de mediu va sprijini, de asemenea, punerea în aplicare a altor politici ale UE privind sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului și va ajuta consumatorii să facă alegerile corecte, cum ar fi propunerea de regulament privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile (ESPR). ESPR introduce posibilitatea de a stabili cerințe obligatorii de informare, care pot fi, de asemenea, legate de cerințele de etichetare, și va duce la îmbunătățirea fluxurilor de informații prin intermediul pașapoartelor digitale ale produselor. Seturile de date privind amprenta de mediu vor sprijini calcularea și stabilirea cerințelor în materie de informare și performanță în actele delegate legate de ESPR, de exemplu în ceea ce privește amprenta de carbon și amprenta de mediu, pe baza unui set armonizat de date secundare de înaltă calitate. Coroborate, aceste date și politicile bazate pe date concrete vor contribui la formarea unor consumatori mai bine informați, care să poată avea încredere în informațiile de mediu furnizate de întreprinderi.

5. ALTE ELEMENTE – PLANURI DE PUNERE ÎN APLICARE ȘI MĂSURI DE MONITORIZARE, EVALUARE ȘI RAPORTARE

Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a îndeplinirii obiectivelor prezentei directive în termen de cinci ani de la adoptare. Statele membre trebuie să monitorizeze periodic aplicarea prezentei directive pe baza unei imagini de ansamblu a afirmațiilor legate de mediu notificate autorităților responsabile de asigurarea respectării legislației. Statele membre trebuie să furnizeze anual aceste informații Comisiei. Agenția Europeană de Mediu urmează să publice un raport bianual cuprinzând evaluarea evoluției afirmațiilor legate de mediu și a sistemelor de etichetare de mediu din fiecare stat membru.

6. EXPLICAȚII DETALIATE CU PRIVIRE LA PREVEDERILE SPECIFICE ALE PROPUNERII

6.1. Domeniul de aplicare al propunerii

Articolul 1 stabilește domeniul de aplicare. Propunerea stabilește cerințe minime privind justificarea și comunicarea afirmațiilor voluntare legate de mediu și a etichetării referitoare la mediu în cadrul practicilor comerciale ale întreprinderilor față de consumatori, fără a aduce atingere altor acte legislative ale Uniunii care stabilesc condiții privind afirmațiile legate de mediu în ceea ce privește anumite produse sau sectoare (astfel cum sunt descrise în secțiunea 1.2).

6.2. Cerințe privind justificarea afirmațiilor legate de mediu

Articolul 3 din propunere se axează pe elemente care nu au fost integrate în legislația privind protecția consumatorilor, în special în ceea ce privește justificarea afirmațiilor, și, în unele cazuri, oferă clarificări suplimentare. Propunerea prevede ca justificarea afirmațiilor explicite

legate de mediu să se bazeze pe o evaluare care îndeplinește criteriile minime selectate pentru a preveni caracterul înșelător al afirmațiilor, și anume evaluarea care stă la baza acesteia:

– se bazează pe dovezi științifice recunoscute și pe cunoștințe tehnice de ultimă generație;

– demonstrează importanța impactului, a aspectelor și a performanței din perspectiva ciclului de viață;

– ia în considerare toate aspectele și impacturile semnificative pentru a evalua performanța;

– demonstrează dacă afirmația este exactă pentru produsul în ansamblu sau numai pentru anumite părți ale acestuia (pentru întregul ciclu de viață sau numai pentru anumite etape, pentru toate activitățile comerciantului sau numai pentru o parte dintre acestea);

– demonstrează că afirmația nu este echivalentă cu cerințele impuse de lege;

– oferă informații din care să reiasă dacă produsul are performanțe de mediu semnificativ mai bune decât practica obișnuită;

– identifică dacă o realizare pozitivă duce la agravarea semnificativă a unui alt impact;

– impune raportarea compensărilor de gaze cu efect de seră în mod transparent;

– include informații primare sau secundare exacte.

Microîntreprinderile (cu mai puțin de 10 angajați și cu o cifră de afaceri anuală care nu depășește 2 milioane EUR[60]) sunt exceptate de la cerințele prezentului articol, cu excepția cazului în care doresc să primească un certificat de conformitate a afirmației legate de mediu, caz în care vor trebui să respecte aceste cerințe.

În plus, articolul 4 stabilește cerințe suplimentare pentru afirmațiile comparative (și anume afirmații care indică sau implică faptul că un produs sau un comerciant are un impact asupra mediului mai mic sau mai mare sau are rezultate mai bune sau mai slabe în ceea ce privește aspectele de mediu decât alte produse sau alți comercianți). Aceste cerințe sunt:

- utilizarea de informații echivalente pentru evaluarea impactului asupra mediului, a aspectelor sau a performanței produselor comparate;
- utilizarea datelor generate sau obținute în mod echivalent pentru produsele sau comercianții care fac obiectul comparațiilor;
- acoperirea etapelor de-a lungul lanțului valoric este echivalentă pentru produsele și comercianții care fac obiectul comparațiilor, asigurându-se, în același timp, că etapele cele mai semnificative sunt avute în vedere pentru produse și comercianți care fac obiectul comparațiilor;
- acoperirea impactului asupra mediului, a aspectelor sau a performanțelor este echivalentă pentru produsele și comercianții care fac obiectul comparațiilor și asigură faptul că cele mai semnificative sunt avute în vedere pentru toate produsele și pentru toți comercianții care fac obiectul comparațiilor;
- ipotezele utilizate pentru comparație sunt stabilite în mod uniform pentru produsele și comercianții care fac obiectul comparațiilor;

60 JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

- în ceea ce privește afirmațiile comparative privind îmbunătățirea impactului (în comparație cu versiunea anterioară a produsului), este inclusă explicarea impactului îmbunătățirii asupra altor aspecte și impacturi și precizarea anului de referință.

Diferitele tipuri de afirmații vor necesita niveluri diferite de justificare. Propunerea nu prevede o metodă unică și nu necesită efectuarea unei analize complete a ciclului de viață pentru fiecare tip de afirmație. Evaluarea utilizată pentru justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu trebuie să ia în considerare ciclul de viață al produsului sau al activităților în ansamblu ale comerciantului pentru a identifica impacturile relevante care fac obiectul afirmațiilor și pentru a permite comerciantului să evite omisiunile oricăror aspecte relevante. Acest aspect se impune, de asemenea, pentru a verifica dacă beneficiile declarate au ca rezultat un transfer al impactului către alte etape ale ciclului de viață sau o creștere semnificativă a altor impacturi asupra mediului.

Pentru ca evaluarea să fie considerată solidă, aceasta ar trebui să includă date primare, specifice societății, pentru aspectele relevante care contribuie în mod semnificativ la performanța de mediu a produsului sau a comerciantului menționat în afirmație. Autoritățile de protecție a consumatorilor din unele țări încep să pună sub semnul întrebării afirmațiile legate de mediu specifice produselor în cazul în care nu au fost utilizate date primare pentru justificare. Ar trebui găsit un echilibru adecvat între asigurarea unor informații relevante și solide pentru justificarea afirmațiilor și eforturile necesare pentru a colecta informații primare, având în vedere accesibilitatea informațiilor primare. Cerința de a include informații primare ar trebui să ia în considerare influența pe care comerciantul care face afirmația o are asupra procesului respectiv și dacă sunt disponibile informații primare. Cerința ar trebui, de asemenea, să ia în considerare dacă procesele sunt desfășurate de comerciantul care face afirmația și, în caz contrar, dacă respectivul comerciant are acces la informații primare privind procesul. În plus, în cazul în care procesul nu este desfășurat de comerciantul care face afirmația și în cazul în care nu sunt disponibile informații primare, ar trebui permisă utilizarea informațiilor secundare, chiar și în cazul proceselor care contribuie în mod semnificativ la performanța de mediu a produsului sau a comerciantului. În orice caz, atât datele primare, cât și cele secundare, adică datele medii, trebuie să prezinte un nivel ridicat de calitate și acuratețe.

Se consideră oportun să se abordeze într-un mod mai transparent afirmațiile legate de climă bazate pe compensări. Prin urmare, propunerea impune ca, în ceea ce privește afirmațiile legate de climă, să se raporteze separat de emisiile de gaze cu efect de seră orice *compensare* a emisiilor de gaze cu efect de seră utilizată de comercianți, ca informații de mediu suplimentare, aceasta fiind, de asemenea, abordarea urmată de metodele referitoare la amprenta de mediu a produselor/amprenta de mediu a organizației. În plus, aceste informații ar trebui să specifice, de asemenea, dacă aceste compensări se referă la reduceri sau absorbții ale emisiilor și să se asigure că, în ceea ce privește compensările pe care se bazează, acestea au un nivel ridicat de integritate și sunt contabilizate în mod corect, astfel încât să reflecte în mod coerent și transparent impactul pretins asupra climei.

Microîntreprinderile sunt exceptate de la cerințele prezentului articol, cu excepția cazului în care doresc să primească un certificat de conformitate a afirmației legate de mediu, caz în care vor trebui să respecte aceste cerințe.

Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a completa cerințele privind justificarea anumitor tipuri de afirmații. Aceste acte delegate ar trebui, în principiu, să urmeze rezultatele monitorizării evoluției afirmațiilor legate de mediu pe piață, pentru a permite prioritizarea afirmațiilor care au tendința de a induce în eroare consumatorii. Cu toate

acestea, pentru anumite tipuri de afirmații, ar putea fi necesare acțiuni prealabile din partea Comisiei.

6.3. Cerințe privind comunicarea afirmațiilor legate de mediu

Dispozițiile articolului 5 furnizează un răspuns la problema lipsei de informații fiabile privind caracteristicile de mediu ale produselor[61] pentru comercianții care fac o afirmație legată de mediu. Aceste cerințe sprijină, de asemenea, obiectivul de a se asigura faptul că afirmațiile legate de mediu vizează produsele sau comercianții care oferă beneficii pentru mediu în comparație cu practica obișnuită.

În special, propunerea prevede că, atunci când sunt comunicate, toate afirmațiile:

- vizează numai impactul asupra mediului, aspectele sau performanța care sunt evaluate în conformitate cu cerințele de justificare prevăzute în prezenta propunere și care sunt identificate ca fiind semnificative pentru produsul sau comerciantul respectiv;
- dacă este relevant pentru afirmația făcută, include informații cu privire la modul în care consumatorii pot utiliza produsul în mod corespunzător pentru a reduce impactul asupra mediului;
- sunt însoțite de informații privind justificarea (inclusiv informații privind produsul sau activitățile comerciantului; aspectele, impacturile sau performanța vizate de afirmație; alte standarde internaționale recunoscute, după caz; studii și calcule subiacente; modul în care sunt realizate îmbunătățirile care fac obiectul afirmației; certificatul de conformitate și coordonatele verificatorului).

Microîntreprinderile sunt exceptate de la cerințele prezentului articol în ceea ce privește furnizarea de informații privind justificarea, cu excepția cazului în care doresc să primească un certificat de conformitate a afirmației legate de mediu, caz în care vor trebui să respecte aceste cerințe.

Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a completa cerințele privind comunicarea pentru anumite tipuri de afirmații, în cazul în care acest lucru se impune pentru a completa normele suplimentare privind justificarea adoptate în temeiul articolului 3. În plus, articolul 6 prevede că afirmațiile comparative privind îmbunătățirea impactului unui produs asupra mediului în comparație cu un alt produs al aceluiași comerciant sau situația în care comerciantul nu mai vinde consumatorilor trebuie să se bazeze pe dovezi în sprijinul faptului că îmbunătățirea este semnificativă și realizată în ultimii cinci ani.

6.4. Dispoziții privind etichetele de mediu și sistemele de etichetare de mediu

Aceste cerințe ar trebui considerate ca fiind complementare cerințelor privind afișarea unei etichete de sustenabilitate prevăzute în propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi și în orientările Comisiei privind interpretarea și aplicarea Directivei privind practicile comerciale neloiale[62].

---

61 SWD(2022) 85 final, p. 50: „În ceea ce privește subproblema 1.1 (lipsa unor informații fiabile cu privire la caracteristicile de mediu ale produsului la punctul de vânzare), toate opțiunile au fost eliminate într-un stadiu incipient, deoarece valoarea lor adăugată nu a putut fi demonstrată, și se preconizează că măsurile luate în cadrul Inițiativei privind declarațiile de mediu și al Inițiativei privind produsele sustenabile vor reduce în mod semnificativ această problemă secundară.”

62 Comunicare a Comisiei – Orientări privind interpretarea și aplicarea Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori (JO C 526, 29.12.2021, p. 1).

Pe lângă cerințele privind justificarea și comunicarea aplicabile tuturor tipurilor de afirmații, prezenta propunere se întemeiază pe cerințele propunerii privind consolidarea rolului consumatorilor[63] în interzicerea etichetelor bazate pe autocertificare[64] și oferă garanții suplimentare pentru a îmbunătăți calitatea sistemelor de etichetare de mediu, impunând cerințe în materie de transparență și credibilitate (conform opțiunii de politică din evaluarea impactului).

Articolul 7 garantează că etichetele îndeplinesc cerințele deja stabilite la articolele anterioare și prevede verificarea obligatorie a etichetelor în conformitate cu articolul 11.

Proliferarea etichetelor de mediu și, prin urmare, confuzia în rândul consumatorilor, fragmentarea pieței și creșterea sarcinii generate de respectarea cerințelor în diferite state membre impun măsuri ambițioase care să aducă beneficii atât consumatorilor, cât și întreprinderilor. Prin urmare, în cursul procesului decizional, s-a considerat oportun ca propunerea privind afirmațiile legate de mediu să prevadă dispoziții suplimentare pentru a viza proliferarea etichetelor, pe lângă cele care fac obiectul evaluării impactului care însoțește prezenta propunere și propunerea privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi, în special interzicerea etichetelor care prezintă un rating sau un punctaj bazat pe un indicator agregat care reprezintă impactul cumulativ asupra mediului, cu excepția cazului în care acestea sunt stabilite la nivelul UE.

Articolul 8 detaliază cerințele în ceea ce privește sistemele de etichetare de mediu. Aceste cerințe sunt relativ similare cu criteriile de guvernanță ale unei serii de sisteme de etichetare publice și private, bine-cunoscute și renumite, în materie de sustenabilitate, și includ următoarele:

- cerințe privind transparența și accesibilitatea informațiilor referitoare la proprietate, organ de decizie și obiective;
- criterii care stau la baza atribuirii etichetelor sunt elaborate de experți și revizuite de părțile interesate;
- existența unui mecanism privind plângerile și de soluționare a acestora;
- proceduri de abordare a neconformității și a posibilității de retragere sau suspendare a etichetării în caz de neconformitate persistentă și flagrantă.

Din aceleași motive enumerate mai sus cu privire la proliferarea etichetelor de mediu și la confuzia în rândul consumatorilor care decurge de aici, articolul 8 introduce, de asemenea, dispoziții suplimentare pentru a viza proliferarea sistemelor de etichetare, în special:

- interzicerea instituirii de noi sisteme publice naționale sau regionale;
- o procedură de validare pentru noile sisteme instituite de operatori privați din UE și din țări terțe, care ar trebui să fie evaluate de autoritățile naționale și validate numai dacă acestea demonstrează o valoare adăugată în ceea ce privește obiectivele lor ambițioase în domeniul mediului, acoperirea impactului lor asupra mediului, a grupului categoriei de produse sau a sectorului și capacitatea lor de a sprijini tranziția verde a IMM-urilor comparativ cu sistemele existente la nivelul Uniunii, la nivel național sau regional.

---

63 COM(2022) 143 final, Anexă la Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare.

64 adică nu se bazează pe un sistem de certificare sau nu sunt instituite de autoritățile publice.

Noile sisteme publice din țările terțe care doresc să opereze pe piața Uniunii trebuie să îndeplinească cerințele prezentei propuneri și fac obiectul unei notificări prealabile și al aprobării de către Comisie, cu scopul de a se asigura că aceste sisteme aduc valoare adăugată în ceea ce privește obiectivele ambițioase în domeniul mediului, acoperirea impactului asupra mediului, a grupurilor de produse sau a sectoarelor.

Articolul 9 stabilește cerințele pentru revizuirea de către comercianți a afirmațiilor legate de mediu.

6.5. Verificarea *ex ante* a afirmațiilor legate de mediu și a sistemelor de etichetare de mediu

Articolul 10 detaliază modul în care justificarea și comunicarea afirmațiilor și etichetelor legate de mediu vor trebui să fie verificate și certificate de o parte terță pentru a se conforma cerințelor directivei înainte ca afirmația să fie utilizată într-o comunicare comercială. Un organism acreditat oficial (denumit în continuare „verificatorul") va efectua această verificare *ex ante* a afirmațiilor efectuate de întreprinderea care dorește să le utilizeze. Această măsură va garanta că fiecare afirmație la care consumatorul va fi expus a fost verificată ca fiind fiabilă și de încredere. Propunerea definește, de asemenea, cerințe detaliate pe care „verificatorii" trebuie să le îndeplinească pentru a fi acreditați de statele membre.

După ce „verificatorul" a efectuat verificarea cererii depuse, acesta va decide să elibereze (sau nu) un *certificat de conformitate*. Acest certificat va fi recunoscut în întreaga UE, va fi partajat între statele membre prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne[65] și va permite întreprinderilor să utilizeze afirmația într-o comunicare comercială către consumatorii de pe piața internă. Certificatul de conformitate a afirmațiilor va oferi întreprinderilor certitudinea că afirmația lor certificată nu va fi contestată de autoritățile competente dintr-un alt stat membru. Această procedură se va aplica, de asemenea, verificării sistemelor de etichetare în ceea ce privește conformitatea acestora cu dispozițiile privind guvernanța. Comisia va fi împuternicită să adopte un act de punere în aplicare care să precizeze formatul certificatului de conformitate a afirmațiilor.

Articolul 11 prevede că „verificatorul" trebuie să fie un organism independent acreditat oficial[66], fără conflicte de interese pentru a asigura independența judecății și a avea cel mai înalt grad de integritate profesională. Acesta trebuie să dețină expertiza, echipamentele și infrastructura necesare pentru a efectua verificările, precum și suficient personal adecvat care să respecte secretul profesional.

6.6. Întreprinderile mici și mijlocii

Având în vedere contextul programelor de care pot beneficia întreprinderile mici și mijlocii, articolul 12 garantează că astfel de inițiative sunt avute în vedere și că se iau măsurile adecvate pentru a le susține, inclusiv sprijin financiar, accesul la finanțare, gestionarea specializată și formarea personalului, precum și asistență tehnică și organizațională.

6.7. Asigurarea respectării dispozițiilor

Articolul 13 prevede că fiecare stat membru va desemna una sau mai multe autorități competente corespunzătoare ca fiind responsabile de asigurarea respectării dispozițiilor

---

65 Instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei (JO L 316, 14.11.2012, p. 1).

66 În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

prevăzute în propunere. Întrucât mecanismele de protecție a consumatorilor variază de la un stat membru la altul, este mai adecvat să li se permită acestora să desemneze cea mai eficientă autoritate competentă care să asigure respectarea lor, inclusiv inspecții, sancțiuni și urmăriri judiciare. Astfel, propunerea oferă statelor membre posibilitatea de a alege mecanismele existente în temeiul legislației privind protecția consumatorilor.

În cazul în care pe teritoriul lor sunt desemnate mai multe autorități competente, statele membre vor trebui să clarifice obligațiile fiecărei autorități și să instituie mecanisme adecvate de comunicare și coordonare, și de această dată în scopul eficienței.

Articolul 14 definește puterile autorităților competente de a investiga și de a asigura respectarea cerințelor. Acestea includ competența de a accesa informații relevante legate de o încălcare, de a solicita accesul la informații relevante pentru a stabili dacă a avut loc o încălcare, de a iniția investigații sau proceduri, de a solicita comercianților să adopte măsuri corective și de a lua măsuri pentru a pune capăt unei încălcări, de a adopta măsuri provizorii, după caz, și de a impune sancțiuni.

Articolul 15 prevede responsabilitatea suplimentară ce le revine autorităților competente de a monitoriza conformitatea propunerii pe piața internă. Se așteaptă ca acestea să efectueze verificări periodice ale afirmațiilor și ale sistemelor de etichetare (pe baza rapoartelor disponibile public), precum și să evalueze afirmațiile și sistemele de etichetare care prezintă un risc de încălcare. Articolul 16 detaliază mecanismele de tratare a plângerilor și cerințele privind accesul la justiție.

În ceea ce privește abordarea încălcărilor, articolul 17 definește o serie de obligații pe care statele membre trebuie să le respecte atunci când își definesc regimul de sancțiuni. Sancțiunea trebuie să depindă de natura, gravitatea, amploarea și durata încălcării, de caracterul acesteia (și anume în mod intenționat sau din neglijență), de puterea financiară a părții responsabile, de beneficiile economice obținute în urma încălcării, precum și de orice încălcări anterioare sau de alți factori agravanți. Se iau, de asemenea, în considerare sancțiunile aplicate deja în alte state membre pentru aceeași încălcare.

Articolul 18 stabilește exercitarea delegării de competențe. Procedura comitetului este prevăzută la articolul 19.

Articolul 20 stabilește cerințele de monitorizare care trebuie să se bazeze pe o prezentare generală a afirmațiilor eronate legate de mediu și a etichetelor furnizate de statele membre. AEM publică semestrial un raport de evaluare a evoluției afirmațiilor legate de mediu în fiecare stat membru și în Uniune în ansamblu. O evaluare a directivei este, de asemenea, prevăzută în dispoziții.

2023/0085 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu (Directiva privind afirmațiile legate de mediu)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[1],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Produsele verzi înregistrează o creștere mai mare decât produsele standard, iar afirmația „verde” și „sustenabil” a devenit un factor de competitivitate, . Dacă bunurile și serviciile oferite și achiziționate pe piața internă nu sunt la fel de prietenoase cu mediul ca cele prezentate, acest fapt ar induce în eroare consumatorii, ar împiedica tranziția verde și ar preveni reducerea impactului negativ asupra mediului. Potențialul piețelor verzi nu este pe deplin valorificat. Cerințele diferite impuse de legislația națională sau de inițiativele private ce reglementează afirmațiile legate de mediu creează o povară pentru întreprinderi în contextul comerțului transfrontalier, deoarece trebuie să respecte cerințe diferite în fiecare stat membru. Acest aspect le afectează capacitatea de a funcționa pe piața internă și de a obține beneficii de pe urma acesteia. În același timp, participanții la piață întâmpină dificultăți în a identifica afirmații fiabile legate de mediu și în a lua decizii optime de cumpărare pe piața internă. Odată cu proliferarea diferitelor etichete și metode de calcul de pe piață, este dificil pentru consumatori, întreprinderi, investitori și părțile interesate să stabilească dacă afirmațiile sunt de încredere.

(2) În cazul în care afirmațiile legate de mediu nu sunt fiabile, comparabile și verificabile, consumatorii și alți actori de pe piață nu își pot valorifica pe deplin deciziile de cumpărare pentru a recompensa o performanță de mediu mai bună. În mod similar, lipsa unor informații fiabile, comparabile și verificabile împiedică stimulentele pentru optimizarea performanței de mediu, care, de regulă, ar merge mână în mână cu creșterea eficienței și cu economiile de costuri pentru întreprinderi de-a lungul lanțului de aprovizionare. Aceste consecințe sunt exacerbate de lipsa unei referințe comune în cadrul pieței interne și de confuzia care decurge de aici.

[1] JO C , , p. .

(3) Pentru utilizatorii de informații despre mediu (consumatori, întreprinderi, investitori, administrații publice, ONG-uri) incluse în afirmațiile legate de mediu, lipsa fiabilității, a comparabilității și a posibilității de verificare conduce la o chestiune de încredere în informațiile despre mediu și la confuzie în interpretarea mesajelor eterogene și contradictorii. Acest fapt este în detrimentul consumatorilor și al altor actori de pe piață, deoarece aceștia pot alege un produs sau o tranzacție comercială în locul altor alternative bazate pe informații înșelătoare.

(4) Prin urmare, se impune armonizarea în continuare a reglementării afirmațiilor legate de mediu. O astfel de armonizare va consolida piața pentru produse și comercianți cu caracter mai sustenabil prin evitarea fragmentării pieței din cauza abordărilor naționale divergente. De asemenea, va stabili un criteriu de referință care poate impulsiona tranziția globală către o economie justă, neutră din punct de vedere climatic, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și circulară[2].

(5) Normele detaliate ale Uniunii privind justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu, aplicabile întreprinderilor care își desfășoară activitatea pe piața Uniunii în domeniul comunicării de la întreprindere la consumator, vor contribui la tranziția verde către o economie circulară, neutră din punct de vedere climatic și verde în Uniune, permițând consumatorilor să ia decizii de cumpărare în cunoștință de cauză, și vor contribui la crearea unor condiții de concurență echitabile pentru operatorii de piață care fac astfel de afirmații.

(6) Un cadru de reglementare pentru afirmațiile legate de mediu este una dintre acțiunile propuse de Comisie pentru punerea în aplicare a Pactului verde european[3], care recunoaște că informațiile fiabile, comparabile și verificabile joacă un rol important în a permite cumpărătorilor să ia decizii mai sustenabile și reduc riscul de dezinformare ecologică, incluzând angajamente de intensificare a eforturilor de reglementare și de altă natură pentru a combate afirmațiile false legate de mediu. Împreună cu alte cadre de reglementare aplicabile ale Uniunii, inclusiv propunerea de directivă privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi[4], de modificare a Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului[5], pe care prezenta propunere vizează să o completeze, se stabilește un regim clar pentru afirmațiile legate de mediu, inclusiv pentru etichetele de mediu.

(7) Prezenta directivă face parte dintr-un set de inițiative interconectate menite să instituie un cadru solid și coerent de politică a produselor, care va face ca produsele și modelele de afaceri sustenabile din punctul de vedere al mediului să devină norma, și nu

---

2 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Un nou Plan de acțiune privind economia circulară – Pentru o Europă mai curată și mai competitivă, COM/2020/98 final.

3 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Pactul verde european, COM/2019/640 final/3.

4 Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare, COM(2022) 143 final.

5 Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

excepția, și să transforme modelele de consum, astfel încât să nu se producă deșeuri în primul rând. Directiva este completată, printre altele, de intervenții privind proiectarea circulară a produselor, promovarea de noi modele de afaceri și stabilirea unor cerințe minime pentru a preveni introducerea pe piața UE a produselor dăunătoare mediului prin propunerea de regulament privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile[6].

(8) Nevoile specifice ale sectoarelor economice individuale ar trebui recunoscute și, prin urmare, prezenta directivă ar trebui să se aplice afirmațiilor voluntare explicite legate de mediu și sistemelor de etichetare de mediu, care nu sunt reglementate de niciun alt act al Uniunii în ceea ce privește justificarea, comunicarea sau verificarea acestora. Prin urmare, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice afirmațiilor explicite legate de mediu pentru care legislația Uniunii stabilește norme specifice, inclusiv privind cadrele metodologice, normele de evaluare sau de contabilizare legate de măsurarea și calcularea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu a produselor sau a comercianților, sau furnizarea de informații obligatorii și neobligatorii consumatorilor cu privire la performanța de mediu a produselor și a comercianților sau informații privind sustenabilitatea care implică mesaje sau reprezentări care pot avea caracter obligatoriu sau facultativ în temeiul normelor Uniunii.

(9) În contextul Pactului verde european, al Strategiei „De la fermă la consumator” și al Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030, și în conformitate cu obiectivul ca 25 % din terenurile agricole ale UE să fie cultivate ecologic până în 2030 și să fie înregistrată o creștere semnificativă a acvaculturii ecologice, precum și cu Planul de acțiune pentru dezvoltarea producției ecologice [COM(2021) 141], agricultura ecologică și producția ecologică trebuie dezvoltate în continuare. În ceea ce privește Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului[7], prezenta directivă nu ar trebui să se aplice afirmațiilor legate de mediu referitoare la produsele certificate ecologic justificate pe baza regulamentului respectiv, referitoare, de exemplu, la utilizarea pesticidelor, a îngrășămintelor și a substanțelor antimicrobiene sau, de exemplu, la impactul pozitiv al agriculturii ecologice asupra biodiversității, solului sau apei[8]. Aceasta are, de asemenea, un impact pozitiv asupra biodiversității, creează locuri de muncă și atrage tinerii fermieri. Consumatorii îi recunosc valoarea. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/848, termenii „bio” și „eco” și cuvintele derivate ale acestora, independent sau în combinație, trebuie utilizați în Uniune numai pentru produsele, ingredientele sau materiile prime furajere care intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv numai în cazul în care au fost produse în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/848. De exemplu, pentru a denumi bumbacul „eco”, acesta trebuie să fie certificat ca fiind ecologic, deoarece intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2018/848. Dimpotrivă, dacă detergentul pentru mașini de spălat vase este denumit „eco”, acesta nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2018/848, ci este reglementat de dispozițiile Directivei 2005/29/CE.

---

6 Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE, COM(2022) 132 final.

7 Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului (JO L 150, 14.6.2018, p. 1).

8 https://agriculture.ec.europa.eu/system/files/2023-01/agri-market-brief-20-organic-farming-eu_en_1.pdf.

(10) În plus, prezenta directivă nu se aplică informațiilor privind sustenabilitatea care implică mesaje sau reprezentări care pot fi obligatorii sau voluntare în temeiul normelor Uniunii sau al normelor naționale privind serviciile financiare, cum ar fi normele privind serviciile bancare, de credit, de asigurare și de reasigurare, pensiile ocupaționale sau personale, valorile mobiliare, fondurile de investiții, firmele de investiții, plățile, administrarea portofoliului și consultanța de investiții, inclusiv serviciile enumerate în anexa I la Directiva 2013/36[9] a Parlamentului European și a Consiliului, precum și normele privind activitățile de decontare și compensare și consilierea, intermedierea și alte servicii financiare auxiliare, inclusiv standardele sau sistemele de certificare referitoare la astfel de servicii financiare.

(11) În plus, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice informațiilor de mediu raportate de întreprinderile care aplică standardele europene de raportare privind sustenabilitatea în mod obligatoriu sau voluntar în conformitate cu Directiva 2013/34/UE[10] și informațiilor privind sustenabilitatea raportate în mod voluntar de întreprinderile definite la articolul 3 alineatele (1), (2) sau (3) din prezenta directivă în cazul în care informațiile respective sunt raportate în conformitate cu standardele menționate la articolele 29b sau 29c din Directiva 2013/34/UE sau în conformitate cu alte standarde sau orientări internaționale, europene sau naționale de raportare privind sustenabilitatea.

(12) Ofertele de a achiziționa bunuri sau de a beneficia de servicii condiționate de îndeplinirea criteriilor de mediu definite de vânzător sau de prestatorul de servicii sau ofertele în care consumatorii primesc condiții contractuale sau prețuri mai favorabile în urma îndeplinirii unor astfel de criterii, de exemplu așa-numitele credite verzi, asigurări pentru locuințe verzi sau produse de servicii financiare cu recompense similare pentru acțiuni sau comportamente de protecție a mediului, nu ar trebui să facă obiectul normelor prezentei directive.

(13) În cazul în care legislația viitoare a Uniunii stabilește norme privind afirmațiile legate de mediu, etichetele de mediu sau privind evaluarea sau comunicarea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu a anumitor produse sau a comercianților din anumite sectoare, de exemplu „*Contabilizarea emisiilor în UE*” anunțate, viitoarea propunere a Comisiei privind un cadru legislativ pentru un sistem alimentar sustenabil al Uniunii, Regulamentul privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile[11] sau Regulamentul (UE) nr. 1007/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[12], normele respective ar trebui să se aplice afirmațiilor explicite legate de mediu în cauză în locul normelor prevăzute în prezenta directivă.

---

9 Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

10 Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

11 COM(2022) 132 final.

12 Regulamentul (UE) nr. 1007/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 septembrie 2011 privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile și de abrogare a Directivei 73/44/CEE a Consiliului și a Directivelor 96/73/CE și 2008/121/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 272, 18.10.2011, p. 1).

(14) Propunerea de directivă privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi, care modifică Directiva 2005/29/CE, prevede o serie de cerințe specifice privind afirmațiile legate de mediu și interzice afirmațiile generice legate de mediu care nu se bazează pe excelente performanțe de mediu recunoscute, relevante pentru afirmație. Exemple de astfel de afirmații generice legate de mediu sunt „prietenos cu mediul”, „eco”, „verde”, „benefic pentru natură”, „ecologic” și „sigur pentru mediu”. Prezenta directivă ar trebui să vină în completarea cerințelor prevăzute în propunerea respectivă prin abordarea unor aspecte specifice și a cerințelor privind afirmațiile explicite legate de mediu în ceea ce privește justificarea, comunicarea și verificarea acestora. Cerințele prevăzute în prezenta directivă ar trebui să se aplice aspectelor specifice ale afirmațiilor explicite legate de mediu și vor prevala asupra cerințelor prevăzute în Directiva 2005/29/CE în ceea ce privește aceste aspecte în caz de conflict, în temeiul articolului 3 alineatul (4) din directiva respectivă.

(15) Pentru a asigura furnizarea către consumatori a unor informații fiabile, comparabile și verificabile, care să le permită să ia decizii mai sustenabile din punctul de vedere al mediului și să reducă riscul de dezinformare ecologică, se impune stabilirea unor cerințe pentru justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu. O astfel de justificare ar trebui să țină seama de abordările științifice recunoscute la nivel internațional pentru identificarea și măsurarea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu și a performanței de mediu a produselor sau a comercianților și ar trebui să conducă la informații fiabile, transparente, comparabile și verificabile pentru consumator.

(16) Evaluarea efectuată pentru a justifica afirmațiile explicite legate de mediu trebuie să ia în considerare ciclul de viață al produsului sau al activităților generale ale comerciantului și nu ar trebui să omită niciun aspect de mediu relevant sau niciun impact asupra mediului. Beneficiile declarate nu ar trebui să conducă la un transfer nejustificat al impactului negativ către alte etape ale ciclului de viață al unui produs sau al unui comerciant sau la crearea sau creșterea altor impacturi negative asupra mediului.

(17) Evaluarea care justifică afirmația explicită legată de mediu ar trebui să permită identificarea impactului asupra mediului și a aspectelor de mediu pentru produs sau comerciant care, împreună, contribuie în mod semnificativ la performanța de mediu generală a produsului sau a comerciantului („impacturi relevante asupra mediului” și „aspecte de mediu relevante”). Indicațiile privind relevanța impactului asupra mediului și a aspectelor de mediu pot rezulta din evaluări care iau în considerare ciclul de viață, inclusiv din studiile bazate pe metodele privind amprenta de mediu (AM), cu condiția ca acestea să fie complete cu privire la impacturile relevante pentru categoria de produse și să nu omită niciun impact important asupra mediului. De exemplu, în Recomandarea Comisiei privind utilizarea unor metode referitoare la amprenta de mediu[13], cele mai relevante categorii de impact identificate ar trebui să contribuie împreună la cel puțin 80 % din punctajul global unic. Aceste indicații privind relevanța impactului asupra mediului sau a aspectelor de mediu pot rezulta, de asemenea, din criteriile stabilite pe diverse etichete ecologice de tip I, cum ar fi, de exemplu, eticheta ecologică a UE, sau din criteriile Uniunii pentru achizițiile publice verzi, din cerințele

[13] Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei din 15 decembrie 2021 privind utilizarea unor metode referitoare la amprenta de mediu pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor, JO L 471, 30.12.2021, p. 1.

stabilite în Regulamentul privind taxonomia[14], din normele specifice produselor adoptate în temeiul Regulamentului .../... al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile[15] sau din alte norme relevante ale Uniunii.

(18) În conformitate cu Directiva 2005/29/CE, astfel cum a fost modificată prin propunerea de directivă privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi, comerciantul nu ar trebui să prezinte cerințele impuse prin lege pentru produsele dintr-o anumită categorie de produse ca o caracteristică distinctivă a ofertei comerciantului sau să facă publicitate unor beneficii pentru consumatori care sunt considerate o practică comună pe piața relevantă. Prin urmare, informațiile utilizate pentru justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu ar trebui să permită identificarea performanței de mediu a produsului sau a comerciantului în comparație cu practica comună pentru produsele din grupa de produse respectivă, cum ar fi produsele alimentare, sau din sectorul respectiv. Acest fapt este necesar pentru a se stabili dacă afirmațiile explicite legate de mediu pot fi făcute cu privire la un anumit produs sau comerciant în conformitate cu funcția unei afirmații legate de mediu, și anume aceea de a demonstra că un produs sau un comerciant are un impact pozitiv sau nu are niciun impact asupra mediului sau că un produs sau un comerciant are un efect mai puțin dăunător pentru mediu decât alte produse sau comercianți. Practica comună ar putea fi echivalentă cu cerințele legale minime aplicabile aspectului de mediu sau performanței de mediu specifice, de exemplu în ceea ce privește compoziția produselor, conținutul obligatoriu de materiale reciclate sau tratarea la sfârșitul ciclului de viață. Cu toate acestea, în cazul în care majoritatea produselor din cadrul grupului de produse sau majoritatea comercianților din sector au performanțe mai bune decât respectivele cerințe legale, cerințele legale minime nu ar trebui considerate o practică comună.

(19) O afirmație explicită legată de mediu ar induce consumatorii în eroare dacă ar evidenția beneficiile în ceea ce privește impactul asupra mediului sau aspectele de mediu, omițând în același timp faptul că realizarea acestor beneficii conduce la compromisuri negative cu privire la alte efecte asupra mediului sau la alte aspecte de mediu. Din acest motiv, informațiile utilizate pentru justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu ar trebui să asigure identificarea interconexiunilor dintre impacturile relevante asupra mediului și dintre aspectele de mediu și impactul asupra mediului, precum și eventualele compromisuri. Evaluarea utilizată pentru justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu ar trebui să identifice dacă îmbunătățirile aduse impactului asupra mediului sau aspectelor de mediu conduc la tipuri de compromisuri care înrăutățesc în mod semnificativ performanța în ceea ce privește alte impacturi asupra mediului sau aspecte de mediu, de exemplu dacă economiile în ceea ce privește consumul de apă conduc la o creștere semnificativă a emisiilor de gaze cu efect de seră sau în ceea ce privește același impact asupra mediului într-o altă etapă a ciclului de viață al produsului, de exemplu reducerea emisiilor de CO2 în etapa de fabricație, determinând o creștere semnificativă a emisiilor de CO2 în faza de utilizare. De exemplu, o afirmație privind impactul pozitiv al utilizării eficiente a resurselor în practicile agricole intensive poate induce în eroare consumatorii din cauza compromisurilor legate de impactul asupra biodiversității, ecosistemelor sau bunăstării

[14] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile sustenabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

[15] […].

animalelor. O afirmație legată de mediu privind textilele care conțin polimer din plastic provenit din recipiente PET reciclate poate, de asemenea, să inducă în eroare consumatorii cu privire la beneficiile pentru mediu ale acestui aspect dacă utilizarea respectivului polimer reciclat se află în concurență cu sistemul de reciclare în circuit închis pentru materialele care intră în contact cu produsele alimentare, care este considerat mai eficient din perspectiva circularității.

(20) Pentru ca afirmația legată de mediu să fie considerată solidă, aceasta ar trebui să reflecte cât mai exact posibil performanța de mediu a produsului sau a comerciantului în cauză. Prin urmare, informațiile utilizate pentru justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu trebuie să includă date primare, specifice societății, pentru aspectele relevante care contribuie în mod semnificativ la performanța de mediu a produsului sau a comerciantului la care se face referire în afirmație. Este necesar să se găsească echilibrul adecvat între asigurarea unor informații relevante și solide pentru justificarea afirmațiilor legate de mediu și eforturile necesare pentru colectarea informațiilor primare. Cerința de a utiliza informații primare ar trebui luată în considerare în funcție de influența pe care comerciantul care face afirmația o are asupra procesului respectiv și de disponibilitatea informațiilor primare. În cazul în care procesul nu este desfășurat de comerciantul care face afirmația, iar informațiile primare nu sunt disponibile, ar trebui să poată fi utilizate informații secundare, chiar și în cazul proceselor care contribuie în mod semnificativ la performanța de mediu a produsului sau a comerciantului. Acest aspect este deosebit de relevant pentru a nu dezavantaja IMM-urile și pentru a menține eforturile necesare pentru a obține date primare la un nivel proporțional. În plus, aspectele de mediu relevante sunt diferite pentru fiecare tip de afirmație legată de mediu. De exemplu, în cazul afirmațiilor privind conținutul reciclat sau conținutul de origine biologică, compoziția produsului ar trebui să fie vizată de date primare. În ceea ce privește afirmațiile referitoare la faptul că sunt mai puțin poluante pentru mediu într-o anumită etapă a ciclului de viață, informațiile privind emisiile și impactul asupra mediului legate de acea etapă a ciclului de viață ar trebui să includă, de asemenea, date primare. Atât datele primare, cât și datele secundare, adică datele medii, trebuie să prezinte un nivel ridicat de calitate și acuratețe.

(21) S-a demonstrat că afirmațiile legate de climă sunt deosebit de predispuse la neclarități și ambiguități și la inducerea în eroare a consumatorilor. Acest aspect se referă în special la afirmațiile legate de mediu potrivit cărora produsele sau entitățile sunt „neutre din punct de vedere climatic”, „neutre din punctul de vedere al emisiilor de carbon”, „compensate 100 % în ceea ce privește emisiile de carbon” sau vor avea „zero emisii nete” într-un anumit an, sau similare. Astfel de afirmații se bazează adesea pe „compensarea” emisiilor de gaze cu efect de seră prin „credite de carbon” generate în afara lanțului valoric al întreprinderii, de exemplu din proiecte forestiere sau din proiecte privind energia din surse regenerabile. Metodologiile care stau la baza compensărilor variază foarte mult și nu sunt întotdeauna transparente, exacte sau coerente. Acest lucru conduce la riscuri semnificative de supraestimare și de dublă contabilizare a emisiilor eliminate sau reduse, din cauza lipsei adiționalității, a permanenței, a unor valori de referință ambițioase și dinamice de creditare care se abat de la scenariul de statu-quo, precum și a unei contabilizări exacte. Acești factori conduc la credite de compensare cu un nivel scăzut de credibilitate și integritate de mediu, care induc în eroare consumatorii atunci când fundamentează afirmații explicite legate de mediu. Compensarea poate descuraja, de asemenea, acțiunile comercianților de reducere a emisiilor în cadrul propriilor operațiuni și lanțuri valorice. Pentru a contribui în mod adecvat la obiectivele globale de atenuare a

schimbărilor climatice, comercianții ar trebui să acorde prioritate reducerii efective a emisiilor în cadrul propriilor operațiuni și lanțuri valorice, în loc să se bazeze pe compensări. Orice emisii reziduale rezultate vor varia în funcție de traiectoria specifică fiecărui sector, în conformitate cu obiectivele climatice globale, fiind necesară abordarea lor prin îmbunătățiri ale absorbțiilor. Cu toate acestea, atunci când sunt utilizate compensări, se consideră oportună abordarea în mod transparent a afirmațiilor legate de climă, inclusiv a afirmațiilor privind performanța de mediu viitoare, pe baza compensărilor. Prin urmare, justificarea afirmațiilor legate de climă ar trebui să ia în considerare orice compensare a emisiilor de gaze cu efect de seră utilizată de comercianți în mod separat de emisiile de gaze cu efect de seră ale comerciantului sau ale produsului. În plus, aceste informații ar trebui să specifice, de asemenea, ponderea emisiilor totale care sunt abordate prin compensare, indiferent dacă aceste compensări se referă la reducerea emisiilor sau la îmbunătățirea absorbțiilor, precum și metodologia aplicată. Afirmațiile legate de climă care includ utilizarea compensărilor trebuie să fie justificate prin metodologii care să asigure integritatea și contabilizarea corectă a acestor compensări și, prin urmare, să reflecte în mod coerent și transparent impactul rezultat asupra climei.

(22) Comercianții sunt din ce în ce mai interesați să facă afirmații legate de mediu referitoare la performanța de mediu viitoare a unui produs sau a unui comerciant, inclusiv prin aderarea la inițiative care promovează practici ce ar putea genera un impact redus asupra mediului sau o mai mare circularitate. Aceste afirmații ar trebui să fie justificate în conformitate cu normele aplicabile tuturor afirmațiilor explicite legate de mediu.

(23) Informațiile utilizate pentru justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu ar trebui să se bazeze pe date științifice și orice neluare în considerare a anumitor efecte asupra mediului sau a anumitor aspecte de mediu ar trebui analizată cu atenție.

(24) Metodele AM pot sprijini justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu cu privire la impacturile specifice asupra mediului pe care metodele le acoperă pe durata ciclului de viață, cu condiția ca acestea să fie complete cu privire la impacturile relevante pentru categoria de produse și să nu omită niciun impact important asupra mediului. Metodele vizează 16 impacturi asupra mediului, inclusiv schimbările climatice, precum și impacturile legate de apă, aer, sol, resurse, utilizarea terenurilor și toxicitate.

(25) Faptul că un impact semnificativ asupra mediului al unui produs nu este vizat de niciuna dintre cele 16 categorii de impact ale metodelor AM nu ar trebui să justifice neluarea în considerare a unor astfel de impacturi. Un actor economic care face o afirmație explicită legată de mediu cu privire la un astfel de grup de produse ar trebui să aibă obligația de diligență de a găsi dovezi care să susțină o astfel de afirmație. De exemplu, un actor economic care face o afirmație explicită legată de mediu cu privire la un produs pescăresc, astfel cum este definit la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[16], ar trebui să aibă obligația de diligență de a găsi dovezi care să susțină sustenabilitatea stocului de pește vizat. Evaluările stocurilor de pește efectuate de Consiliul Internațional pentru Explorarea

[16] Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 1).

Apelor Maritime și de organisme similare de evaluare a stocurilor de pește pot fi utilizate în acest scop.

(26) În plus, nu există încă o metodologie fiabilă pentru evaluarea impactului asupra mediului pe durata ciclului de viață în ceea ce privește eliberarea de microparticule de plastic. Cu toate acestea, în cazul în care o astfel de eliberare contribuie la impacturi semnificative asupra mediului care nu fac obiectul unei afirmații, comerciantul care formulează afirmația cu privire la un alt aspect nu ar trebui să aibă posibilitatea de a o ignora, ci ar trebui să țină seama de informațiile disponibile și să actualizeze evaluarea de îndată ce devin disponibile dovezi științifice recunoscute pe scară largă.

(27) Consumatorii pot fi, de asemenea, induși în eroare prin afirmații explicite legate de mediu care indică sau implică faptul că un produs sau un comerciant are un impact mai mic sau mai mare asupra mediului sau o performanță de mediu mai bună sau mai slabă decât alte produse sau alți comercianți („afirmații comparative legate de mediu”). Fără a aduce atingere aplicării, după caz, a Directivei 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului[17], pentru a permite consumatorilor accesul la informații fiabile, este necesar să se asigure că afirmațiile comparative legate de mediu pot fi comparate în mod adecvat. De exemplu, alegerea indicatorilor privind aceleași aspecte de mediu, dar utilizând o formulă diferită de cuantificare a unor astfel de indicatori, determină imposibilitatea efectuării comparațiilor și, prin urmare, există riscul de inducere în eroare a consumatorilor. În cazul în care doi comercianți fac o afirmație legată de mediu cu privire la schimbările climatice, în condițiile în care unul a luat în considerare doar impacturile directe asupra mediului, iar celălalt a luat în considerare atât impactul direct, cât și impactul indirect asupra mediului, aceste rezultate nu sunt comparabile. De asemenea, decizia de a efectua comparația numai în anumite etape ale ciclului de viață al unui produs poate conduce la afirmații înșelătoare, dacă nu se efectuează în mod transparent. O afirmație comparativă legată de mediu trebuie să asigure faptul că, și în cazul produselor care prezintă materii prime, utilizări și lanțuri de prelucrare foarte diferite, cum ar fi materialele plastice de origine biologică și materialele plastice pe bază de combustibili fosili, cele mai relevante etape ale ciclului de viață sunt avute în vedere în cazul tuturor produselor. De exemplu, agricultura sau silvicultura au un caracter relevant pentru materialele plastice de origine biologică, în timp ce extracția petrolului brut are un caracter relevant pentru materialele plastice pe bază de combustibili fosili, iar întrebarea dacă o pondere importantă a produsului ajunge în depozitele de deșeuri este extrem de relevantă în cazul materialelor plastice biodegradabile în mod adecvat în condiții de depozitare a deșeurilor, dar poate mai puțin relevantă în cazul materialelor plastice care nu sunt biodegradabile în astfel de condiții.

(28) Atunci când se stabilesc cerințele pentru justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu, inclusiv prin acte delegate adoptate de Comisie, ar trebui să se țină seama de dificultățile cu care se pot confrunta comercianții în ceea ce privește colectarea de informații de la actorii din întregul lor lanț valoric sau de la întregul ciclu de viață al produsului, în special în ceea ce privește serviciile sau în cazul în care nu există dovezi științifice suficiente. Acest lucru este important, de exemplu, pentru servicii precum serviciile de comunicații electronice, pentru care poate fi dificilă definirea domeniului de aplicare și a limitelor sistemului, de exemplu acolo unde începe și unde se termină ciclul de viață și chiar mai mult atunci când lanțurile de

[17] Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21).

aprovizionare sunt complexe și instabile, de exemplu în cazurile în care o serie de echipamente sau componente sunt fabricate de o multitudine de întreprinderi din afara UE și, prin urmare, informațiile legate de sustenabilitate ar putea să nu fie ușor accesibile comercianților din UE în cauză.

(29) În ceea ce privește unele sectoare sau anumite produse ori anumiți comercianți, ar putea fi suspectate impacturi asupra mediului sau aspecte de mediu semnificative, însă o metodă științifică recunoscută pentru evaluarea completă a impactului asupra mediului și a aspectelor de mediu respective ar putea să nu existe încă. În astfel de cazuri și în timp ce se depun eforturi pentru a elabora metode și a colecta dovezi care să permită evaluarea impactului asupra mediului sau a aspectului de mediu respectiv pentru sectoarele, comercianții sau produsele în cauză, comercianții ar trebui să fie în măsură să își promoveze eforturile în materie de sustenabilitate prin publicarea de către întreprinderi a rapoartelor privind sustenabilitatea, a rapoartelor factuale cu privire la indicatorii de performanță ai întreprinderii și activitățile de reducere a consumului de energie, inclusiv pe site-urile lor web. Această flexibilitate ar menține și ar promova stimulentele sectoarelor sau comercianților în cauză pentru a-și continua eforturile de elaborare a unor evaluări de mediu comune în temeiul prezentei directive, acordând totodată timpul necesar pentru finalizarea acestor activități.

(30) Deși practicile comerciale neloiale, inclusiv afirmațiile înșelătoare legate de mediu, sunt interzise pentru toți comercianții în temeiul Directivei 2005/29/CE[18], o sarcină administrativă legată de justificarea și verificarea afirmațiilor legate de mediu în ceea ce privește cele mai mici întreprinderi ar putea fi disproporționată și ar trebui evitată. În acest scop, microîntreprinderile ar trebui să fie exceptate de la cerințele privind justificarea de la articolele 3 și 4, cu excepția cazului în care aceste întreprinderi doresc să obțină un certificat de conformitate a afirmațiilor explicite legate de mediu care vor fi recunoscute de autoritățile competente din întreaga Uniune.

(31) Pentru a răspunde atât nevoilor comercianților în ceea ce privește strategiile de marketing dinamice, cât și nevoilor consumatorilor în ceea ce privește informații de mediu mai detaliate și mai precise, Comisia poate adopta acte delegate pentru a completa dispozițiile privind justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu, prin detalierea criteriilor pentru o astfel de justificare în ceea ce privește anumite afirmații (de exemplu, afirmațiile legate de climă, inclusiv afirmațiile referitoare la compensări, „neutralitatea climatică” sau altele similare, posibilitatea de reciclare și conținutul reciclat). Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească în continuare norme pentru măsurarea și calcularea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu și a performanței de mediu, prin stabilirea activităților, proceselor, materialelor, emisiilor sau utilizării unui produs sau a unui comerciant care contribuie în mod semnificativ sau nu pot contribui în mod semnificativ la impactul asupra mediului și la aspectele de mediu relevante; prin stabilirea aspectelor de mediu și a impactului asupra mediului pentru care ar trebui utilizate informații primare; precum și prin stabilirea criteriilor de evaluare a caracterului just al informațiilor primare și secundare. Deși, în majoritatea cazurilor, Comisia ar lua în considerare necesitatea adoptării acestor norme numai

[18] Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22), cu modificările și completările ulterioare.

după obținerea rezultatelor monitorizării evoluției afirmațiilor legate de mediu pe piața Uniunii, pentru anumite tipuri de afirmații s-ar putea impune adoptarea de către Comisie a unor norme suplimentare înainte ca rezultatele respectivei monitorizări să fie disponibile. De exemplu, în cazul afirmațiilor legate de climă, s-ar putea impune adoptarea unor astfel de acte suplimentare pentru a operaționaliza dispozițiile privind justificarea afirmațiilor bazate pe compensări.

(32) Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei cuprinde orientări cu privire la măsurarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a anumitor produse sau organizații și elaborarea normelor privind categoria de amprentă de mediu a produsului (PEFCR) și a normelor sectoriale privind amprenta de mediu a organizațiilor (OEFSR) care permit compararea produselor cu o valoare de referință. Astfel de norme privind categoriile pentru anumite produse sau anumiți comercianți pot fi utilizate pentru a sprijini justificarea afirmațiilor în conformitate cu cerințele prezentei directive. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a stabili norme specifice grupului de produse sau sectorului, în cazul în care acest lucru poate avea valoare adăugată. Cu toate acestea, în cazul în care metoda referitoare la amprenta de mediu a produselor nu vizează încă o categorie de impact, care este relevantă pentru un grup de produse, adoptarea normei PEFCR poate avea loc numai după adăugarea acestor noi categorii relevante de impact asupra mediului. De exemplu, în ceea ce privește pescuitul marin, norma PEFCR ar trebui, de exemplu, să reflecte categoriile de impact asupra mediului specifice activităților de pescuit, în special sustenabilitatea stocului de pește vizat. În ceea ce privește spațiul, norma PEFCR ar trebui să reflecte categoriile de impact asupra mediului în domeniul specific al apărării și spațiului, inclusiv utilizarea spațiului orbital. În ceea ce privește produsele alimentare și agricole, biodiversitatea și protecția naturii, precum și practicile agricole, inclusiv externalitățile pozitive ale agriculturii extensive și bunăstarea animalelor, ar trebui, de exemplu, să fie integrate, de asemenea, înainte de a putea fi luată în considerare adoptarea normei PEFCR. În ceea ce privește textilele, norma PEFCR ar trebui, de exemplu, să reflecte eliberarea de microparticule de plastic, înainte de a putea fi luată în considerare adoptarea normei PEFCR.

(33) Întrucât Directiva 2005/29/CE se aplică deja afirmațiilor înșelătoare legate de mediu, aceasta permite instanțelor naționale și autorităților administrative să înceteze și să interzică astfel de afirmații. De exemplu, pentru a se conforma Directivei 2005/29/CE, afirmațiile legate de mediu ar trebui să se refere numai la aspecte care sunt semnificative în ceea ce privește impactul produsului sau al comerciantului asupra mediului. Afirmațiile legate de mediu ar trebui, de asemenea, să fie clare și lipsite de ambiguitate cu privire la aspectele produsului sau ale comerciantului la care se referă și nu ar trebui să omită sau să ascundă informații importante cu privire la performanța de mediu a produsului sau a comerciantului de care consumatorii au nevoie pentru a face alegeri în cunoștință de cauză. Formularea, imaginile și prezentarea generală a produsului, inclusiv formatul, alegerea culorilor, imaginile, desenele, sunetele, simbolurile sau etichetele incluse în afirmația legată de mediu ar trebui să ofere o reprezentare veridică și exactă a amplorii beneficiilor pentru mediu obținute și nu ar trebui să supraestimeze beneficiul pentru mediu obținut.

(34) În cazul în care afirmația explicită legată de mediu se referă la un produs finit, iar impacturile de mediu relevante sau aspectele de mediu ale unui astfel de produs apar în faza de utilizare, iar consumatorii pot influența astfel de impacturi asupra mediului sau aspecte de mediu prin intermediul unui comportament adecvat, cum ar fi, de exemplu, sortarea corectă a deșeurilor sau impactul modelelor de utilizare asupra

longevității produsului, afirmația ar trebui să includă, de asemenea, informații care să explice consumatorilor modul în care comportamentul lor poate contribui în mod pozitiv la protecția mediului.

(35) Pentru a facilita alegerea de către consumatori a unor produse mai sustenabile și pentru a stimula eforturile comercianților de a-și reduce impactul asupra mediului, atunci când afirmația comunicată se referă la performanța de mediu viitoare, aceasta ar trebui să se bazeze cu prioritate pe îmbunătățiri în cadrul propriilor operațiuni și lanțuri valorice ale comerciantului, mai degrabă decât pe compensarea emisiilor de gaze cu efect de seră sau a altor efecte asupra mediului.

(36) Consumatorii ar trebui să poată avea acces cu ușurință la informațiile privind produsul sau la comerciantul care face obiectul afirmației explicite legate de mediu și la justificarea afirmației respective. Aceste informații ar trebui să ia în considerare și nevoile consumatorilor mai în vârstă. În acest scop, comercianții ar trebui fie să furnizeze aceste informații într-o formă fizică, fie să furnizeze un link web, un cod QR sau echivalent care să conducă la un site web unde sunt puse la dispoziție informații mai detaliate privind justificarea afirmației explicite legate de mediu în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru în care se face afirmația. Pentru a facilita asigurarea respectării prezentei directive, linkul web, codul QR sau echivalentul acestuia ar trebui, de asemenea, să asigure un acces facil la certificatul de conformitate în ceea ce privește justificarea afirmației explicite legate de mediu și datele de contact ale verificatorului care a întocmit certificatul respectiv.

(37) Pentru a evita eventualele efecte disproporționate asupra microîntreprinderilor, cele mai mici întreprinderi ar trebui să fie exceptate de la cerințele articolului 5 referitoare la informațiile privind justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu, cu excepția cazului în care aceste întreprinderi doresc să obțină un certificat de conformitate a afirmației explicite legate de mediu care va fi recunoscut de autoritățile competente din întreaga Uniune.

(38) Atunci când Comisia adoptă acte delegate pentru a completa dispozițiile privind justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu, se poate impune, de asemenea, completarea dispozițiilor privind comunicarea unor astfel de afirmații. De exemplu, în cazul în care sunt stabilite norme specifice bazate pe ciclul de viață privind justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu pentru anumite grupuri de produse sau sectoare, poate fi necesar să se adauge norme suplimentare privind prezentarea impactului asupra mediului evaluat pe baza acestor norme, impunând ca trei impacturi principale asupra mediului să fie prezentate alături de indicatorul agregat al performanței globale de mediu. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a completa dispozițiile privind comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu.

(39) În prezent, pe piața Uniunii sunt utilizate peste 200 de etichete de mediu. Acestea prezintă diferențe importante în ceea ce privește modul lor de funcționare cu referire, de exemplu, la transparența și caracterul cuprinzător al standardelor sau al metodelor utilizate, frecvența revizuirilor sau nivelul de audit sau de verificare. Aceste diferențe au un impact asupra fiabilității informațiilor comunicate pe etichetele de mediu. În timp ce afirmațiile bazate pe eticheta ecologică a UE sau pe echivalentele sale naționale se întemeiază pe o bază științifică solidă, au o dezvoltare transparentă a criteriilor, impun testarea și verificarea de către terți și prevăd o monitorizare periodică, dovezile sugerează că numeroase etichete de mediu existente în prezent pe piața UE sunt înșelătoare. În special, multe etichete de mediu nu dispun de proceduri

de verificare suficiente. Prin urmare, afirmațiile explicite legate de mediu care figurează pe etichetele de mediu ar trebui să se bazeze pe un sistem de certificare.

(40) În cazurile în care o etichetă de mediu implică o comunicare comercială către consumatori care sugerează sau creează impresia că un produs are un impact pozitiv sau nu are niciun impact asupra mediului sau este mai puțin dăunător pentru mediu decât produsele concurente fără etichetă, respectiva etichetă de mediu reprezintă, de asemenea, o afirmație explicită legată de mediu. Prin urmare, conținutul unei astfel de etichete de mediu este supus cerințelor privind justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu.

(41) Etichetele de mediu urmăresc adesea să ofere consumatorilor un punctaj agregat care să prezinte un impact cumulativ asupra mediului al produselor sau al comercianților pentru a permite comparații directe între produse sau comercianți. Cu toate acestea, un astfel de punctaj agregat prezintă riscuri de inducere în eroare a consumatorilor, deoarece indicatorul agregat poate atenua impactul negativ asupra mediului al anumitor aspecte ale produsului cu un impact mai pozitiv asupra mediului al altor aspecte ale produsului. În plus, atunci când sunt elaborate de operatori diferiți, astfel de etichete diferă de obicei în ceea ce privește metodologia specifică care stă la baza punctajului agregat, cum ar fi impactul asupra mediului avut în vedere sau ponderea atribuită acestor impacturi asupra mediului. Acest fapt poate avea ca rezultat obținerea unui punctaj sau a unui rating diferit pentru același produs, în funcție de sistem. Această preocupare apare în legătură cu sistemele instituite în Uniune și în țări terțe. Acest fapt contribuie la fragmentarea pieței interne, riscă să dezavantajeze întreprinderile mai mici și este probabil să inducă în eroare consumatorii și să submineze încrederea acestora în etichetele de mediu. Pentru a evita acest risc și a asigura o mai bună armonizare în cadrul pieței unice, afirmațiile explicite legate de mediu, inclusiv etichetele de mediu, bazate pe un punctaj agregat care reprezintă un impact cumulativ asupra mediului al produselor sau al comercianților, nu ar trebui considerate ca fiind suficient justificate, cu excepția cazului în care aceste punctaje agregate decurg din normele Uniunii, inclusiv din actele delegate pe care Comisia este împuternicită să le adopte în temeiul prezentei directive, având ca rezultat sisteme armonizate la nivelul Uniunii pentru toate produsele sau pentru fiecare grup specific de produse, pe baza unei metodologii unice pentru a asigura coerența și comparabilitatea.

(42) În conformitate cu propunerea de directivă privind consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi, care modifică Directiva 2005/29/CE, afișarea unei etichete de sustenabilitate care nu se bazează pe un sistem de certificare sau care nu este stabilită de autorități publice constituie o practică comercială neloială în toate circumstanțele. Aceasta înseamnă că etichetele de sustenabilitate „autocertificate”, în cazul cărora nu au loc verificări și monitorizări periodice de către terți în ceea ce privește conformitatea cu cerințele de bază ale etichetei de sustenabilitate, sunt interzise.

(43) Pentru a combate afirmațiile înșelătoare explicite legate de mediu comunicate sub forma etichetelor de mediu și pentru a spori încrederea consumatorilor în etichetele de mediu, prezenta directivă ar trebui să stabilească criterii de guvernanță pe care trebuie să le respecte toate sistemele de etichetare de mediu, completând astfel cerințele prevăzute în propunerea menționată de modificare a Directivei 2005/29/CE.

(44) Pentru a evita proliferarea în continuare a sistemelor naționale sau regionale de etichetare de mediu EN ISO 14024 tipul I („etichetare de mediu”) recunoscute în mod

oficial și a altor sisteme de etichetare de mediu, precum și pentru a asigura o mai mare armonizare pe piața internă, ar trebui elaborate noi sisteme naționale sau regionale de etichetare de mediu numai în temeiul dreptului Uniunii. Cu toate acestea, statele membre pot solicita Comisiei să ia în considerare elaborarea unor sisteme publice de etichetare la nivelul Uniunii pentru grupurile de produse sau sectoarele în care astfel de etichete nu există încă în dreptul Uniunii și în care armonizarea ar aduce valoare adăugată pentru atingerea în mod eficient a obiectivelor privind sustenabilitatea și piața internă.

(45) Pentru a nu crea bariere inutile în calea comerțului internațional și pentru a asigura egalitatea de tratament cu sistemele publice instituite în Uniune, autorităților publice din afara Uniunii care instituie noi sisteme de etichetare ar trebui să li se permită să solicite aprobarea Comisiei pentru utilizarea etichetei pe piața Uniunii. Această aprobare ar trebui să fie condiționată de contribuția sistemului la atingerea obiectivelor prezentei directive și cu condiția ca sistemele să demonstreze valoare adăugată în ceea ce privește obiectivele ambițioase în domeniul mediului, acoperirea impactului asupra mediului, a grupului de produse sau a sectorului și să îndeplinească toate cerințele prezentei directive.

(46) Sistemele de etichetare de mediu instituite de operatorii privați, dacă sunt prea numeroase și se suprapun în ceea ce privește domeniul de aplicare, pot crea confuzie în rândul consumatorilor sau pot submina încrederea acestora în etichetele de mediu. Prin urmare, statele membre ar trebui să permită instituirea de noi sisteme de etichetare de mediu de către operatorii privați numai cu condiția ca acestea să ofere o valoare adăugată semnificativă în comparație cu sistemele naționale sau regionale existente în ceea ce privește obiectivele ambițioase în domeniul mediului în raport cu criteriile de atribuire a etichetei, acoperirea impacturilor relevante asupra mediului și caracterul complet al evaluării subiacente. Statele membre ar trebui să instituie o procedură de aprobare a noilor sisteme de etichetare de mediu pe baza unui certificat de conformitate întocmit de un verificator independent. Aceasta ar trebui să se aplice sistemelor stabilite în Uniune și în afara Uniunii.

(47) Pentru a asigura securitatea juridică și a facilita asigurarea respectării dispozițiilor privind noile sisteme de etichetare de mediu recunoscute în mod oficial la nivel național și regional și noile sisteme private de etichetare, Comisia ar trebui să publice o listă a acestor sisteme care fie pot continua să se aplice pe piața Uniunii, fie pot intra pe piața Uniunii.

(48) Pentru a asigura o abordare armonizată de către statele membre în ceea ce privește evaluarea și aprobarea sistemelor de etichetare de mediu elaborate de operatorii privați și pentru a stabili o procedură de aprobare de către Comisie pentru sistemele propuse stabilite de autoritățile publice din afara Uniunii, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a adopta norme comune care să specifice cerințele detaliate pentru aprobarea unor astfel de sisteme de etichetare de mediu, formatul și conținutul documentelor justificative și normele de procedură pentru aprobarea acestor sisteme. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[19].

[19] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(49) Este esențial ca afirmațiile explicite legate de mediu să reflecte în mod corect performanța de mediu și impactul asupra mediului care fac obiectul afirmației, și să ia în considerare cele mai recente dovezi științifice. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că respectivul comerciant care face reclamația revizuiește și actualizează justificarea și comunicarea afirmațiilor cel puțin o dată la 5 ani pentru a asigura conformitatea cu cerințele prezentei directive.

(50) Pentru a se asigura fiabilitatea afirmațiilor explicite legate de mediu, este necesar ca statele membre să stabilească o procedură pentru a verifica dacă justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu, inclusiv a etichetelor de mediu sau a sistemelor de etichetare de mediu, respectă cerințele prevăzute în prezenta directivă.

(51) Pentru a permite autorităților competente să controleze într-un mod mai eficient punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive și pentru a preveni, pe cât posibil, apariția pe piață a afirmațiilor explicite și nefondate legate de mediu, inclusiv a etichetelor de mediu, verificatorii care respectă cerințele armonizate stabilite de directivă ar trebui să verifice dacă informațiile utilizate atât pentru justificarea, cât și pentru comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu îndeplinesc cerințele prezentei directive. Pentru a evita inducerea în eroare a consumatorilor, verificarea ar trebui, în orice caz, să aibă loc înainte ca afirmațiile legate de mediu să fie făcute publice sau înainte ca etichetele de mediu să fie afișate. Dacă este cazul, verificatorul poate să indice mai multe modalități de comunicare a afirmației explicite legate de mediu care respectă cerințele prezentei directive, pentru a evita necesitatea unei recertificări continue în cazul în care modul de comunicare este ușor modificat, fără a afecta conformitatea cu cerințele prezentei directive. Pentru a facilita respectarea de către comercianți a normelor privind justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu, inclusiv a etichetelor de mediu, verificarea ar trebui să ia în considerare natura și conținutul afirmației sau al etichetei de mediu, inclusiv dacă acestea par a fi neloiale în lumina Directivei 2005/29/CE.

(52) Pentru a oferi comercianților securitate juridică pe întreaga piață internă în ceea ce privește conformitatea afirmațiilor explicite legate de mediu cu cerințele prezentei directive, certificatul de conformitate ar trebui să fie recunoscut de autoritățile competente din întreaga Uniune. Microîntreprinderile ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita un astfel de certificat dacă doresc să își certifice afirmațiile în conformitate cu cerințele prezentei directive și să beneficieze de recunoașterea certificatului în întreaga Uniune. Cu toate acestea, certificatul de conformitate nu ar trebui să aducă atingere evaluării afirmației legate de mediu efectuată de către autoritățile publice sau instanțele care pun în aplicare Directiva 2005/29/CE.

(53) Pentru a asigura condiții uniforme pentru dispozițiile privind verificarea afirmațiilor explicite legate de mediu și a sistemelor de etichetare de mediu și pentru a facilita asigurarea respectării dispozițiilor privind verificarea prezentei directive, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a adopta un formular comun pentru certificatele de conformitate și mijloacele tehnice de eliberare a unor astfel de certificate. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[20].

[20] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(54) Întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) ar trebui să poată beneficia de oportunitățile oferite de piață pentru produse mai sustenabile, dar s-ar putea confrunta cu costuri și dificultăți proporțional mai mari în ceea ce privește unele dintre cerințele privind justificarea și verificarea afirmațiilor explicite legate de mediu. Statele membre ar trebui să furnizeze informații adecvate și să organizeze acțiuni de sensibilizare cu privire la modalitățile de respectare a cerințelor prezentei directive, să asigure o formare orientată și specializată și să ofere asistență și sprijin specific, inclusiv financiar, IMM-urilor care doresc să facă afirmații explicite legate de mediu cu referire la produsele lor sau în ceea ce privește activitățile acestora. Statele membre ar trebui să ia măsuri în ceea ce privește normele aplicabile privind ajutoarele de stat.

(55) Pentru a asigura condiții de concurență echitabile pe piața Uniunii, în cazul în care afirmațiile cu privire la performanța de mediu a unui produs sau a unui comerciant se bazează pe informații fiabile, comparabile și verificabile, este necesar să se stabilească norme comune privind asigurarea aplicării și respectării legislației.

(56) Pentru a se asigura că obiectivele prezentei directive sunt îndeplinite și că cerințele sunt puse în aplicare în mod eficace, statele membre ar trebui să își desemneze propriile autorități competente responsabile de asigurarea aplicării și respectării prezentei directive. Cu toate acestea, având în vedere complementaritatea strânsă a articolelor 5 și 6 din prezenta directivă cu dispozițiile Directivei 2005/29/CE, statelor membre ar trebui să li se permită, de asemenea, să desemneze, pentru punerea lor în aplicare, aceleași autorități competente ca cele responsabile de asigurarea respectării Directivei 2005/29/CE. Din motive de coerență, atunci când statele membre fac această alegere, ele ar trebui să se poată baza pe mijloacele și competențele de executare pe care le-au stabilit în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2005/29/CE, prin derogare de la normele privind asigurarea respectării legislației prevăzute în prezenta directivă. În cazurile în care există mai multe autorități competente desemnate pe teritoriul lor și pentru a asigura exercitarea efectivă a atribuțiilor autorităților competente, statele membre ar trebui să asigure o cooperare strânsă între toate autoritățile competente desemnate.

(57) Fără a aduce atingere competențelor deja conferite prin Regulamentul (UE) 2017/2394[21] autorităților de protecție a consumatorilor, autoritățile competente ar trebui să dispună de un set minim de competențe de investigare și de asigurare a respectării legislației pentru a asigura respectarea prezentei directive, pentru a coopera mai rapid și mai eficient și pentru a descuraja actorii de pe piață să încalce prezenta directivă. Aceste competențe ar trebui să fie suficiente pentru a permite abordarea eficace a aspectelor în materie de asigurare a respectării legislației din comerțul electronic și din mediul digital și pentru a împiedica actorii de pe piață care nu se conformează, să exploateze lacunele din sistem prin relocarea într-un stat membru în care autoritățile competente pot fi mai puțin pregătite pentru a combate practicile ilegale.

(58) Autoritățile competente ar trebui să poată utiliza toate faptele și circumstanțele cazului ca probe în scopul investigației lor.

---

[21] Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1).

(59) Pentru a preveni apariția pe piața Uniunii a unor afirmații explicite, înșelătoare și nefondate legate de mediu, autoritățile competente ar trebui să efectueze verificări periodice ale afirmațiilor explicite legate de mediu formulate și ale sistemelor de etichetare de mediu aplicate, pentru a verifica dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute în prezenta directivă.

(60) Atunci când constată o încălcare a cerințelor prezentei directive, autoritățile competente ar trebui să efectueze o evaluare și, pe baza rezultatelor acesteia, să informeze comerciantul cu privire la încălcarea detectată și să solicite luarea de măsuri corective de către comerciant. Pentru a reduce la minimum efectul înșelător asupra consumatorilor al afirmației explicite neconforme legate de mediu sau al sistemului de etichetare de mediu neconform, comerciantul ar trebui să fie obligat de către autoritățile competente să ia măsuri eficace și rapide pentru a remedia încălcarea respectivă. Măsurile corective necesare ar trebui să fie proporționale cu încălcarea constatată și cu efectele negative preconizate ale acesteia asupra consumatorilor.

(61) În cazul în care o încălcare nu se limitează la teritoriul lor național, iar afirmația explicită legată de mediu a fost înaintată între comercianți, autoritățile competente ar trebui să informeze celelalte state membre cu privire la rezultatele evaluării pe care au efectuat-o și cu privire la orice acțiune pe care au solicitat-o comerciantului responsabil.

(62) Autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să efectueze verificări ale afirmațiilor explicite legate de mediu de pe piața Uniunii atunci când se află în posesia informațiilor relevante și pe baza acestora, inclusiv a preocupărilor motivate prezentate de părți terțe. Părțile terțe care își exprimă preocuparea ar trebui să fie în măsură să demonstreze un interes suficient ori să invoce încălcarea unui drept.

(63) Pentru a se asigura că, în ceea ce privește comercianții, aceștia sunt descurajați efectiv în ceea ce privește nerespectarea cerințelor prezentei directive, statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentei directive și să se asigure că normele respective sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute ar trebui să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Pentru a facilita o aplicare mai coerentă a sancțiunilor, este necesar să se stabilească criterii comune neexhaustive pentru determinarea tipurilor și a nivelurilor sancțiunilor care trebuie aplicate în caz de încălcare. Aceste criterii ar trebui să includă, printre altele, natura și gravitatea încălcării, precum și beneficiile economice care decurg din aceasta, pentru a se asigura că persoanele responsabile sunt private de aceste beneficii.

(64) Atunci când stabilesc sancțiuni și măsuri pentru încălcări, statele membre ar trebui să prevadă că, în funcție de gravitatea încălcării, nivelul amenzilor ar trebui să priveze efectiv comerciantul care nu își respectă obligațiile de beneficiul economic obținut din utilizarea afirmației explicite de mediu înșelătoare sau nefondate sau a sistemului de etichetare de mediu neconform, inclusiv în cazul încălcărilor repetate. Prin urmare, măsurile privind încălcările prevăzute de statele membre ar trebui să includă, de asemenea, confiscarea produsului relevant de la comerciant sau a veniturilor obținute din tranzacțiile afectate de această încălcare sau o excludere ori o interdicție temporară de a introduce produse sau de a pune la dispoziție servicii pe piața Uniunii. Gravitatea încălcării ar trebui să fie criteriul principal pentru măsurile luate de autoritățile de aplicare a legii. Cuantumul maxim al amenzilor ar trebui să fie disuasiv și să fie stabilit la cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală totală a comerciantului din statul membru sau statele membre în cauză, în cazul încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii care fac obiectul unor măsuri coordonate de anchetă și

de asigurare a respectării legislației în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/2394[22].

(65) Atunci când adoptă actele delegate în temeiul articolului 290 din TFUE, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare[23]. Mai precis, pentru a asigura o participare egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestora au în mod sistematic acces la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu elaborarea actelor delegate.

(66) Pentru a evalua performanța legislației în raport cu obiectivele pe care le urmărește, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentei directive și să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind principalele sale constatări. Pentru a contribui la evaluarea prezentei directive, statele membre ar trebui să colecteze periodic informații privind aplicarea prezentei directive și să le transmită anual Comisiei.

(67) În cazul în care, pe baza rezultatelor monitorizării și evaluării prezentei directive, Comisia consideră că este oportun să propună o revizuire a prezentei directive, fezabilitatea și oportunitatea unor dispoziții suplimentare privind impunerea utilizării unei metode comune pentru justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu, extinderea interdicției privind afirmațiile legate de mediu pentru produsele care conțin substanțe periculoase, cu excepția cazului în care utilizarea acestora este considerată esențială pentru societate, sau armonizarea suplimentară în ceea ce privește cerințele privind justificarea afirmațiilor specifice legate de mediu referitoare la aspecte de mediu sau la impactul asupra mediului ar trebui, de asemenea, să fie luate în considerare.

(68) Utilizarea celor mai nocive substanțe ar trebui, în cele din urmă, să fie eliminată treptat în Uniune pentru a evita și a preveni daunele semnificative aduse sănătății umane și mediului, în special utilizarea lor în produsele de consum. Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului[24] interzice etichetarea amestecurilor și a substanțelor care conțin substanțe chimice periculoase ca fiind „netoxice”, „nedăunătoare”, „nepoluante”, „ecologice” sau orice alt termen care indică faptul că substanța sau amestecul nu este periculoasă (periculos) sau alți termeni care nu respectă clasificarea substanței sau a amestecului în cauză. Statele membre trebuie să se asigure că această obligație este îndeplinită. După cum s-a angajat în Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice, Comisia va defini criterii pentru utilizările esențiale care vor orienta aplicarea acestora în toate actele legislative relevante ale Uniunii. .

---

22 Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1).

23 JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

24 Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

(69) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne pentru actorii economici care își desfășoară activitatea pe piața internă și pentru consumatorii care se bazează pe afirmațiile legate de mediu, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci, având în vedere amploarea și efectele sale, pot să fie realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.

(70) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative[25], statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

(71) Anexa la Regulamentul (UE) 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului[26] ar trebui să fie modificată pentru a include o trimitere la prezenta directivă, astfel încât să se faciliteze cooperarea administrativă între autoritățile competente prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne.

(72) Anexa la Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului[27] ar trebui să fie modificată pentru a include o trimitere la prezenta directivă, astfel încât să se faciliteze cooperarea transfrontalieră pentru asigurarea respectării dispozițiilor din prezenta directivă.

(73) Anexa I la Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului[28] ar trebui să fie modificată pentru a include o trimitere la prezenta directivă, astfel încât să se asigure protejarea intereselor colective ale consumatorilor care sunt prevăzute în prezenta directivă.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică afirmațiilor explicite legate de mediu formulate de comercianți cu privire la produse sau la comercianți în cadrul practicilor comerciale ale întreprinderilor față de consumatori.

(2) Prezenta directivă nu se aplică sistemelor de etichetare de mediu sau afirmațiilor explicite legate de mediu reglementate sau justificate de normele stabilite în:

---

25 JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

26 Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”) (JO L 316, 14.11.2012, p. 1).

27 JO L 345, 27.12.2017, p. 1.

28 Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE (JO L 409, 4.12.2020, p. 1).

(a) Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului[29];

(b) Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului[30];

(c) Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului[31];

(d) Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului[32];

(e) Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[33];

(f) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului[34];

(g) Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[35];

(h) Directiva 1999/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului[36];

(i) Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[37];

(j) Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului[38];

(k) Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului[39];

(l) Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[40];

(m) Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului[41];

---

29 Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1).

30 Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului (JO L 150, 14.6.2018, p. 1).

31 Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).

32 Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (reformare) (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

33 Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO L 88, 4.4.2011, p. 5).

34 Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

35 Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei (JO L 342, 22.12.2009, p. 1).

36 Directiva 1999/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind disponibilitatea informațiilor cu privire la consumul de carburant și emisiile de CO2 destinate consumatorilor la comercializarea autoturismelor noi (JO L 12, 18.1.2000, p. 16).

37 Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO L 88, 4.4.2011, p. 5).

38 Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1).

39 Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

40 Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

(n) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului[42];

(o) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului[43] și alte norme, standarde sau orientări ale Uniunii, naționale sau internaționale pentru servicii financiare, instrumente financiare și produse financiare;

(p) alte norme existente sau viitoare ale Uniunii care stabilesc condițiile în care pot fi sau urmează să fie făcute anumite afirmații explicite legate de mediu referitoare la anumite produse sau comercianți sau normele Uniunii care stabilesc cerințe privind evaluarea sau comunicarea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu a anumitor produse sau comercianți sau condițiile pentru sistemele de etichetare de mediu.

Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

(1) „afirmație legată de mediu” înseamnă o afirmație legată de mediu astfel cum este definită la articolul 2 litera (o) din Directiva 2005/29/CE;

(2) „afirmație explicită legată de mediu” înseamnă o afirmație legată de mediu care este sub formă de text sau este inclusă pe o etichetă de mediu;

(3) „comerciant” înseamnă un comerciant astfel cum este definit la articolul 2 litera (b) din Directiva 2005/29/CE;

(4) „produs” înseamnă un produs astfel cum este definit la articolul 2 litera (c) din Directiva 2005/29/CE;

(5) „consumator” înseamnă un consumator astfel cum este definit la articolul 2 litera (a) din Directiva 2005/29/CE;

(6) „practici ale întreprinderilor față de consumatori” înseamnă practici comerciale ale întreprinderilor față de consumatori astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (d) din Directiva 2005/29/CE;

(7) „etichetă de sustenabilitate” înseamnă o etichetă de sustenabilitate astfel cum este definită la articolul 2 litera (r) din Directiva 2005/29/CE;

(8) „etichetă de mediu” înseamnă o etichetă de sustenabilitate care vizează în mod exclusiv sau predominant aspectele de mediu ale unui produs, ale unui proces sau ale unui comerciant;

---

41 Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru eliminarea dioxidului de carbon (JO L ...).

42 Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

43 Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

(9) „grup de produse” înseamnă un ansamblu de produse care se utilizează în scopuri similare ori sunt similare în ceea ce privește utilizarea sau au proprietăți funcționale similare;

(10) „sistem de certificare” înseamnă un sistem de certificare astfel cum este definit la articolul 2 litera (s) din Directiva 2005/29/CE;

(11) „verificare” înseamnă procesul de evaluare a conformității efectuat de un verificator pentru a verifica dacă justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu sunt în conformitate cu cerințele stabilite în prezenta directivă sau dacă sistemele de etichetare de mediu respectă prezenta directivă;

(12) „lanț valoric” înseamnă toate activitățile și procesele care fac parte din ciclul de viață al unui produs sau din activitatea unui comerciant, inclusiv refabricarea;

(13) „ciclu de viață” înseamnă etapele consecutive și interconectate ale ciclului de viață al unui produs, care constau în achiziția materiilor prime sau generarea de materii prime din resurse naturale, pretratarea, fabricarea, depozitarea, distribuția, instalarea, utilizarea, întreținerea, repararea, modernizarea, recondiționarea, precum și reutilizarea și sfârșitul ciclului de viață;

(14) „informații primare” înseamnă informații care sunt măsurate sau colectate direct de către comerciant de la una sau mai multe instalații care sunt reprezentative pentru activitățile comerciantului;

(15) „informații secundare” înseamnă informații care se bazează pe alte surse decât informațiile primare, inclusiv studii din literatura de specialitate, studii de inginerie și brevete;

(16) „public” înseamnă una sau mai multe persoane fizice sau juridice și asociațiile, comercianții sau grupurile acestora;

(17) „performanță de mediu” înseamnă performanța unui anumit produs sau grup de produse, a unui anumit comerciant sau sector legat de aspectele de mediu sau de impactul asupra mediului al respectivului produs sau grup de produse sau al activităților comerciantului sau sectorului respectiv;

(18) „aspect de mediu” înseamnă un element al activităților unui comerciant sau al unui sector ori al unor produse sau grupuri de produse care interacționează sau pot interacționa cu mediul;

(19) „impact asupra mediului” înseamnă orice modificare a mediului, pozitivă sau negativă, care rezultă integral sau parțial din activitățile unui comerciant sau ale unui sector ori dintr-un produs sau grup de produse pe durata ciclului său de viață.

Articolul 3

Justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu

(1) Statele membre se asigură că, pentru a justifica afirmațiile explicite legate de mediu, comercianții efectuează o evaluare. Această evaluare:

– specifică dacă afirmația se referă la întregul produs, la o parte a unui produs sau la anumite aspecte ale unui produs sau la toate activitățile unui comerciant sau la o anumită parte sau un anumit aspect al acestor activități, după cum este relevant pentru afirmație;

– se bazează pe dovezi științifice recunoscute pe scară largă, utilizează informații exacte și ține seama de standardele internaționale relevante;

– demonstrează că impactul asupra mediului, aspectele de mediu sau performanța de mediu care fac obiectul afirmației au un caracter semnificativ din perspectiva ciclului de viață;

– în cazul în care se face o afirmație cu privire la performanța de mediu, are în vedere toate aspectele de mediu sau impacturile asupra mediului care au un caracter semnificativ pentru evaluarea performanței de mediu;

– demonstrează că afirmația nu este echivalentă cu cerințele impuse prin lege produselor din cadrul grupului de produse, sau comercianților din sector;

– furnizează informații din care să reiasă dacă produsul sau comerciantul care face obiectul afirmației are rezultate semnificativ mai bune în ceea ce privește impactul asupra mediului, aspectele de mediu sau performanța de mediu care fac obiectul afirmației decât practica comună pentru produsele din grupul de produse relevant sau pentru comercianții din sectorul relevant;

– identifică dacă îmbunătățirea impactului asupra mediului, aspectele de mediu sau performanța de mediu care fac obiectul afirmației generează prejudicii semnificative în ceea ce privește impactul de mediu asupra schimbărilor climatice, a consumului de resurse și a circularității, asupra utilizării sustenabile și protecției resurselor de apă și a resurselor marine, asupra poluării, a biodiversității, a bunăstării animale și a ecosistemelor;

– separă orice compensări ale emisiilor de gaze cu efect de seră utilizate de emisiile de gaze cu efect de seră ca informații suplimentare referitoare la mediu, precizează dacă aceste compensări se referă la reduceri sau absorbții ale emisiilor și descrie modul în care compensările pe care se bazează au un nivel ridicat de integritate și sunt contabilizate în mod corect pentru a reflecta impactul pretins asupra climei;

– include informații primare aflate la dispoziția comerciantului privind impactul asupra mediului, aspectele de mediu sau performanța de mediu care fac obiectul afirmației;

– include informații secundare relevante privind impactul asupra mediului, aspectele de mediu sau performanța de mediu care au un caracter reprezentativ pentru lanțul valoric specific al produsului sau pentru comerciantul cu privire la care se face o afirmație, în cazurile în care nu sunt disponibile informații primare.

(2) În cazul în care se demonstrează că există impacturi semnificative asupra mediului care nu fac obiectul afirmației, dar nu există dovezi științifice recunoscute pe scară largă pentru a efectua evaluarea menționată la alineatul (1) litera (c), comerciantul care face afirmația cu privire la un alt aspect ține seama de informațiile disponibile și, dacă este necesar, actualizează evaluarea în conformitate cu alineatul (1) de îndată ce sunt disponibile dovezi științifice recunoscute pe scară largă.

(3) Cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2) nu se aplică comercianților care sunt microîntreprinderi în sensul Recomandării 2003/361/CE a Comisiei[44], cu excepția

[44] Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

cazului în care aceștia solicită verificarea cu scopul de a primi certificatul de conformitate în conformitate cu articolul 10.

(4) În cazul în care monitorizarea periodică a evoluției afirmațiilor legate de mediu menționată la articolul 20 evidențiază diferențe în aplicarea cerințelor prevăzute la alineatul (1) pentru afirmații specifice și astfel de diferențe creează obstacole în calea funcționării pieței interne sau în cazul în care Comisia constată că absența cerințelor privind afirmațiile specifice duce la inducerea în eroare pe scară largă a consumatorilor, Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 18 pentru a completa cerințele privind justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu prevăzute la alineatul (1) prin:

– stabilirea normelor de evaluare a aspectelor de mediu, a impactului asupra mediului și a performanței de mediu, inclusiv prin stabilirea activităților, proceselor, materialelor, emisiilor sau utilizării unui produs, care contribuie în mod semnificativ sau nu pot contribui în mod semnificativ la impactul asupra mediului, la aspectele de mediu sau la performanța de mediu relevantă;

– stabilirea aspectelor de mediu sau a impactului asupra mediului pentru care se impun a fi furnizate informații primare și stabilirea criteriilor pe baza cărora poate fi evaluată acuratețea informațiilor primare și secundare; sau

– stabilirea unor norme specifice bazate pe ciclul de viață privind justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu pentru anumite grupuri de produse și sectoare.

(5) Atunci când detaliază cerințele pentru justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu în conformitate cu alineatul anterior, Comisia ia în considerare informațiile științifice sau alte informații tehnice disponibile, inclusiv standardele internaționale relevante, și, după caz, ia în considerare următoarele:

(a) particularitățile sectoarelor și produselor care necesită o abordare metodologică specifică;

(b) contribuția potențială a unor grupuri de produse sau sectoare specifice la realizarea obiectivelor climatice și de mediu ale Uniunii;

– orice informații relevante derivate din legislația Uniunii;

– facilitarea accesului la informații și date pentru evaluarea și utilizarea acestor informații și date de către întreprinderile mici și mijlocii („IMM-uri”).

Articolul 4

Justificarea afirmațiilor comparative explicite legate de mediu

(1) Justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu care indică sau implică faptul că un produs sau un comerciant are un impact mai mic asupra mediului sau o performanță de mediu mai bună decât alte produse sau comercianți („afirmații comparative legate de mediu”) respectă, pe lângă cerințele prevăzute la articolul 3, următoarele cerințe:

– informațiile și datele utilizate pentru evaluarea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu a produselor sau a comercianților în raport cu care se face comparația sunt echivalente cu informațiile și datele utilizate pentru evaluarea impactului asupra mediului, a

aspectelor de mediu sau a performanței de mediu a produsului sau a comerciantului care face obiectul afirmației;

– datele utilizate pentru evaluarea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu a produselor sau a comercianților sunt generate sau obținute într-un mod echivalent cu datele utilizate pentru evaluarea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu a produselor sau a comercianților în raport cu care se face comparația;

– acoperirea etapelor de-a lungul lanțului valoric este echivalentă pentru produsele și comercianții care fac obiectul comparațiilor și asigură faptul că etapele cele mai semnificative sunt avute în vedere pentru toate produsele și pentru toți comercianții;

– acoperirea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanțelor de mediu este echivalentă pentru produsele și comercianții care fac obiectul comparațiilor și asigură faptul că cele mai semnificative impacturi asupra mediului, aspecte de mediu sau performanțe de mediu sunt avute în vedere pentru toate produsele și pentru toți comercianții;

– ipotezele utilizate pentru comparație sunt stabilite în mod echivalent pentru produsele și comercianții care fac obiectul comparațiilor.

(2) În cazul în care o afirmație comparativă legată de mediu se referă la o îmbunătățire în ceea ce privește impactul asupra mediului, aspectele de mediu sau performanța de mediu a unui produs care face obiectul afirmației în comparație cu impactul asupra mediului, cu aspectele de mediu sau cu performanța de mediu a unui alt produs de la același comerciant, de la un comerciant concurent care nu mai este activ pe piață sau de la un comerciant care nu mai vinde consumatorilor, justificarea afirmației explică modul în care îmbunătățirea respectivă afectează alte impacturi asupra mediului, aspecte de mediu sau performanțe de mediu relevante ale produsului care face obiectul afirmației și indică în mod clar anul de referință pentru comparație.

(3) Cerințele prevăzute la prezentul articol nu se aplică comercianților care sunt microîntreprinderi în sensul Recomandării 2003/361/CE a Comisiei[45], cu excepția cazului în care aceștia solicită verificarea cu scopul de a primi certificatul de conformitate în conformitate cu articolul 10.

Articolul 5

Comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu

(1) Statele membre se asigură că un comerciant are obligația de a comunica o afirmație explicită legată de mediu în conformitate cu cerințele stabilite în prezentul articol.

(2) Afirmațiile explicite legate de mediu pot viza numai impactul asupra mediului, aspectele de mediu sau performanța de mediu care sunt justificate în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 3, 4 și 5 și care sunt identificate ca fiind semnificative pentru produsul sau comerciantul în cauză în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (c) sau (d).

[45] Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

(3) În cazul în care afirmația explicită legată de mediu se referă la un produs final, iar faza de utilizare se numără printre cele mai relevante etape ale ciclului de viață al produsului respectiv, afirmația include informații cu privire la modul în care consumatorul ar trebui să utilizeze produsul pentru a atinge performanța de mediu preconizată a produsului respectiv. Aceste informații sunt puse la dispoziție împreună cu afirmația.

(4) În cazul în care afirmația explicită legată de mediu se referă la performanța de mediu viitoare a unui produs sau a unui comerciant, aceasta include un angajament cu termene precise pentru îmbunătățiri în cadrul propriilor operațiuni și lanțuri valorice.

(5) Afirmațiile explicite legate de mediu cu privire la impactul cumulativ asupra mediului al unui produs sau al unui comerciant pe baza unui indicator agregat al impactului asupra mediului pot fi făcute numai pe baza unor norme de calculare a unui astfel de indicator agregat care sunt stabilite în dreptul Uniunii.

(6) Informațiile privind produsul sau comerciantul care face obiectul afirmației explicite legate de mediu și privind justificarea se pun la dispoziție împreună cu afirmația în formă fizică sau sub forma unui link web, a unui cod QR sau echivalent.

Informațiile respective includ cel puțin următoarele:

– aspectele de mediu, impactul asupra mediului sau performanța de mediu vizate de afirmație;

– standardele relevante ale Uniunii sau standardele internaționale relevante, după caz;

– studiile sau calculele subiacente utilizate pentru evaluarea, măsurarea și monitorizarea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu care fac obiectul afirmației, fără a omite rezultatele unor astfel de studii sau calcule și explicații privind domeniul de aplicare, ipotezele și limitările acestora, cu excepția cazului în care informațiile reprezintă un secret comercial în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/943[46];

– o scurtă explicație a modului în care sunt realizate îmbunătățirile care fac obiectul afirmației;

– certificatul de conformitate menționat la articolul 10 privind justificarea afirmației și datele de contact ale verificatorului care a întocmit certificatul de conformitate;

– în ceea ce privește afirmațiile explicite legate de mediu în domeniul climei care se bazează pe compensări ale emisiilor de gaze cu efect de seră, informații privind măsura în care se bazează pe compensări și dacă acestea se referă la reduceri sau absorbții ale emisiilor;

– un rezumat al evaluării, inclusiv elementele enumerate la prezentul alineat, care să fie clar și ușor de înțeles pentru consumatorii vizați de afirmație și care să fie furnizat în cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este formulată afirmația.

[46] Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (JO L 157, 15.6.2016, p. 1).

(7) Cerințele prevăzute la alineatele (2), (3) și (6) nu se aplică comercianților care sunt microîntreprinderi în sensul Recomandării 2003/361/CE a Comisiei, cu excepția cazului în care aceștia solicită verificarea cu scopul de a primi certificatul de conformitate în conformitate cu articolul 10.

(8) În cazul în care justificarea anumitor impacturi asupra mediului, aspecte de mediu sau performanțe de mediu fac obiectul normelor stabilite în actele delegate menționate la articolul 3 alineatul (4) litera (a) și la alineatul (4) litera (c), Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 18 pentru a completa cerințele de comunicare a afirmațiilor explicite legate de mediu prevăzute la articolul 5 prin specificarea mai detaliată a informațiilor care pot fi sau trebuie comunicate cu privire la impactul asupra mediului, aspectele de mediu sau performanța de mediu, astfel încât să se asigure neinducerea în eroare a consumatorilor.

Articolul 6

Comunicarea afirmațiilor comparative legate de mediu

Afirmațiile comparative legate de mediu nu se referă la o îmbunătățire a impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu a produsului care face obiectul afirmației în comparație cu impactul asupra mediului, cu aspectele de mediu sau cu performanța de mediu a unui alt produs de la același comerciant sau de la un comerciant concurent care nu mai este activ pe piață sau de la un comerciant care nu mai vinde consumatorilor, cu excepția cazului în care se bazează pe dovezi care dovedesc că îmbunătățirea este semnificativă și realizată în ultimii cinci ani.

Articolul 7

Etichete de mediu

(1) Statele membre se asigură că etichetele de mediu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 3-6 și fac obiectul verificării în conformitate cu articolul 10.

(2) Numai etichetele de mediu atribuite în cadrul sistemelor de etichetare de mediu instituite în temeiul dreptului Uniunii pot prezenta un rating sau un punctaj al unui produs sau al unui comerciant pe baza unui indicator agregat al impactului asupra mediului al unui produs sau al unui comerciant.

Articolul 8

Cerințe privind sistemele de etichetare de mediu

(1) Sistem de etichetare de mediu înseamnă un sistem de certificare care certifică faptul că un produs, un proces sau un comerciant respectă cerințele pentru o etichetă de mediu.

(2) Sistemele de etichetare de mediu respectă următoarele cerințe:

– informațiile privind proprietatea și organismele cu rol decizional în ceea ce privește sistemul de etichetare de mediu sunt transparente, accesibile în mod gratuit, ușor de înțeles și suficient de detaliate;

– informațiile privind obiectivele sistemului de etichetare de mediu și cerințele și procedurile de monitorizare a conformității sistemului de etichetare de mediu sunt transparente, accesibile în mod gratuit, ușor de înțeles și suficient de detaliate;

– condițiile de aderare la sistemele de etichetare de mediu sunt proporționale cu dimensiunea și cifra de afaceri a întreprinderilor, pentru a nu exclude întreprinderile mici și mijlocii;

– cerințele referitoare la sistemul de etichetare de mediu au fost elaborate de experți care pot asigura soliditatea lor științifică și au fost prezentate spre consultare unui grup eterogen de părți interesate care le-a revizuit și le-a asigurat relevanța din perspectivă societală;

– sistemul de etichetare de mediu dispune de un mecanism de soluționare a reclamațiilor și a litigiilor;

– sistemul de etichetare de mediu stabilește proceduri de abordare a neconformității și prevede retragerea sau suspendarea etichetei de mediu în caz de nerespectare persistentă și flagrantă a cerințelor sistemului.

(3) Începând cu [OP: A se introduce data = *data transpunerii prezentei directive*] nu se instituie noi sisteme naționale sau regionale de etichetare de mediu de către autoritățile publice ale statelor membre. Cu toate acestea, sistemele naționale sau regionale de etichetare de mediu instituite înainte de această dată pot atribui în continuare etichetele de mediu pe piața Uniunii, cu condiția ca acestea să îndeplinească cerințele prezentei directive.

De la data menționată la primul paragraf, sistemele de etichetare de mediu pot fi instituite numai în temeiul dreptului Uniunii.

(4) Începând cu [OP: A se introduce data = *data transpunerii prezentei directive*] orice noi sisteme de etichetare de mediu instituite de autoritățile publice din țările terțe care atribuie etichete de mediu pentru a fi utilizate pe piața Uniunii sunt supuse aprobării Comisiei înainte de a intra pe piața Uniunii, cu scopul de a se asigura că aceste etichete oferă valoare adăugată în ceea ce privește obiectivele lor ambițioase în domeniul mediului, inclusiv, în special, acoperirea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu sau a unui anumit grup de produse sau sector, în comparație cu sistemele existente ale Uniunii, naționale sau regionale, menționate la alineatul (3), și îndeplinesc cerințele prezentei directive. Sistemele de etichetare de mediu instituite de autoritățile publice din țări terțe înainte de această dată pot atribui în continuare etichetele de mediu care urmează să fie utilizate pe piața Uniunii, cu condiția ca acestea să îndeplinească cerințele prezentei directive.

(5) Statele membre se asigură că sistemele de etichetare de mediu instituite de operatorii privați după [OP: A se introduce data = *data transpunerii prezentei directive*] sunt aprobate numai dacă sistemele respective oferă valoare adăugată în ceea ce privește obiectivele lor ambițioase în domeniul mediului, inclusiv, în special, gradul lor de acoperire a impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu sau a unui anumit grup de produse sau sector și capacitatea lor de a sprijini tranziția verde a IMM-urilor, în comparație cu sistemele existente ale Uniunii, naționale sau regionale, menționate la alineatul (3), și îndeplinesc cerințele prezentei directive.

Această procedură de aprobare a noilor sisteme de etichetare de mediu se aplică sistemelor instituite de operatori privați în Uniune și în țări terțe.

Statele membre informează Comisia cu privire la aprobarea unor noi sisteme private.

(6) Pentru a primi aprobările menționate la alineatele (4) și (5), operatorii noilor sisteme de etichetare de mediu trebuie să furnizeze documente justificative care să precizeze următoarele:

– raționamentul care stă la baza dezvoltării sistemului;

– domeniul de aplicare propus al sistemului;

– dovezile vor oferi valoare adăugată, astfel cum se prevede la alineatul (4) pentru sistemele de etichetare de mediu instituite de autoritățile publice din țări terțe sau la alineatul (5) pentru sistemele de etichetare de mediu instituite de operatorii privați;

– o propunere de proiect de criterii și metodologia utilizată pentru elaborarea și acordarea etichetei de mediu și impactul preconizat asupra pieței;

– o descriere detaliată a proprietății și a organismelor cu rol decizional în ceea ce privește sistemul de etichetare de mediu.

Documentele menționate la primul paragraf sunt prezentate Comisiei în cazul sistemelor menționate la alineatul (4) sau autorităților statelor membre în cazul sistemelor menționate la alineatul (5), împreună cu certificatul de conformitate pentru sistemele de etichetare de mediu întocmit în conformitate cu articolul 10.

(7) Comisia publică și actualizează o listă a etichetelor de mediu recunoscute în mod oficial care sunt autorizate să fie utilizate pe piața Uniunii după [OP: A se introduce data = *data transpunerii prezentei directive*] în temeiul alineatelor (3), (4) și (5).

(8) Pentru a asigura o aplicare uniformă în întreaga Uniune, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care:

– se furnizează cerințe detaliate pentru aprobarea sistemelor de etichetare de mediu în conformitate cu criteriile menționate la alineatele (4) și (5);

– se precizează în detaliu formatul și conținutul documentelor justificative menționate la alineatul (6);

– se furnizează norme detaliate privind procedura de aprobare menționată la alineatul (4).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 19.

Articolul 9

Revizuirea justificării afirmațiilor explicite legate de mediu

Statele membre se asigură că informațiile utilizate pentru justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu sunt revizuite și actualizate de către comercianți atunci când există circumstanțe care ar putea afecta acuratețea unei afirmații și în termen de cel mult 5 ani de la data la care sunt furnizate informațiile menționate la articolul 5 alineatul (6). În cadrul reexaminării, comerciantul revizuiește informațiile de bază utilizate pentru a se asigura că cerințele prevăzute la articolele 3 și 4 sunt pe deplin respectate.

Afirmația explicită actualizată legată de mediu face obiectul verificării în conformitate cu articolul 10.

Articolul 10

Verificarea și certificarea justificării și comunicării afirmațiilor legate de mediu și a sistemelor de etichetare de mediu

(1) Statele membre stabilesc proceduri pentru a verifica justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu în raport cu cerințele prevăzute la articolele 3-7.

(2) Statele membre stabilesc proceduri pentru a verifica conformitatea sistemelor de etichetare de mediu cu cerințele prevăzute la articolul 8.

(3) Cerințele de verificare și certificare se aplică în cazul comercianților care sunt microîntreprinderi în sensul Recomandării 2003/361/CE a Comisiei numai la cererea acestora.

(4) Verificarea este efectuată de un verificator care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 11, în conformitate cu procedurile menționate la alineatele (1) și (2), înainte ca afirmația legată de mediu să fie făcută publică sau eticheta de mediu să fie afișată de un comerciant.

(5) În scopul verificării, verificatorul ia în considerare natura și conținutul afirmației explicite legate de mediu sau al etichetei de mediu.

(6) După finalizarea verificării, verificatorul întocmește, după caz, un certificat de conformitate care certifică faptul că afirmația explicită legată de mediu sau eticheta de mediu respectă cerințele stabilite în prezenta directivă.

(7) Certificatul de conformitate este recunoscut de autoritățile competente responsabile de aplicarea și asigurarea respectării prezentei directive. Statele membre notifică lista certificatelor de conformitate prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012.

(8) Certificatul de conformitate nu aduce atingere evaluării afirmației legate de mediu de către autoritățile sau instanțele naționale în conformitate cu Directiva 2005/29/CE.

(9) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili detalii privind forma certificatului de conformitate menționat la alineatul (5) și mijloacele tehnice de eliberare a unui astfel de certificat de conformitate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 19.

Articolul 11

Verificatorul

(1) Verificatorul este un organism terț de evaluare a conformității acreditat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008[47].

(2) Acreditarea include, în special, evaluarea conformității cu cerințele prevăzute la alineatul (3).

[47] Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

(3) Verificatorul trebuie să respecte următoarele cerințe:

(a) verificatorul este independent de produsul care prevede afirmația de mediu sau de comerciantul asociat acesteia;

(b) verificatorul, personalul său de conducere și personalul responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de verificare nu se implică în activități care le-ar putea afecta imparțialitatea sau integritatea în ceea ce privește activitățile de verificare;

(c) verificatorul și personalul său desfășoară activitățile de verificare la cel mai înalt nivel de integritate profesională și cu competența tehnică necesară și nu sunt supuși niciunor presiuni și stimulente, îndeosebi financiare, care le-ar putea influența judecata sau rezultatele activităților lor de verificare;

(d) verificatorul dispune de expertiza, echipamentele și infrastructura necesare pentru a efectua activitățile de verificare pentru care a fost acreditat;

(e) verificatorul dispune de un număr suficient de personal calificat și experimentat în mod corespunzător, responsabil de îndeplinirea sarcinilor de verificare;

(f) personalul unui verificator păstrează secretul profesional referitor la toate informațiile obținute în îndeplinirea sarcinilor de verificare;

(g) în cazul în care un verificator subcontractează sarcini specifice legate de verificare sau recurge la o filială, acesta își asumă întreaga responsabilitate pentru sarcinile îndeplinite de subcontractanți sau filiale și evaluează și monitorizează calificările subcontractantului sau ale filialei și activitatea desfășurată de aceștia.

Articolul 12

Întreprinderile mici și mijlocii

Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a ajuta întreprinderile mici și mijlocii să aplice cerințele stabilite în prezenta directivă. Măsurile respective includ cel puțin orientări sau mecanisme similare de sensibilizare cu privire la modalitățile de respectare a cerințelor privind afirmațiile explicite legate de mediu. În plus, fără a aduce atingere normelor aplicabile privind ajutoarele de stat, astfel de măsuri pot include:

(a) sprijin financiar;

(b) acces la finanțare;

(c) gestionarea specializată și formarea personalului;

(d) asistență tehnică și organizațională.

Articolul 13

Desemnarea autorităților competente și mecanismul de coordonare

(1) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente care sunt responsabile de aplicarea și asigurarea respectării prezentei directive.

(2) În scopul aplicării articolelor 5 și 6, statele membre pot desemna autoritățile sau instanțele naționale responsabile de asigurarea respectării Directivei 2005/29/CE. În acest caz, statele membre pot deroga de la articolele 14-17 din prezenta directivă și pot aplica normele de asigurare a respectării adoptate în conformitate cu articolele 11-13 din Directiva 2005/29/CE.

(3) Statele membre care au pe teritoriul lor mai multe autorități competente se asigură că sarcinile acestora sunt clar definite și că sunt instituite mecanisme adecvate de comunicare și de coordonare.

(4) Statele membre notifică fără întârziere Comisiei și celorlalte state membre identitatea autorităților competente din statul lor membru și domeniile de competență ale acestor autorități.

Articolul 14

Competențele autorităților competente

(1) Statele membre conferă autorităților lor competente atribuții de inspecție și de asigurare a respectării necesare pentru a asigura respectarea prezentei directive.

(2) Competențele conferite autorităților competente în temeiul alineatului (1) includ cel puțin următoarele:

(a) competența de a avea acces la orice documente, date sau informații relevante referitoare la o încălcare a prezentei directive, indiferent de forma sau formatul acestora și indiferent de mediul pe care sunt stocate acestea sau de locul în care sunt stocate, precum și competența de a efectua sau de a obține copii ale acestora;

(b) competența de a impune oricărei persoane fizice sau juridice obligația de a pune la dispoziție orice informații, date sau documente relevante, indiferent de forma sau formatul acestora și indiferent de mediul pe care sunt stocate acestea sau de locul în care sunt stocate, în scopul de a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare a prezentei directive, precum și detaliile acestei încălcări;

(c) competența de a demara din proprie inițiativă anchete sau proceduri pentru a pune capăt sau pentru a interzice încălcările prezentei directive;

(d) competența de a solicita comercianților să adopte măsuri reparatorii adecvate și eficace și să ia măsurile adecvate pentru a pune capăt încălcării prezentei directive;

(e) competența de a adopta, după caz, măsuri provizorii în ceea ce privește încălcările prezentei directive;

(f) competența de a impune sancțiuni pentru încălcarea prezentei directive în conformitate cu articolul 17.

(3) Autoritățile competente pot utiliza orice informație, document, constatare, declarație sau date operative ca elemente de probă în scopul investigațiilor lor, indiferent de formatul acestora și de mediul pe care sunt stocate.

Articolul 15

Măsuri de monitorizare a conformității

(1) Autoritățile competente ale statelor membre desemnate în conformitate cu articolul 13 efectuează verificări periodice ale afirmațiilor explicite legate de mediu făcute și ale sistemelor de etichetare de mediu aplicate pe piața Uniunii. Rapoartele care detaliază rezultatul acestor verificări sunt puse la dispoziția publicului online.

(2) În cazul în care autoritățile competente ale unui stat membru constată o încălcare a unei obligații prevăzute în prezenta directivă, acestea efectuează o evaluare care vizează toate cerințele relevante prevăzute în prezenta directivă.

(3) În cazul în care, în urma evaluării menționate la primul alineat, autoritățile competente constată că justificarea și comunicarea afirmației explicite legate de mediu sau a sistemului de etichetare de mediu nu sunt conforme cu cerințele stabilite în prezenta directivă, acestea informează comerciantul care face afirmația cu privire la neconformitate și solicită comerciantului să ia toate măsurile corective adecvate în termen de 30 de zile pentru a aduce afirmația explicită legată de mediu sau sistemul de etichetare de mediu în conformitate cu prezenta directivă sau pentru a înceta utilizarea afirmației explicite legate de mediu neconforme și trimiterile la aceasta. O astfel de acțiune trebuie să fie cât mai eficace și mai rapidă posibil, respectând în același timp principiul proporționalității și dreptul de a fi audiat.

Articolul 16

Soluționarea plângerilor și accesul la justiție

(1) Persoanele fizice sau juridice sau organizațiile despre care se consideră că au un interes legitim în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern au dreptul de a depune plângeri motivate la autoritățile competente atunci când consideră, pe baza unor circumstanțe obiective, că un comerciant nu respectă dispozițiile prezentei directive.

(2) În sensul primului alineat, se consideră că entitățile neguvernamentale sau organizațiile care promovează sănătatea umană, protecția mediului sau a consumatorilor și care îndeplinesc toate cerințele prevăzute de dreptul intern au un interes suficient.

(3) Autoritățile competente evaluează plângerea motivată menționată la alineatul (1) și, dacă este necesar, iau măsurile necesare, inclusiv inspecții și audieri ale persoanei sau organizației, în vederea verificării plângerilor respective. Dacă se confirmă acest lucru, autoritățile competente iau măsurile necesare în conformitate cu articolul 15.

(4) Autoritățile competente informează de îndată și, în orice caz, în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul intern, persoana sau organizația menționată la alineatul (1) care a depus plângerea cu privire la decizia sa de a aproba sau de a refuza cererea de acțiune formulată în plângere, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii

(5) Statele membre se asigură că o persoană sau o organizație menționată la alineatul (1) care depune o plângere motivată are acces la o instanță sau la un alt organism public independent și imparțial competent să controleze legalitatea procedurală și de fond a deciziilor, a acțiunilor sau a lipsei de acțiune din partea autorității competente în

temeiul prezentei directive, fără a aduce atingere dispozițiilor de drept intern care impun epuizarea căilor de atac administrative înainte de a recurge la proceduri judiciare. Căile de atac administrative în cauză sunt corecte, echitabile, oportune și gratuite sau cu un cost care nu este prohibitiv și oferă căi de atac adecvate și eficiente, inclusiv măsuri provizorii, dacă este necesar.

(6) Statele membre se asigură că informațiile practice privind accesul la căile de atac administrative și judiciare menționate la prezentul articol sunt puse la dispoziția publicului.

Articolul 17

Sancțiuni

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre stabilite de Directiva 2008/99/CE[48], statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor care urmează să fie impuse în caz de încălcare, autoritățile competente ale statelor membre țin seama în mod corespunzător de următoarele:

(a) natura, gravitatea, amploarea și durata încălcării;

(b) caracterul intenționat sau din neglijență al încălcării și orice acțiune întreprinsă de comerciant pentru a atenua sau a repara prejudiciul suferit de consumatori, după caz;

(c) capacitatea financiară a persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă, indicată de exemplu de cifra de afaceri totală a persoanei juridice declarate responsabilă sau de venitul anual al persoanei fizice declarate responsabilă;

(d) beneficiile economice obținute în urma încălcării de către cei responsabili;

(e) orice încălcări anterioare comise de persoana fizică sau juridică declarată responsabilă;

(f) orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului;

(g) sancțiunile aplicate comerciantului pentru aceeași încălcare în alte state membre, în cazurile transfrontaliere în care sunt disponibile informații cu privire la astfel de sancțiuni prin mecanismul instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2394, după caz.

(3) Statele membre prevăd ca sancțiunile și măsurile pentru încălcarea prezentei directive să includă:

(a) amenzi care îi privează efectiv pe cei responsabili de beneficiile economice obținute în urma încălcărilor lor și care sporesc nivelul acestor amenzi pentru încălcări repetate;

[48] Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28).

(b) confiscarea veniturilor obținute de comerciant dintr-o tranzacție cu produsele relevante în cauză;

(c) excluderea temporară pentru o perioadă de maximum 12 luni de la procedurile de achiziții publice și de la accesul la finanțare publică, inclusiv la procedurile de licitație, granturi și concesiuni.

În sensul literei (a), statele membre se asigură că, în cazul în care se impune aplicarea de sancțiuni în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) 2017/2394[49], cuantumul maxim al unor astfel de amenzi este de cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală a comerciantului realizată în statul membru sau statele membre în cauză.

Articolul 18

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (4) și la articolul 5 alineatul (8) este conferită Comisiei pe o perioadă de cinci ani [*OP: vă rugăm să introduceți data = data transpunerii prezentei directive*]. Comisia redactează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (4) și la articolul 5 alineatul (8) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (4) și al articolului 5 alineatul (8) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de [două luni] de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

[49] JO L 345, 27.12.2017, p. 1.

Articolul 19

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet instituit în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 20

Monitorizare

(1) Statele membre monitorizează periodic aplicarea prezentei directive pe baza următoarelor:

(a) o imagine de ansamblu a tipurilor de afirmații explicite legate de mediu și a sistemelor de etichetare de mediu care au făcut obiectul plângerilor motivate în conformitate cu articolul 16;

(b) o imagine de ansamblu a afirmațiilor explicite legate de mediu și a sistemelor de etichetare de mediu cu privire la care autoritățile competente au solicitat comerciantului să ia măsuri corective, în conformitate cu articolul 15, ori au impus sancțiuni în conformitate cu articolul 17.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) indică afirmația explicită legată de mediu sau sistemul de etichetare de mediu, natura presupusei încălcări, natura și durata măsurii corective și, dacă este cazul, sancțiunea impusă.

(3) Statele membre furnizează anual Comisiei informațiile menționate la alineatul (1).

(4) Pe baza informațiilor colectate în temeiul alineatului (3) și transmise de statele membre în temeiul articolului 15 alineatul (1) și, dacă este necesar, pe baza consultărilor suplimentare cu autoritățile competente, Agenția Europeană de Mediu publică, o dată la doi ani, un raport care cuprinde o evaluare a evoluției afirmațiilor explicite legate de mediu și a sistemelor de etichetare de mediu în fiecare stat membru și pentru Uniune în ansamblu. Raportul permite o diferențiere în funcție de dimensiunea comerciantului care formulează afirmația și în funcție de calitatea justificării.

Articolul 21

Evaluare și reexaminare

(1) Până la [*OP: vă rugăm să introduceți data = 5 ani de la data transpunerii prezentei directive*], Comisia realizează o evaluare a prezentei directive în lumina obiectivelor pe care le urmărește și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind principalele sale constatări.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) evaluează dacă prezenta directivă și-a atins obiectivul, în special în ceea ce privește:

(a) asigurarea faptului că afirmațiile explicite legate de mediu formulate cu privire la performanța de mediu a unui produs sau a unui comerciant se bazează pe informații fiabile, comparabile și verificabile;

(b) asigurarea faptului că sistemele de etichetare de mediu se bazează pe sisteme de certificare și îndeplinesc cerințele relevante prevăzute la articolul 8;

(c) asigurarea faptului că noile sisteme private de etichetare de mediu privind produsele sau comercianții care fac deja obiectul sistemelor existente sunt aprobate de statele membre numai dacă aduc o valoare adăugată în comparație cu sistemele existente;

(d) stabilirea normelor de comunicare a afirmațiilor explicite legate de mediu pe piața Uniunii și evitarea duplicării costurilor atunci când se comunică astfel de afirmații;

(e) consolidarea funcționării pieței interne.

(3) În cazul în care Comisia consideră oportun, raportul menționat la alineatul (1) este însoțit de o propunere legislativă de modificare a dispozițiilor relevante din prezenta directivă, inclusiv luarea în considerare a unor dispoziții suplimentare privind:

(a) deblocarea oportunităților pentru economia verde, circulară și bioeconomia, prin evaluarea oportunității și fezabilității impunerii utilizării unei metode comune și, după caz, bazată pe ciclul de viață, pentru justificarea afirmațiilor legate de mediu;

(b) facilitarea tranziției către un mediu fără substanțe toxice prin luarea în considerare a introducerii unei interdicții a afirmațiilor legate de mediu pentru produsele care conțin substanțe periculoase, cu excepția cazului în care utilizarea acestora este considerată esențială pentru societate, în conformitate cu criteriile care urmează să fie elaborate de Comisie;

(c) o armonizare suplimentară în ceea ce privește cerințele privind justificarea afirmațiilor specifice legate de mediu referitoare la aspecte de mediu sau impacturi asupra mediului, cum ar fi durabilitatea, potențialul de reutilizare, potențialul de reparare, potențialul de reciclare, conținutul reciclat, utilizarea conținutului natural, inclusiv fibrele, performanța de mediu sau sustenabilitatea, elementele de origine biologică, biodegradabilitatea, biodiversitatea, prevenirea generării de deșeuri și reducerea cantităților de deșeuri.

Articolul 22

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1024/2012

În anexa la Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 se adaugă următorul punct:

„X. [OP: Vă rugăm să introduceți următorul număr consecutiv] Directiva (UE) ... a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu [JO L ..., data, pagina: articolul 13 alineatul (3) și articolul 15]”.

Articolul 23

Modificări aduse Regulamentului (UE) 2017/2394

În anexa la Regulamentul (UE) 2017/2394 se adaugă următorul punct:

„X. [OP: Vă rugăm să introduceți următorul număr consecutiv] Directiva (UE) ... a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu (JO L ..., data, pagina).”

Articolul 24

Modificare adusă Directivei (UE) 2020/1828

În anexa I la Directiva (UE) 2020/1828 se adaugă următorul punct:

„X. [OP: Vă rugăm să introduceți următorul număr consecutiv] Directiva (UE) ... a Parlamentului European și a Consiliului din ... privind justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu (JO L ..., data, pagina).”

Articolul 25

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă și publică până la … [OP: a se introduce data = *18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive*], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică măsurile respective începând cu … [OP: a se introduce data = *24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive*].

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele dispozițiilor principale de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 26

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 27

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European, *Președinta*	*Pentru Consiliu,* *Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Afirmații legate de mediu: propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind justificarea și comunicarea afirmațiilor explicite legate de mediu

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

09 – Mediu și politici climatice[116]

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

☒ **o acțiune nouă**

☐ **o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare[117]**

☐ **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ **o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune**

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Obiectivul acestei inițiative este de a spori nivelul de protecție a mediului și de a contribui la accelerarea tranziției verzi către o economie circulară, curată și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei în UE, de a proteja consumatorii și întreprinderile de dezinformarea ecologică și de a le permite consumatorilor să contribuie la accelerarea tranziției verzi prin luarea unor decizii de cumpărare în cunoștință de cauză, pe baza unor afirmații și etichete credibile legate de mediu, de a îmbunătăți securitatea juridică în ceea ce privește afirmațiile legate de mediu și condițiile de concurență echitabile de pe piața internă, stimularea competitivității operatorilor economici care depun eforturi pentru a spori sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului a produselor și a activităților lor, precum și crearea unor oportunități de reducere a costurilor pentru respectivii operatori care desfășoară activități comerciale transfrontaliere.
Aceasta completează modificările propuse la practicile comerciale neloiale propuse.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Stabilirea normelor UE privind afirmațiile voluntare legate de mediu, aplicabile comercianților care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană (cu excepția microîntreprinderilor, în cazul anumitor dispoziții) privind justificarea, comunicarea și verificarea afirmațiilor legate de mediu/a sistemelor de etichetare de mediu.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

Prin atingerea obiectivelor specifice, un număr mai mare de operatori de piață ar putea integra informații fiabile despre mediu în procesul lor decizional (de exemplu,

[116] În ceea ce privește afirmațiile legate de mediu, temeiul juridic al inițiativei este piața unică, dar resursele bugetare provin din 09 – Mediu și politici climatice.

[117] Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

deciziile de cumpărare, alegerea furnizorilor sau cooperarea cu furnizorii și cu partenerii de afaceri, proiectarea produselor, opțiunile în materie de achiziții publice).

Consumatorii ar putea avea încredere în afirmațiile legate de mediu de pe produsele pe care le cumpără, permițându-le să integreze într-un mod mai sistematic considerentele de mediu în deciziile lor de cumpărare.

Acest aspect ar genera o cerere mai mare de produse și soluții mai verzi, stimulând creșterea pe piețele verzi. Aceasta ar debloca oportunități în cadrul lanțului de aprovizionare pentru o mai mare eficiență și o mai bună performanță de mediu. Acest fapt ar contribui apoi la obiectivul general de deblocare a oportunităților pentru economia verde și circulară. Stabilirea unei abordări a UE în ceea ce privește afirmațiile legate de mediu ar aborda obiectivul general de consolidare a funcționării pieței interne, în special a piețelor verzi.

O abordare comună la nivelul UE care să răspundă obiectivului de fiabilitate, comparabilitate și posibilitate de verificare ar facilita verificarea afirmațiilor de către autoritățile de aplicare a legii, sporind și mai mult efectul acestora. Aceasta ar consolida și mai mult factorii determinanți pentru o mai bună performanță de mediu a produselor și a comercianților, contribuind la obiectivele Pactului verde european.

1.4.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii pentru monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

1. Afirmațiile legate de mediu referitoare la produse și întreprinderi sunt fiabile, comparabile și verificabile: creșterea ponderii afirmațiilor fiabile legate de mediu și reducerea corespunzătoare a ponderii afirmațiilor înșelătoare legate de mediu monitorizate prin:

o Numărul afirmațiilor legate de mediu care respectă (sau nu) cerințele inițiativei privind declarațiile de mediu;

o Punerea eficace în aplicare a inițiativei privind declarațiile de mediu;

o Ponderea autorităților naționale care consideră că directiva a facilitat abordarea dezinformării ecologice.

2. **Utilizatorii informațiilor au încredere în informațiile referitoare la mediu:** creșterea încrederii utilizatorilor informațiilor (consumatori, întreprinderi, investitori, administrații publice și ONG-uri) în afirmațiile legate de mediu monitorizate prin:

o Nivelul de încredere al consumatorilor în afirmațiile legate de mediu;

o Nivelul de încredere al consumatorilor în etichetele de sustenabilitate;

o Nivelul de încredere al altor utilizatori ai informațiilor (întreprinderi, investitori, administrații publice, ONG-uri) în afirmațiile legate de mediu care intră în domeniul de aplicare.

3. Performanța de mediu a produselor și organizațiilor îmbunătățește: evoluția pozitivă a valorilor de referință în cadrul normelor privind categoria de amprentă de mediu a produsului (PEFCR), iar rezultatele profilului amprentei de mediu a produselor (PEF) și al amprentei de mediu a organizațiilor (OEF) indică tendința către produse și organizații mai verzi; reducerea amprentei de consum a UE (conform indicatorului privind amprenta de consum elaborat de JRC), care vizează toate cele 16 impacturi asupra mediului ale metodelor privind amprenta de mediu. Acest aspect va fi monitorizat cu ajutorul următorilor indicatori:

o Evoluția valorilor de referință în ceea ce privește normele PEFCR;

o Evoluția rezultatelor profilului EF asupra PEF și OEF de-a lungul timpului;

o Evoluția amprentei de consum în UE.

4. **Obstacolele de pe piețele verzi sunt reduse:** obstacolele legate de respectarea mai multor metode și de furnizare a informațiilor despre mediu sunt reduse. Acest aspect va fi monitorizat cu ajutorul următorilor indicatori:

o Percepția întreprinderilor pe piața internă a produselor verzi.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Cerințe pe termen scurt

Statele membre vor avea la dispoziție doi ani pentru a transpune directiva. Prezenta propunere este strâns legată de revizuirea Directivei privind practicile comerciale neloiale, propusă de Comisie în martie 2022, și se preconizează că cele două directive vor putea fi transpuse în comun.

Pe lângă transpunerea normelor privind justificarea și comunicarea afirmațiilor legate de mediu, statele membre vor avea obligația de a institui o procedură de verificare a justificării afirmațiilor legate de mediu în ceea ce privește produsele/comercianții introduși pe piață, precum și a sistemelor de etichetare de mediu, de a desemna autoritățile competente și un mecanism de coordonare.

Propunerea prevede că afirmațiile voluntare legate de mediu trebuie să fie justificate pe baza unei evaluări care îndeplinește cerințele specifice prevăzute la articolul 3. În cazurile în care Comisia adoptă acte delegate de stabilire a unor norme bazate pe ciclul de viață pentru grupuri de produse sau sectoare specifice, operatorii economici vor fi în măsură să justifice afirmații specifice privind impactul asupra mediului pe baza lor.

În sprijinul punerii în aplicare a prezentei directive și la scurt timp după intrarea sa în vigoare, Comisia va adopta un act de punere în aplicare pentru a oferi detalii cu privire la forma certificatului care urmează să fie emis de verificatorul afirmațiilor legate de mediu în conformitate cu articolul 12.

Cerințe aplicabile în prezent

Autoritățile competente vor avea obligația de a efectua verificări periodice ale afirmațiilor legate de mediu utilizate pe piața UE.

Statele membre vor avea obligația de a monitoriza periodic aplicarea directivei pe baza unei imagini de ansamblu a afirmațiilor legate de mediu notificate autorităților responsabile de asigurarea respectării legislației, precum și pe baza unei imagini de ansamblu a afirmațiilor legate de mediu cu privire la care autoritățile responsabile de asigurarea respectării legislației solicită organizației responsabile să ia măsuri corective și, dacă este cazul, iau măsuri de asigurare a respectării legislației. Statele membre vor furniza anual aceste informații Comisiei.

La cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, Comisia realizează o evaluare a prezentei directive în lumina obiectivelor pe care le urmărește și prezintă un raport privind principalele sale constatări și, după caz, o propunere legislativă de modificare a dispozițiilor relevante ale prezentei directive.

Comisia va fi împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) privind detalierea cerințelor în materie de justificare a afirmațiilor explicite legate de mediu. Acesta va reprezenta un proces continuu de elaborare în continuare a metodelor de justificare.

De asemenea, Comisia va fi împuternicită să adopte acte delegate și de punere în aplicare pentru a completa cerințele referitoare la sistemele de etichetare de mediu în conformitate cu articolul 8 alineatele (8) și (9).

1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii" este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Este esențial să se asigure condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici în ceea ce privește cerințele care trebuie îndeplinite atunci când fac o afirmație legată de mediu, inclusiv cerințele privind informațiile și datele care trebuie utilizate, prin instituirea unui set comun de norme în cadrul pieței interne a UE.

Pe baza statu-quo-ului și în cazul în care statele membre ar acționa în mod individual, există un risc ridicat de a se ajunge la o serie de sisteme concurente diferite, bazate pe metode și abordări diferite și necomparabile, care conduc la o piață internă fragmentată, în special în ceea ce privește produsele transfrontaliere comercializate pe piața internă, sporind riscul de a avea niveluri inegale de conștientizare și de informare cu privire la performanța de mediu a produselor și a organizațiilor din întreaga UE, precum și costuri suplimentare pentru întreprinderile care desfășoară activități comerciale transfrontaliere (în special dacă acestea trebuie să utilizeze metode diferite ori să respecte sisteme de etichetare diferite).

În absența unei acțiuni la nivelul UE, operatorii de pe piață se vor confrunta în continuare cu informații înșelătoare cu privire la aspectele de mediu, în timp ce obstacolele de pe piața internă ar împiedica întreprinderile să își desfășoare activitatea în condiții echivalente. În plus, anumite aspecte, cum ar fi elaborarea unor metode care să stea la baza unor afirmații specifice și crearea unor baze de date conexe (dacă este necesar) nu pot fi realizate la nivel național, având în vedere domeniul lor de aplicare în ceea ce privește acoperirea produselor, a sectoarelor sau a regiunilor geografice.

Stabilirea unor cerințe comune la nivelul UE prezintă o valoare adăugată clară, deoarece o piață internă a UE armonizată și funcțională ar crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în UE.

Se preconizează că, în urma acțiunii la nivelul UE, statele membre se vor afla în imposibilitatea de a introduce în mod unilateral măsuri specifice, iar directiva va reduce riscul de fragmentare juridică a pieței unice și va genera economii de costuri pentru guverne și sectorul privat.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Inițiativa completează modificările propuse la propunerea de directivă privind practicile comerciale neloiale (DPCN) efectuate de Comisia Europeană către Parlamentul European și Consiliu. Aceasta se bazează pe lecțiile învățate cu privire la punerea în aplicare a DPCN și pe necesitatea unor norme specifice privind justificarea afirmațiilor explicite legate de mediu, comunicarea și verificarea. De

asemenea, sunt desprinse învățăminte cu privire la proliferarea sistemelor de etichetare de mediu. Alte învățăminte desprinse sunt legate de dezvoltarea etichetei ecologice a UE, a EMAS și a metodelor privind amprenta de mediu.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Inițiativele sunt întreprinse sub egida Pactului verde european, care ghidează strategia de redresare a UE. Pactul verde recunoaște avantajele investițiilor în sustenabilitatea noastră competitivă prin construirea unei Europe mai echitabile, mai verzi și mai digitale.

Inițiativa este finanțată în cadrul rubricii 3 (Resurse naturale și mediu), titlul 9 (Mediu și politici climatice) din cadrul financiar multianual. După cum se detaliază în continuare, punerea în aplicare va necesita resurse umane suplimentare, cheltuieli în cadrul programului LIFE și unele cheltuieli de sprijin la nivelul AEM. Majorarea corespunzătoare a subvenției acordate AEM va fi compensată din programul UE pentru mediu și politici climatice (LIFE).

Alte domenii de politică ar putea oferi sprijin întreprinderilor pentru punerea în aplicare a cerințelor privind justificarea și comunicarea afirmațiilor legate de mediu, de exemplu, astfel cum se prevede în actele delegate în conformitate cu articolul 3, în special finanțarea UE acordată întreprinderilor, în special IMM-urilor, pentru inovare și investiții. Fondul european de dezvoltare regională, prin specializarea inteligentă, și programele LIFE și Orizont Europa completează finanțarea privată a inovării și sprijină întregul ciclu de inovare, în vederea găsirii de soluții pe piață. Programul Europa digitală a lansat în 2022 acțiunea concertată CIRPASS cu scopul de a deschide posibilități pentru fluxuri de lucru inovatoare, în special pentru a promova circularitatea fluxului de bunuri corporale, dar și pentru informarea consumatorilor, prin definirea unui model transsectorial de date privind produsele pentru pașaportul digital al produsului, cu utilitate demonstrată pentru economia circulară.

Fondul pentru inovare este unul dintre cele mai mari programe de finanțare din lume pentru demonstrarea tehnologiilor și a soluțiilor inovatoare cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Acesta va oferi sprijin în valoare de aproximativ 10 miliarde EUR în perioada 2020-2030, cu scopul de a aduce pe piață soluții industriale pentru decarbonizarea Europei și pentru a sprijini tranziția acesteia către neutralitatea climatică.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Au fost evaluate mai multe opțiuni, inclusiv acoperirea de către serviciile ENV numai cu o combinație de servicii de achiziții pentru seturi de date, pentru a explora cooperarea cu alte servicii și agenții. Cea mai bună opțiune reținută îmbină serviciile de achiziționare a seturilor de date de către DG ENV și o contribuție la AEM pentru a solicita expertiză din partea personalului său.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ **durată limitată**

– ☐ din [ZZ/LL]AAAA până în [ZZ/LL]AAAA

– ☐ Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

☒ **durată nelimitată**

– Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2024 până în 2027,

– urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)[118]

☒ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

– ☒ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

– ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☒ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

– ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

– ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

– ☐ BEI și Fondului european de investiții;

– ☒ organismele menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;

– ☐ organismele de drept public;

– ☐ organismele de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;

– ☐ organismele de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

– ☐ persoanele cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

---

118 Explicații detaliate privind metodele de execuție a bugetului, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Norme în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile.

Inițiativele implică achiziții publice, acorduri administrative cu JRC, creșterea contribuției la AEM și impactul asupra COM HR. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului/modurilor de gestiune, a mecanismului/mecanismelor de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Nu se aplică – după cum s-a menționat anterior

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

Nu se aplică – după cum s-a menționat anterior

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscului de eroare (la plată și la închidere)

Nu se aplică – după cum s-a menționat anterior

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Nu se aplică – după cum s-a menționat anterior

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./ Nedif.[119]	din partea țărilor AELS[120]	din partea țărilor candidate și potențial candidate [121]	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
3	09 02 02 – Economia circulară și calitatea vieții	Dif.	DA	NU	DA	NU
3	09 10 02 – Agenția Europeană de Mediu	Dif.	DA	DA	NU	NU
7	20 01 02 01 – Remunerații și indemnizații	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	20 02 01 03 — Funcționari naționali repartizați temporar pe lângă instituție	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	20 02 06 02 – Reuniuni, grupuri de experți	Nedif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

Nu se aplică

[119] Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.
[120] AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.
[121] Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	**3**	Resurse naturale și mediu

DG: ENV			**2024**	**2025**	**2026**	**2027 și anii următori**	**TOTAL**
○ Credite operaționale							
09 02 02 – Economia circulară și calitatea vieții	Angajamente	(1)	2,540	6,964	5,264	5,214	**19,982**
	Plăți	(2)	2,540	6,964	5,264	5,214	**19,982**
TOTAL credite pentru DG ENV	Angajamente	=(1)	2,540	**6,964**	**5**,264	**5,214**	**19,982**
	Plăți	=(2)	2,540	**6,964**	**5**,264	**5,214**	**19,982**

Suma raportată mai sus va fi necesară pentru finanțarea următoarelor acțiuni:

- Achiziționarea seturilor de date privind amprenta de mediu (AM) secundară care furnizează date medii esențiale privind consumul de resurse și emisiile pentru procesele-cheie care pot fi utilizate de numeroase întreprinderi pentru a-și evalua lanțurile valorice, achiziționarea și dezvoltarea de date pentru a completa eventualele lacune în materie de date, costurile de dezvoltare ale unei platforme informatice pentru baza de date a AM, precum și întreținerea bazei de date pentru perioada 2026-2027 (10,095 milioane EUR). Accesul la seturile de date privind AM va sprijini întreprinderile, în special IMM-urile, în ceea ce privește respectarea Directivei privind afirmațiile legate de mediu într-un mod mai eficient din punctul de vedere al costurilor și mai puțin împovărător. Accesul facil la date de înaltă calitate referitoare la performanța de mediu a produselor va fi un factor-cheie de sprijin strategic pentru toate întreprinderile, dar în

special pentru IMM-uri, pentru a-și justifica afirmațiile legate de mediu într-un mod solid, fără legătură cu întrebarea dacă există sau nu acte delegate bazate pe articolul 3 din prezenta propunere privind afirmațiile legate de mediu. Accesul la seturile de date privind AM va sprijini, de asemenea, punerea în aplicare a altor politici ale UE privind sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului și va ajuta consumatorii să facă alegerile corecte, cum ar fi propunerea de regulament privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile (ESPR)[122]. ESPR introduce posibilitatea de a stabili cerințe obligatorii de informare, care pot fi, de asemenea, legate de cerințele de etichetare, și va duce la îmbunătățirea fluxurilor de informații prin intermediul pașapoartelor digitale ale produselor. Seturile de date privind amprenta de mediu vor sprijini calcularea și stabilirea cerințelor în materie de informare și performanță, de exemplu în ceea ce privește amprenta de carbon și amprenta de mediu, astfel cum se prevede în propunerea privind ESPR, pe baza unui set armonizat de date secundare de înaltă calitate;

- Achiziționarea de studii și anchete privind utilizarea metodelor utilizate pentru justificarea de către părțile interesate și evaluarea Directivei privind afirmațiile legate de mediu (0,150 milioane EUR);
- JRC va juca un rol esențial pentru a sprijini Comisia cu o parte dintre activitățile tehnice necesare. Se preconizează că acordul administrativ va reprezenta un cost de aproximativ 1,700 milioane EUR.
- Sprijinul administrativ și tehnic pentru elaborarea actelor delegate în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) privind detalierea cerințelor în materie de justificare a afirmațiilor explicite legate de mediu, care stabilesc norme bazate pe ciclul de viață pentru grupuri de produse sau sectoare specifice, va constitui, de asemenea, o cheltuială importantă. Această linie bugetară reprezintă elaborarea a șase astfel de acte delegate (6,827 milioane EUR).
- Măsuri de însoțire pentru a ajuta IMM-urile să se adapteze la prezenta directivă, inclusiv dezvoltarea unor instrumente de calcul bazate pe cerințele descrise în actele delegate în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) (1,210 milioane EUR).

Agenția: AEM			**2025**	**2026**	**2027**	**TOTAL**
Titlul 1: Cheltuieli cu personalul	Angajamente	(1a)	0,180	0,367	0,375	**0,922**
	Plăți	(2a)	0,180	0,367	0,375	0,922
Titlul 2: Infrastructură	Angajamente	(1b)				

[122] Disponibil la adresa https://environment.ec.europa.eu/publications/proposal-ecodesign-sustainable-products-regulation_en.

	Plăți	(2b)				
Titlul 3: Cheltuieli operaționale	Angajamente	(1c)	0,095	0,065	0,065	**0,225**
	Plăți	(2c)	0,095	0,065	0,065	**0,225**
TOTAL credite pentru AEM	Angajamente	= 1a + 1b + 1c	**0,275**	**0,432**	**0,440**	**1,147**
	Plăți	= 2a + 2b + 2c	**0,275**	**0,432**	**0,440**	**1,147**

Costurile AEM includ costuri pentru 2 ENI suplimentare (1 AT și 1 AC), precum și cheltuieli operaționale, în scopul monitorizării afirmațiilor legate de mediu introduse pe piața UE în urma punerii în aplicare a directivei, în conformitate cu articolul 20 alineatul (4). Agenția va fi mandatată să elaboreze o analiză detaliată a informațiilor raportate de statele membre în conformitate cu articolul 20 alineatele (1)-(3) și va publica rapoarte o dată la doi ani cuprinzând evaluarea evoluției afirmațiilor legate de mediu în întreaga UE. Această estimare include majoritatea dovezilor pentru rapoartele bianuale care trebuie compilate de statele membre și raportate la nivel european prin intermediul chestionarelor. AEM va propune aceste chestionare de comun acord cu DG ENV și le va pune la dispoziție prin intermediul unui instrument electronic standard. Informațiile raportate de statele membre vor consta într-o combinație de statistici privind afirmațiile de pe pieţele lor naționale și o descriere calitativă a naturii afirmațiilor false și a acțiunilor corective puse în aplicare. Sarcinile acestui personal vor avea caracter permanent pentru a raporta din partea țărilor și de a elabora un raport analitic o dată la doi ani, precum și sarcini de sprijin care sunt necesare pe plan secundar (administrație, comunicare, dezvoltare informatică, sprijin pentru întreprinderi etc.).

□ TOTAL credite operaționale			**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**TOTAL**
	Angajamente	(4)	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**
	Plăți	(5)	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**
TOTAL credite **de la RUBRICILE 1-3** din cadrul financiar multianual	Angajamente	= 4	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**

Rubrica din cadrul financiar	**7**	„Cheltuieli administrative”

multianual		

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în anexa la fișa financiară legislativă (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2024	2025	2026	2027 și anii următori	TOTAL
DG: ENV						
□ Resurse umane		0,606	0,606	0,606	0,606	**2,424**
□ Alte cheltuieli administrative		0,180	0,180	0,180	0,180	**0,720**
TOTAL PENTRU DG ENV	Credite	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**3,144**

Personalul actual din cadrul DG ENV cuprinde 2 funcționari ENI (AD) care se ocupă de chestiuni legate de politici și 2 funcționari ENI (AD) care se ocupă de aspecte metodologice. Acest personal va avea în continuare un rol esențial în viitor și se preconizează că va îndeplini următoarele sarcini:

- Activități legate de inițiativa privind declarațiile de mediu, cum ar fi coordonarea politicilor, planul de lucru al inițiativei privind declarațiile de mediu (inclusiv o acoperire parțială a elaborării unor cerințe suplimentare legate de afirmații specifice), coordonarea echipei, monitorizarea, relația cu părțile interesate. Aceste activități necesită resurse constând în 2 funcționari ENI.
- Dezvoltarea în continuare a AM și a altor metode de justificare a afirmațiilor legate de mediu în conformitate cu articolul 3: conducerea grupurilor de experți, gestionarea etapei de tranziție PEFCR/OEFSR [inclusiv sarcina suplimentară a adoptării de către CE în cazul în care anumite părți sunt încorporate în acte delegate în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) privind detalierea cerințelor în materie de justificare a afirmațiilor explicite legate de mediu în viitor]. Aceste activități necesită resurse constând în 1 funcționar ENI.
- Gestionarea datelor secundare privind AM: gestionarea contractelor, verificarea datelor, elaborarea bazei de date etc. Aceste activități necesită resurse constând în 1 funcționar ENI.

În general, sarcinile legate de evaluarea ciclului de viață (ECV) (de exemplu, dezvoltarea metodei și a datelor) și sarcina legată de dezvoltarea metodei și a datelor pentru justificarea afirmațiilor legate de mediu necesită cunoștințe tehnice/științifice specializate cu educație științifică la

nivel de doctorat și ani de experiență în domeniu. Atragerea unui astfel de personal în condiții de agent contractual nu este posibilă. Prin urmare, aceste sarcini ar trebui să fie acoperite prin posturi oficiale, care, în cazul în care nu este disponibil personal specializat la nivel intern, ar trebui să fie deschise pentru posturile de agenți temporari.

Prin urmare, DG ENV solicită personal suplimentar (**3 AD și 1 END** conform distribuției posturilor de mai jos) care va:

- elabora aproximativ 6-7 acte delegate în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) privind detalierea cerințelor în materie de justificare a afirmațiilor explicite legate de mediu pentru a reglementa afirmații specifice, de exemplu, cu privire la potențialul de reparare, potențialul de reciclare, durabilitatea sau stabilirea unor norme specifice bazate pe ciclul de viață pentru anumite grupuri de produse și sectoare;
- elabora acte de punere în aplicare care stabilesc procedurile relevante pentru aprobarea noilor sisteme private de etichetare de către autoritățile naționale și formatul certificatelor de conformitate a afirmațiilor și a sistemelor de etichetare;
- elabora acte delegate care detaliază criteriile de aprobare a sistemelor de etichetare de mediu menționate la articolul 8, pentru a asigura o aplicare uniformă la nivelul Uniunii;
- evalua sistemele de etichetare de mediu notificate instituite de autoritățile publice din țările terțe care doresc să își desfășoare activitatea pe piața Uniunii și va elabora decizii corespunzătoare de aprobare de către Comisie, cu scopul de a se asigura că aceste sisteme oferă valoare adăugată în ceea ce privește obiectivele lor ambițioase în domeniul mediului, acoperirea impactului asupra mediului, a aspectelor de mediu sau a performanței de mediu sau a unui anumit grup de produse sau sector și îndeplinesc cerințele prezentei directive;
- va superviza studiile pregătitoare, studiile de revizuire și alte studii în contextul elaborării actelor delegate;
- va dezvolta și va gestiona baza de date a AM relevantă pentru aceasta și pentru alte politici, cum ar fi ESPR, regulamentul privind bateriile sau taxonomia.

În plus, există 2 grupuri de experți implicate în această politică, iar bugetul ar trebui să acopere trei reuniuni/an pentru fiecare grup de experți.

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**3,144**

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2024	2025	2026	2027 și anii următori	TOTAL
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	**3,326**	**8,025**	**6,482**	**6,440**	**24,273**
	Plăți	**3,326**	**8,025**	**6,482**	**6,440**	**24,273**

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ⇩			Anul **N**		Anul **N+1**		Anul **N+2**		Anul **N+3**		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)						**TOTAL**	
	REALIZĂRI																	
	Tip[123]	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr. total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1[124]…																		
- Realizare																		
- Realizare																		
- Realizare																		

[123] Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

[124] Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)…”.

Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2…																
- Realizare																
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																
TOTALURI																

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor administrative ale AEM și ale Comisiei

3.2.3.1. Impactul estimat asupra resurselor umane ale AEM

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	2025	**2026**	**2027**	**TOTAL**
Agenți temporari (grade AD)	0,117	0,240	0,244	**0,602**
Agenți temporari (grade AST)				
Agenți contractuali	0,063	0,128	0,130	**0,320**
Experți naționali detașați				
TOTAL	**0,180**	**0,367**	**0,375**	**0,922**

Cerințe privind personalul (ENI):

	2025	**2026**	**2027**	**TOTAL**
Agenți temporari (grade AD)	1	1	1	
Agenți temporari (grade AST)				
Agenți contractuali	1	1	1	
Experți naționali detașați				
TOTAL	**2**	**2**	**2**	

3.2.3.2. Necesarul estimat de credite administrative în cadrul Comisiei

3.2.3.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	2024	**2025**	**2026**	**2027 și anii următori**	**TOTAL**
RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual					
Resurse umane	0,606	0,606	0,606	0,606	**2,424**
Alte cheltuieli administrative	0,180	0,180	0,180	0,180	**0,720**
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	0,786	0,786	0,786	0,786	**3,144**
În afara RUBRICII 7[125] din cadrul financiar multianual	Nu se aplică	Nu se aplică	Nu se aplică	Nu se aplică	Nu se aplică
Resurse umane					
Alte cheltuieli cu caracter administrativ					
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	Nu se aplică	Nu se aplică	Nu se aplică	Nu se aplică	Nu se aplică
TOTAL	0,786	0,786	0,786	0,786	**3,144**

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

3.2.3.4. Necesarul de resurse umane estimat

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

125 Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări exprimate în echivalent normă întreagă

		2024	**2025**	**2026**	**2027 și anii următori**
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)		3	3	3	3
20 01 02 03 (în delegații)					
01 01 01 01 (cercetare indirectă)					
01 01 01 11 (cercetare directă)					
Alte linii bugetare (a se preciza)					
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)		1	1	1	1
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)					
XX 01 xx **yy zz** 126	– la sediu				
	– în delegații				
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)					
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)					
Alte linii bugetare (a se preciza)					
TOTAL		4	4	4	4

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și agenți temporari	A se vedea explicația furnizată pentru H7 în secțiunea 3.2.1.
Personal extern	A se vedea explicația furnizată pentru H7 în secțiunea 3.2.1.

126 Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

– ☒ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM).

Pachetul financiar LIFE (linia bugetară 09.02.02) va fi utilizat pentru compensarea majorării subvenției pentru AEM.

– ☐ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

– ☐ necesită revizuirea CFM.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

– ☒ nu prevede cofinanțare din partea terților

– ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul **N**[127]	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

[127] Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

☐ asupra resurselor proprii

☐ asupra altor venituri

vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei[128]						
		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul …….								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

[128] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.